NAŠ ČASOPIS

Glasilo občine Vrhnika

LETO XIX, ŠT. 202

APRIL — MAJ 1994

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 5/94) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. aprila 1994 sprejel

ODLOK
o določitvi referendumskih območij za ustanovitev občin

I

Določijo se referendumska območja za ustanovitev občin

OBČINA VRHNIKA

302. Referendumsko območje za ustanovitev občine VRHNIKA obsega naslednja območja naselij:

BEVKE
BISTRA
BLATNA BREZOVICA
DRAGOMER
DRENOV GRIČ
LESNO BRDO-DEL
LOG PRI BREZOVICI
LUKOVICA PRI BREZOVICI
MALA LIGOJNA
MIRKE
PADEŽ
PODLIPA
POKOJIŠČE
SINJA GORICA
SMREČJE
STARA VRHNIKA
VELIKA LIGOJNA
VERD
VRHNIKA
ZAPLANA-DEL
ZAVRH PRI BOROVNICI

303. Referendumsko območje za ustanovitev občine BOROVNICA obsega naslednja območja naselij:

BOROVNICA
BREG PRI BOROVNICI
BREZOVICA PRI BOROVNICI
DOL PRI BOROVNICI
DRAŽICA
LAŠČE
LAZE PRI BOROVNICI
NIŽEVEC
OHONICA
PAKO
PRISTAVA
ZABOČEVO

II

V postopku izvedbe referenduma se v vseh primerih, ko je začet postopek za delitev območja posameznega naselja, in v primerih, ko je tako odločil Državni zbor na podlagi ugovorov, izvede glasovanje na način, da bo možno ugotoviti rezultate glasovanja za posamezen del referendumskega območja oziroma za posamezen del naselja.

Opomba:
Odločitve Državnega zbora so v I. točki tega odloka označene z zvezdico (*).

III

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik, l.r.

Cankarjevi dnevi in občinski praznik 94

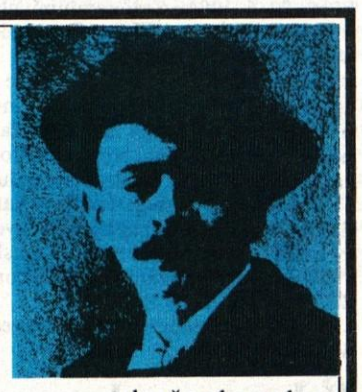

Tradicionalni Cankarjevi dnevi ob občinskem prazniku Vrhnike so potekali od 5. maja 1994 do 14. maja 1994. Program je obsegal razne kulturne, zabavne in športne prireditve ter dogodke.

Četrtek, 5. maja
je bila otvoritev razstave kamnitih skulptur Jirija Bezlaja, akademskega kiparja v Mali dvorani Cankarjevega doma.

Petek, 6. maja:
na občinski praznik je bilo največ prireditev:
— sklepna slovesnost vseslovenskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje s podelitvijo zlatih priznanj v Cankarjevem domu na Vrhniki;
— Petkovškova likovna kolonija na temo »Tam, kjer se stikata kraški in barjanski svet;«
— polaganje venca na grobnico padlih borcev NOB;
— košarkarska tekma vrhniških veteranov Vrhnika 71 proti ekipi republiškega PARLAMENTA.

Sobota, 7. maja:
referat s pogovorom na temo Cankar na Dunaju v Mali dvorani Cankarjevega doma ter dan odprtih vrat vojašnice Ivan Cankar na Raskovcu.

Torek, 10. maja:
koncert Akademskega plesnega orkestra z modno revijo v Kulturno-prireditvenem centru in okrepčevalnici PAVZA.

Sobota, 14. maja:
večer filmske glasbe in musiclov v izvedbi Komornega orkestra Vrhnika ter Mešanega pevskega zbora Vrhnika v Veliki dvorani Cankarjevega doma.

Vse prireditve in dogodke vam predstavljamo v besedi in sliki na srednjih straneh Našega časopisa.

POMEMBNA ODLOČITEV ZA UREJANJE DOMAČIH ZADEV

29. maja bo referendum

Kakorkoli že se bomo konec tega meseca odločili, ali za to, da iz območja sedanje občine Vrhnika naredimo dve občini ali eno, odločitev bo pomembna za daljše obdobje. 29. maja nas namreč, državljane države na sončni strani Alp, vabijo, da povemo svoje mnenje o tem, kje naj po novem sedi naš župan in kako veliko občino hočemo imeti. Izbiri sta zdaj dve: referendumsko območje je Vrhnika in referendumsko območje je Borovnica. Od dosedanje krajevne skupnosti se ločujejo tako imenovani hribi, se pravi trije zaselki na Pokojiški planoti. Tam se bodo odločali, ali bodo po novem v vrhniški občini.

Vprašanje na referendumskem lističu pri nas v sedanji vrhniški občini bo preprosto: ali smo za ali proti. Na volišču bo vsak, ki bo glasoval, sam pri sebi moral odločiti, kako si želi.

Marsikdo je trdno prepričan, da lahko ostane, tako, kot je, spet drugi je mnenja, da bo manjša občina bolj pregledna in bo v njej laže živeti in kakšno stvar doseči. Spet drugi se boji tega, da bi nova občina, ki bo manjša, ne mogla zaživeti brez gospodarske podlage. Republika Slovenija oziroma osrednja oblast v Ljubljani si je že vzela svoj del, tako da bo večina stvari, ki so jih ljudje doslej urejali po občinah, v njeni pristojnosti. Če pa še niso, še bodo.

Demokracija je to, da tudi ne prideš na volišče. Tudi odstotek ljudi, ki volijo, namreč veliko pomeni. Če bo prišlo malo ljudi, se to pravi, da jih življenje po novem ne zanima, če bo prišlo veliko ljudi, bo ljudska volja bolj prepričljiva.

Doslej so morali ljudje kar velikokrat na referendume. Za različne komunalne objekte, za vrtce in podobno. Vsakič so se odločali o tem, kaj jim bodo odtrgovali od plač.

O tem, kaj mislimo, nas je oblast spraševala tudi tedaj, ko smo se odločali za samostojnost Slovenije. Zdaj nas država sprašuje, ali smo za nove občine. Nekateri trdijo, da s tem Slovenijo razbijamo na črepinje. Nihče prav ne ve, ali bo to boljše ali slabše. Trdijo pa, da so to evropski vzorci, kjer je vsa krajevna oblast pregledna, na dosegu roke in se jo da takoj poklicati na odgovornost, če kaj dela narobe.

Referendum o novih občinah ni zadnje letošnje dejanje pri vpeljevanju lokalne uprave po novem. Jeseni volimo občinske svete in župane. Od ljudi, ki bodo takrat izvoljeni, bo pravzaprav zares odvisno, kako se bo majhna občina obnesla. Če bodo domiselni in iznajdljivi, bodo tudi iz doslej zakotnih ali odrinjenih krajev naredili cvetoče, če bodo spali, kot so marsikje doslej, bo tako, kot je bilo.

Zato je kar pametno iti 29. maja na volišče in se odločiti. Več ko bo glasov za ali proti, bolj se bo vedelo, kaj si ljudje mislijo o urejanju zadev pred domačim pragom.

T.J.

Pretresen do kosti

V dolgi koloni kolesarjev, ki so prišli na Vrhniko v okviru kolesarjenja Giru naproti, je bil tudi obrambni minister Jelko Kacin. Glede na to, da je dan prej že peljal po drugih slovenskih cestah, je bil globoko pretresen na naši cesti, ki nas pripelje iz Ljubljane na Vrhniko. Tako je namreč dejal tudi podpredsedniku občinske skupščine Vrhnika Tomažu Mesecu, ki je kolono pričakal pred domom Karla Grabeljška, preden je odbrzela proti sončni Primorski. Če nič drugega, pri obrambnem ministru ne bo somišljenika, če bo hotela Drnovškova vlada kaj ukrepati proti naglemu popravilu tistega, čemur še danes pravimo magistralka. Sicer pa o tem, da ta cesta nikoli v zgodovini ni imela posebne sreče, pišemo v Našem časopisu. Ministru toplo priporočamo kolesarjenje tudi po nekaterih drugih cestah iz državne pristojnosti, ki jih imamo v občini. Nazorno se bo prepričal, kako trpijo podvozja naših jeklenih konjičkov, da o kolesarjih ne govorimo.

Čas med aprilom in majem

Od zadnje številke Našega časopisa je minilo skoraj dva meseca. V tem času se je zgodilo vrsto raznih zanimivih dogodkov, bila so politična srečanja in občni zbori raznih strank in društev, bila je vrsta kulturno-zabavnih prireditev, vrstili so se Cankarjevi dnevi, ki še vedno sovpadajo z občinskim praznikom 6. majem, vendar z bogatejšo vsebino, veliko aktivnosti je bilo tudi v obeh vojašnicah, ki vedno bolj odpirata svoja vrata našim krajanom in občanom Vrhnike. Dogodkov je bilo pač veliko in o teh govorijo strani nove številke Našega časopisa.

Nekateri so že z nestrpnostjo spraševali, kje je aprilska številka »Našega časopisa«, ker ga niso prejeli. Povedati moramo, da je sedanja številka za dva meseca, aprilska in majska.

Tako smo se odločili predvsem zaradi prestavljenega referenduma. Prvotno je bil prdviden za 22. maj, sedaj pa je Državni zbor Republike Slovenije sprejel, da je **referendum za določitev novih občin v nedeljo, 29. maja 1994.**

V časopisu je objavljen odlok in poziv za udeležbo IN NAVODILO za referendum. Opozarjamo pa vse, da boste skupaj z Našim časopisom prejeli vabilo za udeležbo 29. maja na odločanje o naših občinah. **REFERENDUMA SE UDELEŽITE TUDI TISTI, KI PO POMOTI TEGA VABILA NE BOSTE PREJELI.**

Objavljamo tudi odlok o določitvi obeh referendumskih območij, Vrhnike in Borovnice, ter sezname vseh volišč dosedanje občine Vrhnika, kamor boste šli glasovat. Naj povemo, da ni nobenih sprememb, da so volišča enaka kot ob zadnjih volitvah, predvsem zato, da ne bi prišlo do zmešnjav.

Naslednja številka Našega časopisa bo izšla predvidoma okoli 20. junija, zato sprejemamo vse prispevke do 15. junija. Ta številka bo zadnja pred počitnicami, kjer bomo objavili rezultate referenduma ter ostale dogodke, ki jih bo v mesecu juniju še veliko.

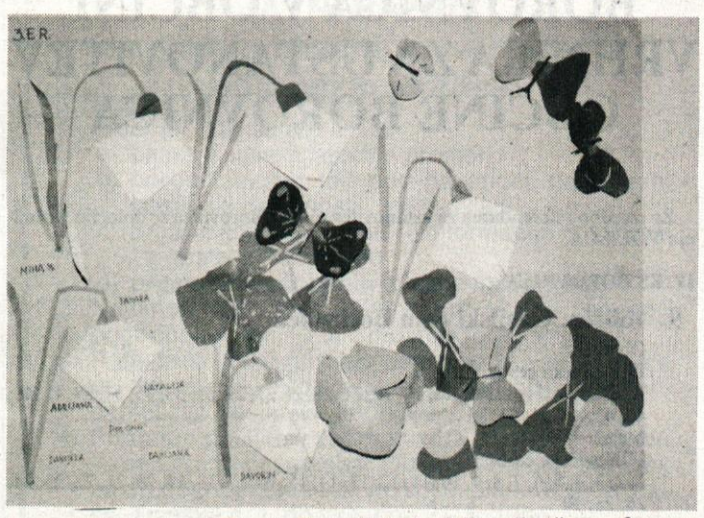

V uredništvu pa smo bili najbolj veseli obiska delegacije učencev 3.e. razreda osn. šole Ivana Cankarja, ki so nam prišli voščit ob dnevu pomladi in dnevu zemlje ter se zahvalit za dobro sodelovanje z vsemi mladimi dopisniki iz naše občine. S seboj so prinesli velik plakat, ki ponazarja pomlad in ta »pomlad« je tudi v našem uredništvu.
UČENCEM HVALA!

N. Č.

Referendum za ustanovitev občin Vrhnika in Borovnica

Aktivnosti za novo ureditev občin v Sloveniji se nadaljujejo in tako bomo 29. 5. 1994 na referendumu glasovali ZA ali PROTI ustanovitvi občine Vrhnika in občine Borovnica na sedanjem območju občine Vrhnika.

Seznanili smo vas s tem, da ste se na zborih občanov odločili za dve referendumski območji, Vrhnika in Borovnica, in da so se prebivalci naselij Padeža, Zavrha in Pokojišča odločili, da želijo biti vključeni v novo občino Vrhnika. Njihovo odločitev je potrdil z odlokom tudi državni zbor in jih vključil v referendumsko območje Vrhnika.

V tej številki Našega časopisa vam posredujemo vse pomembnejše dokumente, ki so bili sprejeti za izvedbo referenduma, in sicer:

1. Odlok o določitvi referendumskih območij za ustanovitev občin
2. Sklep o imenovanju volilnih komisij referendumskega območja št. 302 Vrhnika in 303 Borovnica.
3. Sklep o določitvi volišč za izvedbo referenduma v Borovnici in na Vrhniki.

Kdo sme glasovati na referendumu?!

Pravico glasovati na referendumu imajo vse osebe, ki imajo pravico voliti v državni zbor — državljani Republike Slovenije, ki bodo na dan glasovanja 29. maja 1994 dopolnili 18 let starosti in jim ni dovzeta poslovna sposobnost in imajo stalno prebivališče na referendumskem območju.

V nadaljevanju vam posredujemo še Sklepe Republiške volilne komisije o uporabi posameznih določb zakonov:

Republiška volilna komisija je na podlagi 21. člena zakona o referendumu za ustanovitev občin in 1. točke 40. člena Zakona o volitvah v državni zbor sklenila, da se pri izvedbi referenduma dne 29. 5. 1994 smiselno uporabljajo:

1. določbe 5. člena Zakona o volitvah v državni zbor, ki določa, da se mora javna volilna propaganda končati najpozneje 24 ur pred dnevom glasovanja;

2. določbe 46. in 47. člena Zakona o lokalnih volitvah, da so pri delu volilne komisije lahko navzoči predstavniki oz. zaupniki kandidatov oz. list kandidatov. S tem v zvezi je RVK odločila, da lahko predstavnika, ki je lahko navzoč pri delu volilne komisije referendumskega območja določijo:

— predstavniki list kandidatov, ki so sodelovale na volitvah v državni zbor 6. 12. 1992, in sicer za referendumska območja v okviru volilne enote

— politične organizacije, ki so registrirane v posamezni občini in niso sodelovale pri volitvah za državni zbor 6. 12. 1992, za referendumske komisije na območju občine, in sicer tako, da njihov predstavnik predloži seznam zaupnikov in podporo, izraženo s podpisi 3 volivcev z območja sedanje občine, dano na način, določen s četrtim odstavkom 6. člena zakona o referendumu za ustanovitev občin;

— predstavnik KS, ki je bil na zboru občanov določen, da zastopa zbor v postopkih pred Državnim zborom za referendumsko območje, v katero je vključena KS oz. naselje;

— predstavnik skupine občanov, ki je izrazila svojo voljo skladno z določbami četrtega odstavka 6. člena Zakona o referendumu za ustanovitev občin, tj. s podpisovanjem in ki je overila podatke v seznamu pri pristojnem upravnem organu, za referendumsko območje, v katero je vključena KS oz. naselje.

Glede drugih vprašanj v zvezi z delom predstavnikov oz. zaupnikov se uporabljajo določbe Zakona o lokalnih volitvah in Zakona o volitvah v državni zbor.

Pri tej svoji odločitvi je RVK izhajala iz smiselne uporabe določb zakona o lokalnih volitvah in zakona o volitvah v državni zbor ter iz načela, da je potrebno omogočiti demokratično kontrolo nad delom organov, ki izvajajo referendumska opravila, saj gre za demokratično ugotavljanje volje občanov.

3. Določbe prvega odstavka 81. člena zakona o volitvah v državni zbor, ki določa, da volivci ne smejo biti vpoklicani na vojaške vaje na dan glasovanja.

Pri svoji odločitvi je Republiška volilna komisija izhajala iz dejstva, da je referendum razpisal Državni zbor in da se referendum izvaja istočasno na območju celotne države.

4. Določbe drugega odstavka 81. člena Zakona o volitvah v državni zbor, da lahko volivci, ki na dan volitev niso v kraju stalnega prebivališča, ker služijo vojaški rok, glasujejo po pošti.

Po pošti lahko glasujejo tudi volivci, ki so v času glasovanja v priporu oz. obsojenci na prestajanju zaporne kazni.

Glede načina glasovanja teh oseb se uporabljajo navodila za glasovanje oseb, ki so oskrbovanci domov za starejše občane, pa nimajo stalnega prebivališča v domu, oziroma volivcev, ki so na zdravljenju v bolnišnicah, in so bila sprejeta ob volitvah v državni zbor. (Navodilo RVK za glasovanje volivcev, ki lahko glasujejo po pošti, štev. RVK 16-1/92.)

Kdaj in kako bomo glasovali na referendumu!!

Na podlagi odloka o razpisu referenduma za ustanovitev občin (Ur. l. RS št. 22/94) se

glasovanje na referendumu izvede v nedeljo, 29. maja 1994.

Na referendumskih območjih za ustanovitev občin se vprašanje, o katerem se odloča na referendumu, glasi:

»Ali ste za to, da se na našem referendumskem območju ustanovi občina?«

Glasovali bomo tako, da bomo na glasovnici obkrožili besedo »ZA« ali besedo »PROTI«.

Pripravila
Sonja Pirnat-Keršmanc,
sekretarka IS

VZPONI IN PADCI REFORME LOKALNE SAMOUPRAVE (dr. Ciril RIBIČIČ — pravna praksa 9/94—12.5.)

Izvleček iz mnenja:

V mnogih primerih so se zbori občanov odločali za oblikovanje majhnih občin zaradi napačne predpostavke, da bodo imele občine na razpolago velika finančna sredstva. Pomanjkljivost izračunov, iz katerih so izhajali, je v tem, da ni upoštevan prenos vrste upravnih zadev na organe državne uprave. Marsikje so razumeli reformo samo v tem smislu, da iz večjih nastajajo manjše občine, ne da bi upoštevali ožji obseg pristojnosti in sredstev, s katerim bodo razpolagale nove občine.

Na podlagi petega odstavka 14. člena zakona o referendumu za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 5/94), je Republiška volilna komisija na 19. seji dne 5. maja 1994 sprejela

SKLEPE o imenovanju volilnih komisij referendumskih območij

1. V volilno komisijo 302. referendumskega območja VRHNIKA se imenujejo:

za predsednika:
Anton PLUT, VRHNIKA, Poštna ul. 5
za namestnika predsednika:
Sonja PIRNAT KERŠMANC, VRHNIKA, Bevke 166
za člana:
Tomo GROM, DF VRHNIKA, Stara Vrhnika 90
za namestnika člana:
Dragica PELAN, VRHNIKA, Sušnikova 5
za člana:
Albin NAGODE, VRHNIKA, Stara Vrhnika
za namestnika člana:
Anton OGRIN, VRHNIKA, Pot v Močilnik 5 a
za člana:
Blanka ZAKRAJŠEK, VRHNIKA, Robova 2
za namestnika člana:
Janez SUHADOLNIK, VRHNIKA, Opekarska 8

2. Sedež komisije je Tržaška 1, Vrhnika.

1. V volilno komisijo 303. referendumskega območja BOROVNICA se imenujejo:

za predsednika:
Liljana PETKOVŠEK, VRHNIKA, Stara Vrhnika 53 a
za namestnika predsednika:
Mojca SIMONČIČ, VRHNIKA, Tržaška 18
za člana:
Franc VOLEK, BOROVNICA, Dol 20
za namestnika člana:
Andrej OCEPEK, BOROVNICA, Mejačeva 3
za člana:
Jože KIRN, BOROVNICA, Ul. Bratov Mivšek 26 b
za namestnika člana:
Danica HANŽEL, BOROVNICA, Gradišnikova 4
za člana:
Marina KOŠIR, BOROVNICA, Zalarjeva 15
za namestnika člana:
Marjan KRŽIČ, BOROVNICA, Pako 31

2. Sedež komisije je Paplerjeva ul. 22, Borovnica.

Št. RVK 1-1/92
Ljubljana, dne 5. maja 1994.

Republiška volilna komisija
Predsednica
Marija Ude Marinček, l.r.

OBVESTILO

Oddelek za notranje zadeve Občine Vrhnika obvešča vse lastnike motornih in priklopnih vozil ter voznike, da je **ZADNJI ROK ZA ZAMENJAVO STARIH REGISTRSKIH IN EVIDENČNIH TABLIC TER VOZNIŠKIH DOVOLJENJ ZA NOVE DO 25. 6. 1994.**

Po tem datumu stare tablice in vozniška dovoljenja z **YU OZNAKO** ne bodo veljali več.

Da bi se izognili nepotrebni gneči, vas pozivamo, da z zamenjavo ne čakate do zadnjega dne.

ODDELEK ZA NOTRANJE ZADEVE
OBČINE VRHNIKA

Na podlagi 14. člena Zakona o referendumu (Ur. list RS, št. 5/94) in 9. člena Zakona o evidenci volilne pravice (Ur. list RS, št. 46/92) je volilna komisija referendumskega območja št. 303 Borovnica na svoji seji dne 12/5-1994 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ V KRAJEVNI SKUPNOSTI BOROVNICA V OBČINI VRHNIKA ZA USTANOVITEV OBČINE BOROVNICA

Za izvedbo referenduma za ustanovitev občine Borovnica se določijo naslednja VOLIŠČA:

IV. KS BOROVNICA

9. volišče: Gasilski dom Borovnica
Obsega:
Ljubljanska cesta:
1, 3, 5, 7, 9. 11, 12, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25,27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55
Mejačeva ulica: 1
Miklavičeva cesta:
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30
Obrtniška ulica: 1, 2, 3, 4
Ul. Bratov Mivšek: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31
Zalarjeva cesta: 1, 1A, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 13, 15, 17

10. volišče: TVD Partizan Borovnica
Obsega:
Cesta Pod goro:
2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 36, 37, 38, 39A, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 49, 51, 53, 55
Demšarjeva ulica: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16
Gradiškova ulica: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 29
Ljubljanska cesta: 34, 52, 32
Mejačeva ulica: 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17
Mikučeva ulica: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20
Pot v Jele: 7, 7A, 9, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28
Rimska cesta: 51
Ul. bratov Debevc: 1, 2, 3, 5, 7
Ul. bratov Mivšek: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34

11. volišče: KS Borovnica
Obsega:
Cerkova ulica: 1, 2, 3, 5, 7, 9, 11, 12, 14, 14, 15, 16, 18, 20
Cesta na grič: 2
Mejačeva ulica: 2
Molkov trg: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 12
Paplerjeva ulica: 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 23, 24, 26, 28
Pot v Jele: 1, 3
Ramovševa ulica: 1, 2, 3, 5, 7
Rimska cesta: 1, 3, 35, 37
Švigljeva ulica: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 11, 13
Zalarjeva cesta: 8, 10, 12, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 36, 38, 40, 42

12. volišče: Osnovna šola Borovnica
Obsega:
Cesta na grič: 1, 3, 4, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 56
Pot na Malence: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 13, 15, 17
Pot v Jele: 2, 4, 5, 6, 8
Rimska cesta: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 50, 52
Zalarjeva cesta: 33, 35, 37, 39, 41, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 52A, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 64, 66, 68, 70

13. volišče: Gasilski dom Breg pri Borovnici
Obsega: območje naselij Breg in Pako

14. volišče: ŽITKO Franc, Dol pri Borovnici št. 78
Obsega: Območje naselja Dol in Laze

15. volišče: ŽITO MLIN Bistra
Obsega: območje naselja Dol: 23, 24, 25, 25A, 26, 27, 28, 28A, 29, 85

16. volišče: Gasilski dom Brezovica pri Borovnici
Obsega: Območje naselij Brezovica pri Borovnici, Dražica, Lašče, Nijževec, Ohonica, Pristava, Zabočevo

VOLIŠČE ZA PREDČASNE VOLITVE
30. volišče — Občina Vrhnika, Tržaška 1

Predsednik volilne komisije
referenduma tega območja
št. 303 Borovnica
Liljana Petkovšek

Na podlagi 14. člena Zakona o referendumu (Ur. list RS, št. 5/94) in 9. člena Zakona o evidenci volilne pravice (Ur. list, RS št. 46/92) je volilna komisija referendumskega območja št. 302 Vrhnika na svoji seji dne 12/5-1994 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH OBČINE VRHNIKA ZA USTANOVITEV OBČINE VRHNIKA

Za izvedbo referenduma za ustanovitev občine Vrhnika se določijo naslednja VOLIŠČA:

I. KS VRNIKA — CENTER

1. volišče: Cankarjev dom
Cankarjev trg 1, 1 b, 1 c, 5
Kopališka ulica
Lošca
Tržaška cesta
Ob igrišču
Ob Ljubljanici
Ribiška pot

KOLIKO BOSTA OBČINI STALI DAVKOPLAČEVALCE IN OD ČESA BOSTA ŽIVELI

Seštevanje prednosti in pomanjkljivosti

Državni zbor Republike Slovenije je vladi naložil izračunati finančne posledice oblikovanja novih občin. Po izhodiščni osnovi, v kateri so bile upoštevane sedanje krajevne skupnosti in po odmerjeni dohodnini za leto 1992 so prišli do nekaterih številk, ki upoštevajo višino dohodnine v posamezni krajevni skupnosti, njen strukturni del dohodnine v sedanji občini in višino obsega javne porabe v letu 1993. Tako je mogoče izračunati podatke, s kolikšnim denarjem bo razpolagala nova občina. Izračuni naj bi ljudem, ki se bodo na referendumih odločali o novih občinah, pomagali k lažji odločitvi za ali proti.

Nova občina se bo napajala iz naslednjih virov: iz dohodnine, davkov od premoženja, devankov od dediščine in daril, davkov od dobitkov od iger na srečo, od davkov na promet nepremičnin, od upravnih taks, od posebnih taks na igralne avtomate in od denarnih kazni. Razen teh bodo v občinski proračun šle tudi komunalne takse, krajevne takse, prihodki upravnih organov, nadomestilo za uprabo stavbnega zemljišča, pristojbine za zdrastveno varstvo živali, odškodnina za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča in nekateri drugi dohodki. Medtem ko naj bi bilo iz prvih davkov in dohodnine za občino mogoče zbrati povprečno 73 odstotkov občinskega proračuna in dodatnih 15 za izravnavo glede na povprečno porabo v vseh slovenskih občinah, naj bi dodatni dohodki pomenili kakih 15 odstotkov proračuna novih občin, seveda izračunano kot povprečje za vse slovenske občine.

Besedilo, ki so ga pripravili v vladi, torej govori predvsem o tem, da mora imeti nova občina veliko zaposlenih, ki bodo plačevali davek na dohodnino, nič pa ne govori o tem, koliko tovarn in močnih podjetij mora imeti kraj. Za vrhniško in morebitno novo borovniško občino, ki imata večino ljudi takih, da so sicer zaposleni, vendar zunaj kraja svojega stalnega bivališča, to pomeni, da bodo ti vzdrževali občino in njene potrebe iz dohodnine. In seveda z davki na svoje premoženje, s plačilom nadomestila za stavbno zemljišče itd.

Upravo prevzema država

Kot je predvideno, bo država prevzela večino upravnih nalog in delavcev, ki so bili doslej zaposleni na občinah. V ta namen prav zdaj pripravljajo ustrezno zakonodajo, na primer zakon o upravi in zakon o delovnih področjih ministrstev. Za te namene gre v sedanji ureditvi okoli 60 odstotkov proračunskega denarja po občinah. Po novem je izračunano, na bi na vsakih 1000 prebivalcev prišel občinski uradnik. Predvideno je tudi, da bi župan in občinski svetniki delali volontersko, se pravi nepoklicno, razen seveda v velikih občinah, ki bi zmogle poklicnega župana.

Povprečna proračunska poraba na prebivalca je izračunana na podlagi skupnega seštevka prihodkov in števila prebivalstva v posamezni novi občini, to je 27.895 tolarjev, pri čemer je prekmurska nova občina, če se bodo ljudje tako odločili, le 8830 tolarjev, najvišja pa v Murski Soboti 40.393 tolarjev.

Če govorimo o sedanji vrhniški občini, ki ima 18.935 prebivalcev, bo večji del ali nova vrhniška občina štela 15.188 prebivalcev, borovniška pa 3747 prebivalcev na podlagi podatkov iz leta 1993. Sedanja vrhniška občina z dohodnino zbere 485.554.000 tolarjev, po novem naj bi jih po istih merilih, kot so veljala za lansko leto, vrhniška občina zbrala 399.341.000 tolarjev, borovniška pa za četrtino prebivalstva sedanje občine 86.223.000 tolarjev. Z ostalimi prihodki zdaj vrhniška občina v proračun dobi 39.599.000 tolarjev, po novem pa 32.568.000 in borovniška 7.031.000 tolarjev. Povprečna proračunska poraba na prebivalca nove vrhniške občine naj bi bila 28.438 tolarjev, borovniške pa 24.885 tolarjev.

Javna poraba

Obseg javne porabe na prebivalca nove vrhniške občine naj bi bil izračunan na 90 odstotkov povprečne porabe v Sloveniji 406.720 tolarjev, borovniške pa 100.341 tolarjev, kar pomeni, da vrhniška občina ne bo deležna denarja za izravnavo iz državnega proračuna, borovniška pa bi morala biti deležna dodatnih 7097 tolarjev na prebivalca. Vendar s predpostavko, da bi v prihodnje po sedanjih merilih občini ostalo 40 odstotkov zbrane dohodnine, ali za vrhniški del 234.508.000 tolarjev in za borovniški 50.627.000 tolarjev, bržkone pa ne bo tako, ker bo s prenosom upravnih pristojnosti šlo več denarja od dohodnine na državno raven.

Če bi kar največ nalog, ki jih je sedaj opravljala občina, spravili na državno raven, bi se namreč proračunska poraba v vrhniški občini zmanjšala na 159.736.000 tolarjev in v borovniški občini na 34.485.000 tolarjev. Kajti v tem primeru bi se novim občinam obseg denarja od dohodnine dodatno zmanjšal. Ampak to tudi pomeni, da bi vse dosedanje upravne pristojnosti razen tistih, ki bi dejansko sodile v lokalno samoupravo, opravljala država in tudi uradnike v različnih izpostavah denimo davčne uprave, kar je že zdaj, notranjega ministrstva, obrambnega ministrstva itd, plačevali iz državnega proračuna. V tem primeru ni bojazni, da bi se razbohotila občinska uprava. Želeti je, da bo zakon o upravi pravočasno sprejet, in bo država predvidoma že s 1. septembrom , najkasneje pa z novim letom 1995, sprejela večino dosedanjih upravnih delavcev na občni pod svoje okrilje. Kajti če se to ne bo zgodilo, bo morala nova, zlasti še majhna občina, financirati obsežen administrativni aparat za državo, za komunalne dejavnosti in ceste pa ji ne bo dosti ostajalo. Kot rečeno, zakon je v pripravi, poslanci v državnem zboru pa pri tem velikanskem projektu preoblikovanja občin ne bodo mogli zagovarjati samo ozkih strankarskih interesov, če naj se še obdržijo v politiki.

Vrhnika bo na 19. mestu

Nova občina Vrhnika bo sodila med večje v Sloveniji, saj bo po številu prebivalcev na 19. mestu, občina Borovnica pa med srednje, saj bo po številu prebivalcev na 151. mestu med predvidenimi 272 občinami. Zavezancev za dohodnino je zdaj v vrhniški občini 11.161, po novem pa v vrhniški občini 8.868 in v borovniški 2293 (lanski podatki).

S tega stališča je seveda za vsako občino zanimiv vsak prebivalec, ki ji daje davek. Zato se bo morala potruditi, da bo v svoj krog dobila davkoplačevalce, ki ji bodo oddali nekaj tistega, čemur se pravi cesarjevo. V samem vladnem papirju o finančnih izračunih za nove občine pa je zapisano, da se bodo središča vedno razvijala na škodo periferije, da bodo močni ostali močni tudi naprej. Veliko Borovničanov je namreč te dni dvomih, kako naj glasujejo, čeprav so zamisel o novi občini že ničkolikokrat premleli. Tako zanje kot tudi za Vrhničane velja, da bodo morale lokalne volitve jeseni na čelo teh občin pripeljati sposobne in domiselne ljudi pa predane razvoju kraja.

T. J.

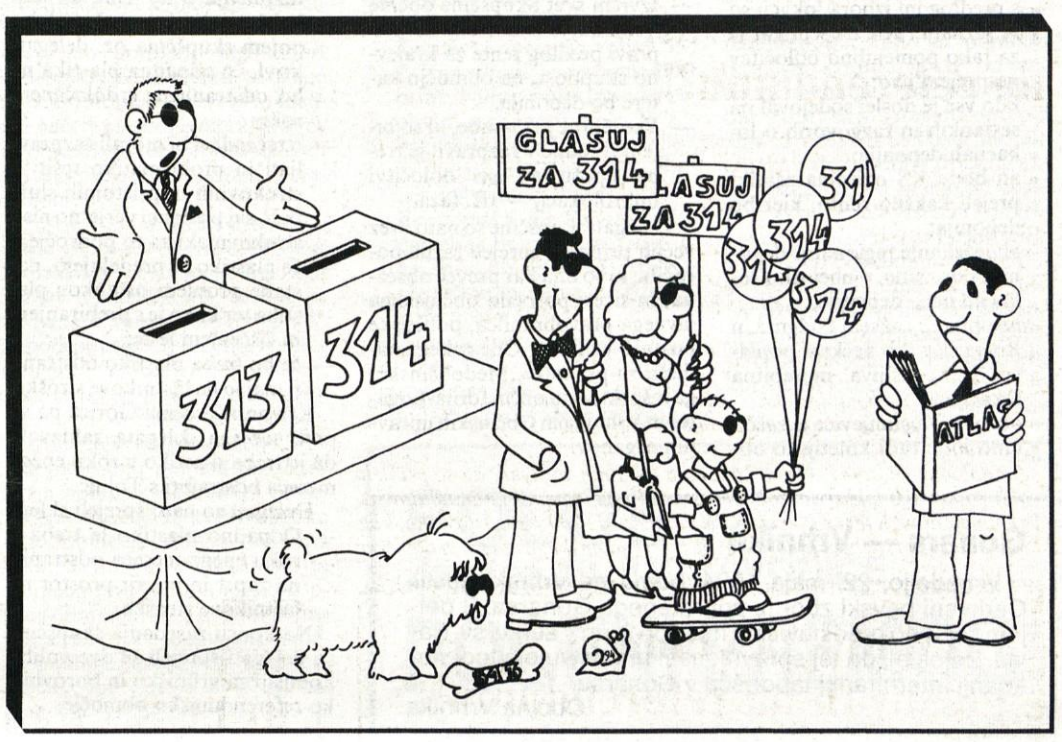

Lošca
Mrakova cesta
Pot v Močilnik
Sušnikova cesta
Tržaška cesta 1, 2, 2A, 4, 5, 6, 9, 9A, 9B, 21, 23, 25, 27
Usnjarska cesta
Prečna pot

2. volišče: Obrat družbene prehrane IUV
Gradišče
Tržaška cesta 30, 32, 32A, 33
Voljčeva cesta 13, 17, 21, 21A, 26

3. volišče: OŠ Ivan Cankar, Lošca 1
Cesta 6. maja: 1, 2, 3, 4
Na Klisu
Voljčeva cesta: 1, 2, 4, 12
Krožna pot: 6
Cesta 6. maja: 5, 7, 7A, 10, 11
Cesta gradenj: 9, 11, 12, 13, 16
Tržaška cesta: 22, 24, 26, 28
Krožna pot: 1, 2, 3, 4, 8A, 8B, 8C
Na zelenici: 1, 2, 3A, 3B, 3C, 4, 5A, 5B, 5C

4. volišče: Dom krajevne skupnosti
Cesta 6. maja: 6, 8, 9
Cesta gradenj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
Poštna ulica
Trg Karla Grabeljška:
Cankarjev trg: 6, 6a, 9, 10
Stara cesta: 2, 2a, 4, 4a, 6, 8, 10, 13, 15, 18, 19, 21, 23, 25, 31, 35, 37, 40, 45, 45a, 47, 49, 52
Tržaška cesta: 3, 3a, 7, 8, 8a, 10, 11, 12
Krpanova ulica;

II. KS VHRNIKA — BREG

5. volišče: Cankarjev trg 8
Cankarjev trg: 7, 8, 11, 2, 2a, 2b, 3, 3a, 4
Delavsko naselje
Jelovškova ulica
Ljubljanska cesta: 1, 2, 3, 4, 9, 16
Partizanski tabor
Robova cesta
Sivkina ulica: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21
Na livadi
Ob izviru
Ob progi
Travniška ulica
V zatišju
Na klancu
Stara cesta: 1, 1a, 3, 5, 7, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 17a, 20
Čuža: 8, 10, 12
Pot na Košace

6. volišče: F-CAR — Opekarsta 16 (Bivši PAP)
Kolodvorska ulica
Ljubljanska cesta: 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 23a, 24, 25, 27, 31
Sivkina ulica: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22
Možinova ulica
Vrtnarija
Opekarska cesta
Kucljerjeva ulica
Mokrice
Pot na Tojnice
Rožna ulica

II. KS VRHNIKA — VAS

7. volišče: Dom upokojencev
Dobovičnikova ulica
Idrijska cesta: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 19
Ob potoku
Dolge njive
Kolesarska pot
Med vrtovi
Ob Beli
Pot k Studencu
Pri lipi: 1, 3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 24
Prisojna pot:
Vas: 9, 11, 15, 17, 25, 27, 29, 35, 39, 40, 41, 43
Kurirska pot
Voljčeva cesta: 3, 3a, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14
Na klancu: 27
Tičnica
Betajnova
Storžev grič
Idrijska cesta: 30
Tržaška cesta: 50, 51, 52, 55
Gabrče; vse razen (4)
Notranjska cesta: vse razen (5, 15)

8. volišče: VVOI — enota Hrib
Močilnik
Partizanski klanec
Tržaška cesta: 31, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 57
Pavkarjeva pot
Turnovše
Hrib
Voljčeva cesta: 15, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 27
Grilcev grič
Idrijska cesta: 21, 23, 25, 27, 29, 42
Notranjska cesta: 5, 15
Gabrče: 4
Na klancu: 22, 24, 26
Petkovškova ulica:
Stara cesta: 22, 24, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 36, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 48, 50, 50A, 51, 53, 54, 55
Čuža: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15
Pot k Trojici
Pri lipi: 2, 6
Vas: 2, 4, 6, 7, 8, 10, 18, 20, 22, 24, 28, 30, 32, 36, 38

17. volišče: Gostilna na Pokojišču
Obsega: Območje naselij Padež, Pokojišče, Zavrh pri Borovnici

V. KS VERD

18. volišče: GASILSKI DOM VERD
Obsega: Brigadirska cesta, Cankarjevo nabrežje, Cesta na barju, Cesta Krimskega odreda, Cesta na polju, Janezova cesta, Jagrova cesta, Kačurjeva cesta, Kotnikova cesta, Ledina, Pionirska cesta, Sternenova cesta, Stranska cesta.

19. volišče: GASILSKI DOM VERD
Obsega:
Naselje: Mirke
Naselje Verd — hišne številke

VI. KS DRAGOMER

20. volišče — GASILSKI DOM DRAGOMER
Naselje: Dragomer in Lukovica

VII. KS LOG

21. volišče — GASILSKI DOM LOG PRI BREZOVICI
Naselje Log

VIII. KS DRENOV GRIČ - LESNO BRDO

22. volišče — GASILSKI DOM DRENOV GRIČ
Naselje: Drenov grič in Lesno brdo

IX. KS STARA VRHNIKA

23. volišče — ZADRUŽNI DOM STARA VRHNIKA
Naselje: Stara Vrhnika

X. KS BEVKE

24. volišče — KULTURNI DOM BEVKE
Naselje Bevke

XI. KS PODLIPA

25. volišče — GASILSKI DOM PODLIPA
Naselje Podlipa in Smrečje

XII. KS LIGOJNA

26. volišče — BIVŠA ŠOLA LIGOJNA
Naselje Mala Ligojna in Velika Ligojna

XIII. KS SINJA GORICA

27. volišče — DOM KS SINJA GORICA
Naselje Sinja Gorica

XIV. KS BLATNA BREZOVICA

28. volišče — Gasilski dom Blatna Brezovica
Naselje Blatna Brezovica

XV. KS ZAPLANA

29. volišče — BIVŠA ŠOLA ZAPLANA
Območje naselja Zaplana

VOLIŠČE ZA PREDČASNE VOLITVE

30. volišče — Občina Vrhnika, Tržaška 1

Predsednik volilne komisije referendumskega območja
št. 302 Vrhnika
Anton Plut

Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika in Športna zveza Vrhnika objavljata

JAVNI RAZPIS
za oddajo bazena in za nudenje gostinskih storitev

1. Predmet razpisa so:
   a) bazen s spremljajočimi prostori
   b) opremljeni prostori pod bazenom, namenjeni gostinski dejavnosti
   c) organizacija recepcije — informacije in storitve za goste, ki kampirajo
   d) organizacija športnih in zabavnih prireditev
2. Najemodajalec bo z najemnikom sklenil najemno pogodbo za leto 1994 z možnostjo podaljšanja.
3. Ponudniki lahko pošljejo ponudbe za vse prostore oz. dejavnosti, ki so predmet razpisa, ali pa le za organizacijo gostinske ponudbe.
4. Ponudbo pošljite v zaprti kuverti z oznako »bazen — ne odpiraj« na naslov: Občina Vrhnika, Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje, Vrhnika, Tržaška c. 1, do vključno 27. 5. 1994.

Pisne ponudbe naj vsebujejo naslednje podatke:
a) ime in sedež ter registracijo ponudnika
b) reference
c) program

Informacije lahko dobite po telefonu 755-121, int. 235, ga. Lukan, ali 754-484, g. Gruden.

ZANIMIVO 29. SKUPNO ZASEDANJE VSEH TREH ZBOROV SKUPŠČINE 21. APRILA 1994

Deponija in plastika

Po ugotovitvi sklepčnosti in sprejetju zapisnika prejšnje seje so delegati najprej obravnavali točko Opredelitev lokacije deponije komunalnih odpadkov v občini Vrhnika, ki je v tem trenutku najpomembnejša odločitev za vse občane sedanje in prihodnje občine. Delegati so gradivo dobili na sami seji. Prejeli so pregledno karto občine Vrhnika, na kateri so bila začrtana območja, primerna za lokacijo deponije komunalnih odpadkov. Uvodno obrazložitev je prebral Željko Blažeko, direktor Inštituta za ekološki inženiring iz Maribora. Na podlagi pregledne karte in obrazložitve se je pričela zanimiva razprava:

— s predlogom izbora lokacij so se seznanili šele na seji, kar je za tako pomembno odločitev nesprejemljivo;
— kdo vse je doslej sodeloval na sestankih in razgovorih o lokacijah deponije;
— ali bodo KS oziroma zaselki prejeli kakšno rento, kjer bo deponija;
— ali je iskanje regionalne deponije povezano z občinsko lokacijo n[illegible] deponije;
— na obmo[illegible] naselij Podgora in Bistra, k[illegible] so večkrat poplave, je [illegible]ašljiva morebitna lokacija;
— obrobje Kostanjevice je zaščiteno in je tudi kmetijsko območje, zato v bližini najbrž ni primerna lokacija;
— v razprave je treba vključiti prizadete KS ter jih seznaniti z odškodninami,
— o novih lokacijah komunalne deponije se moramo odločati s polno odgovornostjo, kajti delegatom se mandat izteka in zopet lahko ostane samo pri razpravah in strokovnih podlagah;
— enkrat je treba verjeti tudi predlogom strokovnih služb.

Delegati so na koncu razprave sprejeli tri sklepe, in sicer:

— Sprejme se rezultat dosedaj opravljenega dela Inštituta za ekološki inženiring Maribor.
— Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika je zadolžen, da pripravi predlog rente za krajevno skupnost, na območju katere bo deponija.
— Vse tehtne pripombe, ki so bile povedane v razpravi, je treba upoštevati pri določitvi mikrolokacij — III. faza.

Delegati skupščine so nato brez večjih pripomb sprejeli razna poročila, ki so bila kar preveč obsežna, in sicer: poročilo občinskega javnega pravobranilca, policijske postaje Vrhnika, Občinskega sodišča za prekrške, Medobčinskega inšpektorata občin Idrija-Logatec in Vrhnika in Občinskih upravnih organov.

Nato so obravnavali še eno zanimivo točko: Problematika deponiranja plastike. Gradivo so delegati prejeli že prej, na sami seji pa je dodatne informacije posredoval Jože Stržinar, predstavnik firme Stenplast d.o.o. Povedal je, da plastiko poskusno že predeljujejo, kar si delegati lahko ogledajo. Predlagal je, da bi rok za odstranitev podaljšali do konca julija, zagotovil pa je tudi, da bo v tem času vso plastiko predelal in jo tako odstranil z območja, kjer je deponirana.

Nato se je razvila zanimiva razprava: navedimo nekaj zanimivih mnenj:

— ali je skupščina pristojna, da razpravlja o tej temi, ali ima kakšno izvršilno moč in ali bo potem skupščina oz. delegati krivi, če odpadna plastika ne bo odstranjena v določenem roku;
— o tej zadevi bi morali razpravljati in problematiko rešiti v strokovnih in pristojnih službah, saj poslanci verjetno niso strokovnjaki za to področje,
— če plastiko že predelujejo, nastane problem ostankov plastike ter kako je s prebiranjem in čiščenjem le-te;
— če bo treba plastiko odstraniti, naj jo na lastnikove stroške.

Krajani KS Sinja Gorica pa so prek svojega delegata zahtevali, da je treba plastiko v roku enega meseca odstraniti s Tojnic.

Delegati so nato sprejeli sklep:

— Odpadno plastiko je treba v roku enega meseca odstraniti na zaprt in pokrit prostor na lastnikove stroške.

Na koncu zasedanja skupščine so delegati sprejeli še dve volilni komisiji za vrhniško in borovniško referendumsko območje.

S. S.

Gonars — Vrhnika

V nedeljo, 22. maja 1994, bomo na Vrhniki gostili Cerkveni pevski zbor iz pobratenega Gonarsa. S petjem se bodo predstavili pri maši ob 9. uri v cerkvi sv. Pavla. Želeli bi, da tej spravni maši prisostvujete tudi nekdanji interniranci taborišča v Gonarsu.

Občina Vrhnika

OČIŠČEVALNA AKCIJA

S polivinilastimi vrečkami v žepu smo se razposajeno odpravili proti Retovju in Močilniku. Pot nas je vodila ob reki Ljubljanici. Zazrli smo se vanjo. Njena voda je bila čista, da smo videli dno korita.

Povzpeli smo se na Mirški vršič. Med potjo smo pobirali papirčke. Zadovoljni smo bili, ker smo jih našli bolj malo.

Bilo je lepo, saj je narava oživela. S polnimi pljuči smo zajemali svež pomladanski zrak. Dišalo je po cvetju in mladih listih.

Pot smo nadaljevali v Retovje. Tudi tam je bilo že veliko ozelenelih grmov in dreves.

Vesela sem bila, da je bilo tudi na tej poti zelo malo smeti.

Kmalu smo prišli v Močilnik. Nasmejani smo se povzpeli še na Drčo in od tam v šolo.

Zadovoljna sem ugotovila, da smo ljudje postali bolj pazljivi z naravo. Tako je tudi prav. Kakšno bo naše okolje, če bomo nepremišljeno odmetavali smeti, kjer se bomo pač spomnili, da bi se posladkali z bonboni, žvečilkami, piškoti, ...?

Odgovor najbrž poznamo vsi, samo priznati si nočemo našega ravnanja!

Ali nam je res vseeno, v kakšnem okolju živimo?

Očiščevalne akcije smo se udeležili učenci vseh razredov B turnusa.

Alenka Berdnik, 3.e
OŠ Ivan Cankar, VRHNIKA

PO ZAPLETU S STENPLASTOM

Odpadno plastiko predelujejo

Delegati zadnje seje skupščine so obravnavali problematiko deponiranja odpadne plastike, ki je last podjetja Stenplast d.o.o., ki je, kot vemo, že od leta 1992 na smetišču v Tojnicah. Sprejeli so tudi sklep, da je treba odpadno plastiko odstraniti v roku enega meseca. Zanimalo nas je, kako je zdaj s problematično plastiko.

V podjetju Stenplast d.o.o. nam je predstavnik Jože Stržinar, ki zastopa interese podjetja, povedal, da plastiko enkrat na teden vozijo s Tojnic na dvorišče svojega podjetja, kjer jo vsak dan predelujejo. Najprej jo preberejo ter neposredno vstavljajo v mlin, kjer se zmelje v drobne granulate, ki jih nato pakirajo v vreče, več vreč pa na palete. Tako pripravljena in zmleta plastika je namenjena za izdelovanje manj kokovostnih plastičnih izdelkov. Doslej so zmleli že približno 20 ton; računajo, da bi vso plastiko predelali do konca maja. Kar nam je predstavnik firme Stenplast d.o.o. Jože Stržinar povedal, smo tudi videli in fotografirali.

Na koncu je še povedal: »Že od vsega začetka, nekako od septembra leta 1992 sem bil trdno prepričan, da smo tehnološko sposobni za predelavo vseh 50 ton odpadne plastike ter da bi obvladali celoten projekt predelave odpadne plastike za vso Slovenijo. Teh 50 ton smo vzeli kot vzorec in preskus možnosti vpeljevanja predelave proizvodnje«.

S. S.

Mletje »Stržinarjeve« odpadne plastike;

REŠEVALI SO RIBE

(Domišljijski spis)

V Ljubljanici so reševali ribe. Ljubljanica je bila zelo umazana, zato jih je bilo treba rešiti. Bilo je zelo veliko prijateljev narave, ki so reševali ribe iz vode. V Ljubljanici je bilo veliko smeti. Veliko je bilo tudi mrtvih rib, ker je bila Ljubljanica umazana.

Ribiči so reševali žive ribe in pobirali mrtve. Ribe so bile umazane od umazanije.

Potem, ko so reko očistili, so ribe vrnili nazaj v vodo. Ko so jih dali v vodo, so veselo zaplavale.

Šla sem domov.

Brigita

Poskusno zbiranje odpadkov v štiri določene kontejnerje na Krožni poti v Gradišču

Zbirajmo koristne odpadke!

Po sklepu izvršnega sveta občine Vrhnika smo v Komunalnem podjetju Vrhnika v letu 1994 pričeli izvajati naloge, ki jih obsega koncept o ravnanju z odpadki v občini Vrhnika.

Ena izmed nalog je tudi postopno uvajanje zbiranja koristnih odpadkov v naši občini.

V mesecu maju smo pričeli s poskusom zbiranja v naselju Dragomer in stanovanjskem bloku na Krožni poti v centru Vrhnike.

V Dragomerju smo na 6 različnih mestih postavili 700 litrske kontejnerje za papir, steklo in kovino, pri stanovanjskem bloku pa še kontejner za bio odpadke.

Kontejnerji so opremljeni z nalepkami v živih barvah in velikimi napisi.

Poleg tega smo pripravili zloženko z navodili, letak z urnikom odvoza, ter večji plakat, ki opozarja, da je tudi naša občina ena izmed tistih, ki z zbiranjem koristnih odpadkov skrbi za ohranjanje narave.

Rezultatov oziroma reakcij občanov, ki so pričeli z zbiranjem koristnih odpadkov, ali pa so to počeli že prej, sedaj pa jim nudimo možnost odvoza, zaenkrat še ne moremo predstaviti.

Nekaj pripomb je bilo iz naselja Dragomer, kjer se od junija naprej predvideva odvoz nekoristnih odpadkov redkeje, na 14 dni. Interval odvoza je načrtovan po zgledih drugih izvajalcev ločenega odvoza, ki so ugotovili, da količina papirja, stekla, bio in kovinskih odpadkov znaša več kot 65% prostornine odpadkov v gospodinjstvu.

Logičen sklep je, da bo tistim, ki bodo dosledno zbirali navedene odpadke, biološke pa kompostirali na svojem vrtu, sedanja posoda za odpadke zadostovala za 1x daljši interval kot doslej.

Cilj poskusnega zbiranja pa je en sam: zbrati kar se da največ podatkov in izkušenj in na njihovi podlagi poiskati optimalne rešitve za količine posod, gostoto namestitve, intervale odvoza in tako dalje.

Pri komunalnem podjetju računamo na pomoč in podporo stanovalcev na pilotskih območjih in jih prosimo, da vsa opažanja, nove zamisli in ideje sporočajo na naš naslov. Vse to nam bo pomagalo, da bo zbiranje koristnih odpadkov možno uvesti na čim širše območje naše občine.

Komunalno podjetje Vrhnika

Odprto pismo izvršnemu svetu občine Vrhnika

Čeprav je čas nas, voljenih delegatov, za obdobje 1991 — 1994 tako rekoč mimo, prosim predsedstvo IS, da nam materiale — gradiva — za skupščino pošilja redno po pošti, če ne 14, pa vsaj 8 dni pred sejo v skladu s sprejetimi sklepi skupščine. Večinoma sicer je tako. Nikakor pa ni prav, da na seji skupščine potem, ko tam dobimo informacijo, o njej sprejemamo mnenja, zlasti še, če gre za delikatne teme kot npr. o smetišču in njegovi lokaciji.

Prav malo časa je še do volitev in če smo se vsa štiri leta trudili delati pametno in prizadevno (to smo končno potrdili tudi z redno prisotnostjo), je prav, da tako tudi dokončamo.

Danica Jazbinšek,
delegatka Zelenih
KS Dragomer — Lukovica

Delegatka Zelenih KS Dragomer — Lukovica je Izvršnemu svetu SO Vrhnika naslovila pismo o gradivu za določitev nove lokacije komunalne deponije v občini Vrhnika, ki je bilo obravnavano na zadnji seji skupščine, dne 21. 4. 1994.

Gradivo za omenjeno točko dnevnega reda — karta občine Vrhnika, z možnimi lokacijami — je bilo delegatom razdeljeno pred pričetkom seje.

Na odprto pismo navajamo sledeče:

Delegati zborov SO Vrhnika so na 28. skupni seji zborov dne 10. 2. 1994 sprejeli postopek in metodologijo za opredelitev lokacije komunalnih odpadkov.

V postopku, ki so ga delegati soglasno sprejeli, je bil določen tudi terminski plan sprejemanja posameznih faz za določitev nove lokacije deponije.

Izvršni svet sklep skupščine o terminskem planu sprejemanja posameznih faz mora upoštevati in ga v celoti spoštuje. Zato so gradiva, ki jih pripravlja izvajalec projekta Ekološki inženiring Maribor, posredovana delegatom takoj, ko so pripravljena.

Ker je bilo na zadnji seji posredovano gradivo dopolnjeno z ustno obrazložitvijo in z vizualno predstavitvijo, menimo, da so bili izpolnjeni vsi pogoji za odločanje delegatov o II. fazi projekta.

Sekretarka Izvršnega sveta
Pirnat Keršmanc Sonja

Pojasnilo k odprtemu pismu Izvršnemu svetu

V štiriletnem delu skupščine je bilo le nekaj gradiv razdeljenih neposredno pred sejo, kar nedvomno kaže na korekten odnos izvršnega sveta in upravnih organov do delegatov zborov skupščine. Eno od teh gradiv — kot je navedeno v pismu — je bilo tudi gradivo k točki dnevnega reda Opredelitev lokacije centra za ravnanje z odpadki v občini Vrhnika, ki je bilo razdeljeno na začetku zasedanja zborov 21. 4. 1994.

Gradivo je obsegalo pregledno karto občine z vrisanimi območji, na katerih bi deponija teoretično lahko bila in predlog ponderjev k merilom, ki sestavljajo metodologijo za primerjavo lokacij.

Ob obravnavi navedenega gradiva na projektni skupini (pred zasedanjem skupščine) smo ocenili, da gradivo terja neposredno obrazložitev, in da bi gradivo, iztrgano iz konteksta obrazložitve, lahko bilo napačno interpretirano.

Želimo tudi poudariti, da določitev makrolokacij ne pomeni določitve konkretne lokacije deponije, ampak le rezultat uporabe metodologije, ki jo je skupščina predhodno sprejela in podatkov o prostoru, ki so opredeljeni z veljavnim dolgoročnim načrtom. Lokacija deponije bo določena z vključitvijo v načrt in s sprejemom lokacijskega načrta. Oba postopka sta določena z zakonom in obsegala javno razgrnitev ter sprejem osnutka in predloga na zborih občinske skupščine.

Andrej Kos, podpredsednik izvršnega sveta

PREGLEDNA KARTA OBČINE
VRHNIKA

RAVNANJE S KOMUNALNIMI ODPADKI

Po fazah do rešitve

V februarski številki glasila Naš časopis smo seznanili bralce s postopkom in metodološkimi izhodišči za določitev lokacije centra za ravnanje s komunalnimi odpadki (CERO). Poudarili smo, da je postopek tristopenjski: v prvi stopnji bo z uporabo metodologije, ki jo je potrdila občinska skupščina, v štirih fazah določen vrstni red najprimernejših lokacij, v drugi stopnji bo najprimernejša lokacija vključena v načrt, v tretji stopnji pa bo lokacija natančno določena s prostorskim izvedbenim aktom, z lokacijskim načrtom. Zapisati je treba tudi, da se vse tri stopnje sprejemajo na zborih občinske skupščine. Vključevanje javnosti in skupščine v prvi stopnji je stvar strokovne odločitve, saj smo prepričani, da le tako dosežemo potrebno legitimnost postopkov in aktivnosti, za drugo in tretjo stopnjo (načrt in lokacijski načrt) pa sta javna razgrnitev in obravnava ter sprejem na zborih skupščine predpisana z zakonom.

Institut za ekološki inženiring iz Maribora je v okviru druge faze pripravil gradivo, ki pomeni določitev makrolokacij centra za ravnanje s komunalnimi odpadki in podrobnejšo opredelitev metodologije, t.j. določitev ponderjev, s katerimi se posameznim merilom pripiše večji ali manjši pomen.

Določitev makrolokacije CERO praktično pomeni določitev širših območij, na katerih bi dejanska lokacija teoretično lahko bila. Območja so bila določena tako, da so bila z izločilnimi in tehnično-izvedbenimi merili izločena območja, ki za deponijo niso primerna (npr.: prepustna matična podlaga, ureditevna območja naselij, vodozbirna in poplavna območja, primeren felief, odmik od naselij najmanj 500 m ...).

Rezultat opisanega postopka so torej območja, znotraj katerih je možno opredeliti morebitne lokacije CERO. Ta območja so:
— območji južno od avtoceste Ljubljana — Postojna (Veliki mah, Kostanjevica),
— območje severno od avtoceste Ljubljana — Postojna (ob občinski meji),
— dve manjši območji v začetku Podlipske doline,
— manjše območje pod Jerinovim gričem v zahodnem delu občine in
— manjše območje v bližini gradu Bistra.

Verjetno je treba poudariti, da so bila izločilna in tehnično-izvedbena merila uporabljena na osnovi podatkov geološke karte in podatkov veljavnega Dolgoročnega plana občine Vrhnika za obdobje 1986 — 2000, in sicer v tistem delu, ki opredeljuje različne vrste varovanega prostora.

Vse nadaljnje primerjave tako makro-kot mikrolokacij bodo opravljene na osnovi natančnejše proučitve konkretnih lastnosti prostora, ki bodo preverjene na terenu. Območja, ki so primerna za izgradnjo CERO, primerjamo s tremi sklopi meril:

a) Prostorska okoljevarstvena merila, ki opisujejo vpliv CERO na okolje in naravne dobrine. Njihov vpliv (ponder) v okviru vseh meril znaša 36%.
b) Sociološka merila, ki opisujejo vpliv CERO na ljudi. Njihov vpliv znaša 48%.
c) Ekonomska merila opisujejo potrebna finančna sredstva za gradnjo objektov in stroške obratovanja naprave. Njihov vpliv znaša 16%.

Zbori občinske skupščine so na seji 21. 4. 1994 sprejeli poročilo o opravljenem delu, torej s sprejeto metodologijo določene makrolokacije in ponderje za uporabo naštetih meril. Tako je končana druga faza aktivnosti. V nadaljevanju, torej v tretji fazi, bo določena rang lestvica primernosti posameznih lokacij.

Razprava na projektni skupini in na zborih skupščine je pokazala precejšnjo stopnjo zaupanja v korektnost in strokovnost doslej opravljenega dela, pokazala pa je vsaj še dvoje: prvič, da površna interpretacija podatkov in obremenjenost s predsodki lahko povzroči precej nerazumevanja in celo nestrpnosti, in drugič (kar je mnogo pomembnejše). V naslednjih fazah postopka se bomo morali zelo resno in tudi zelo konkretno pogovarjati o konceptu rent in odškodnin, tako za samo zemljišče kot tudi za območje (krajevno skupnost), kjer bo center za ravnanje z odpadki določen. Priprava in sprejem koncepta rent in odškodnin bosta morala potekati vzporedno z drugimi aktivnostmi, saj bo to eno od vprašanj, ki bo terjalo jasen in konkreten odgovor. Pri tem ne gre zgolj za bodočo odškodnino (za bodočo deponijo), ampak tudi za rešitev aktualnih razmer pri sedanji deponiji, saj ni realno pričakovati, da bi imeli novo deponijo prej kot v treh letih.

Andrej Kos

Območja, primerna za lokacijo centralnega odlagališča odpadkov. Označena so s črtami in so zgoščena pretežno na obrobju sedanje vrhniške občine. Končna odločitev bo stvar dogovora strokovnjakov in prebivalcev.

POLOS d.o.o.
Zapoge 40, 61217 VODICE
POCENI PREMOG
Polos, trgovina s premogom, vam po zelo ugodni ceni dostavi na dom premog vseh vrst.
Možnost plačila na čeke.
Dostava brezplačna do 30 km.
Se priporoča
POLOS, Zapoge 40, Vodice
☎ 061/823-585
824-096

Omahovanje na poti do nove komunalne deponije odpadkov

Vrhniška komunalna deponija na Tujnicah je polna prek roba. Dosedanje delo občinskih organov pri izbiri in določitvi nove lokacije kljub najboljši volji in vloženim prizadevanjem sodelujočih še ni pripeljalo do uporabnega rezultata. Določitev lokacije nove deponije je izjemno zahtevna in odgovorna naloga.

Študija o tem, kje bo stala nova deponija, je zaupana specializiranemu podjetju Institut za ekološki inženiring Maribor. Vodja projekta je inž. Željko Blažeka, odgovorni projektant pa mag. inž. Mojca Knez.

Dosedanje javne razlage obeh predstavnikov inštituta so prikazale način dela, merila za določanje ustreznosti zemljišč in točkovanje posameznih vrednosti, kar vse naj služi strokovno utemeljeni, ekološko sprejemljivi in demokratično sprejeti določitvi nove lokacije deponije.

Čeprav so bile dosedanje predstavitve primerno pripravljene, so le malenkostno omajale sumničanja ali zmanjšale število kritično nastopajočih ali povečale zaupanje v načrtovalce.

Tudi na zadnjem sestanku so se razgovori mučno zavlačevali. Šele po razgrnitvi zemljevidov z vrisanimi možnostmi se je ozračje nekoliko umirilo.

Seveda je odgovornim občinskim uradnikom jasno, da demokratična pot zahteva veliko časa, toda preostali možni čas se grozljivo hitro krajša in s tem postaja dragocenejši. Kazalo bi skrajševati čas razpravljanja tako, da bi bila vprašanja razpravljalcev bolje pripravljena. Poznamo namreč pregovor: Kakršno vprašanje, tak odgovor.

Verjetno se je treba sprijazniti z merili, ki so po projektantovi izjavi mednarodno standardizirana. Vemo, da nobeno merilo ni večno in popolno. Vsako orodje, tudi merilo, se sčasoma obrabi in ga nadomestimo z novim. Zato velja nemudoma preizkusiti orodje na izdelku. Uporabiti je treba predložena določila in merila ter oceniti prostor in poiskati možne lokacije.

Projektantu je treba verjeti, da je odgovoren človek, ne kaže ga obremenjevati s sumničanji, temveč mu opstavljati utemeljena vprašanja in preskušati oz. preverjati njegove odgovore in končni izdelek — vrsto možnih približno enakovrednih lokacij.

V postopku sprejemanja razgrnitve možnih lokacij bodo občani lahko povedali svoje pripombe in vplivali na spremembe.

Projektantu sem na zadnjem sestanku komisije postavil vprašanje: »Ali lahko domačin, ki dobro pozna svoje ozemlje, po svojem izkustvu slučajno najde zemljišče, ki bi bolje ustrezalo določilom kot predlagana lokacija projektanta.« Projektant je pošteno odgovoril z izjavo: »Naše odločitve so natančne toliko, kot so natančne temeljne družbene listine, dokumenti in načrti.«

Potemtakem je verjetnost, da bi poznavalec, domačin, lahko našel boljšo lokacijo po izkustvu kot načrtovalci na podlagi dokumentov tem manjša, čim večja je natančnost družbenih dokumentov. S tem odgovorom mi je projektant ustvaril zaupanje in zmanjšal dvome o vestnosti dela, ki ga opravlja za nas.

Iz izkustva modrih ljudi vemo, da v času izbiranja le primerjava številnih možnosti pomeni zanesljivo pot. Zato sem prepričan, da bi primerjava projektno določenih možnosti in omejeno število predlogov domačih poznavalcev po enakih merilih izčrpala vse možnosti in dala verjetnostno najbolj utemeljen predlog.

Prav tak postopek pa je možen po postopniku, ki ga predvideva projektna naloga.

Občani, v času javne razrnitve sodelujte pri določanju lokacije deponije, da bo ustrezala našemu življenjskemu okolju.

Jože Omerzu, dipl. inž.,
vodnogospodarski inšpektor

Urejanje deponije odpadkov na Tojnicah

Kulturno-prireditveni center
in okrepčevalnica
PAUZA

V Komunalnem podjetju Vrhnika smo pričeli intenzivno urejati deponijo na Tojnicah. Z akcijo želimo preprečiti možnost ponovnega požara, kakršen je bil 19. marca 1994, ter krajanom v bližini odlagališča omogočiti kolikor toliko urejeno okolico kljub neljubemu sosedu.

V ta namen smo iz Kamnoloma Verd navozili 1300 m³ jalovine, s katero smo prekrili čelo smetišča in naredili nasip na strani proti Sinji Gorici, ki preprečuje raznašanje lahkih odpadkov ter zakriva pogled na odložene smeti. Okolico pred onesnaženjem dodatno varuje tudi plastična mreža. Poleg tega skupina delavcev vsak teden ročno pobere vse raznešene odpadke, tako da je sedaj pogled z avtoceste oziroma Sinje Gorice lepši.

Uvedli smo dežurno službo. Odlaganje odpadkov je pod nadzorom tudi v popoldanskem času, ob sobotah, nedeljah in praznikih.

Dežurni kontrolirajo, od kod prihajajo krajani z odpadki in zavračajo vse, ki niso iz naše občine. Prepovedali smo tudi daljše zadrževanje strank na deponiji.

Na deponiji se poleg delavcev KPV lahko zadržujejo samo tisti, ki zbirajo koristne odpadke (les, kovine) in imajo dovoljenje upravе podjetja.

Na deponiji je prepovedano zadrževanje po 20. uri!

Opisana dela so doslej dosegla vrednost 1.200.000 SIT. Kljub velikim stroškom bomo vztrajali na zastavljenem načinu organizacije deponije, dodatno pa bomo namenili več pozornosti zunanjemu videzu odlagališča. Zaradi navažanja zemlje in setve trave upamo, da bo odlagališče še letos dobilo drugačen, okolju bolj prijazen videz.

Komunalno podjetje
Vrhnika

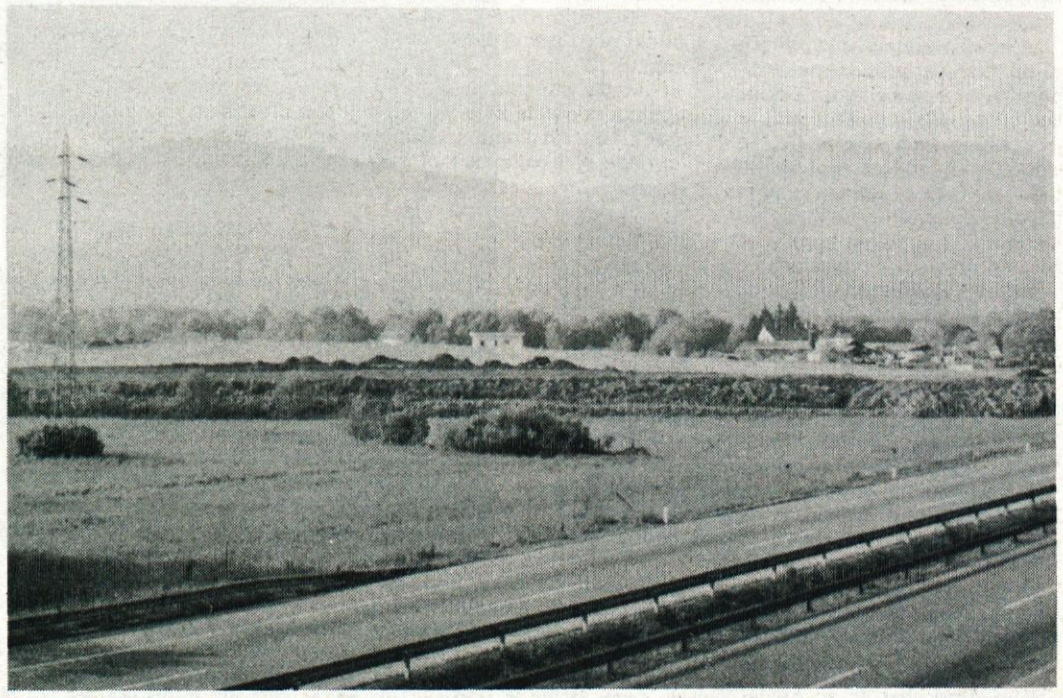

Urejanje komunalne deponije na Tojnicah, na katero bo iz avtoceste kmalu lepši pogled

Stane Novačan govori na spominski slovesnosti v Borovnici.

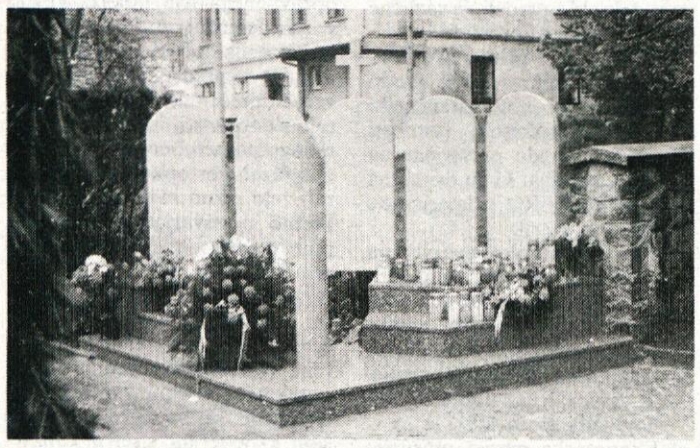

Spomenik sestavlja pet tabel, ki so kot svetopisemske table, pred njimi je zlomljen steber.

SIMBOLIČEN POKOP ŽRTEV POBOJEV

Spomenik tudi v Borovnici

Tudi v Borovnici so na pobudo iniciativnega odbora postavili spomenik žrtvam, ki nimajo znanega groba, vendar tudi nekaterim, ki jih je do smrti zadelo ob znanem bombnem napadu na borovniški viadukt. Slovesnost je bila dostojanstvena, čeprav jo je motil dež, ki ni padal prej in ki je prenehal takoj po njej.

Opravilo v župnijski cerkvi, mašo zadušnico za pobitimi, je imel arhidiakon prelat Franci Vrhunec, ki je v pridigi med mašo spregovoril tudi o pomenu takih današnjih zbiranj, da se namreč dogodki, ki se jih je treba z bolečino spominjati šele danes, kajti dolgo se o njih ni smelo govoriti, ne smejo nikdar več ponoviti, še zlasti ne majhnemu slovenskemu narodu. Po zadušnici je bilo pogrebno opravilo zunaj pred cerkvijo, kjer je prizadevni odbor ob finančni podpori Borovničanov postavil spomenik, na katerem je 120 imen. Vsaka vas je dala po nekaj žrtev, največ pa Borovnica. Novi spomenik stoji na spodnji strani zidu, na zgornji je že dolgo spomenik padlim v prvi svetovni vojni.

Po simboličnem pokopu žrtev je bil krajši kulturni spored in nagovor domačina Staneta Novačana, ki je opisal medvojno in povojno trpljenje ljudi iz Borovnice in okolice. Omenil je partizanske teroristične akcije v letu 1942, ko je bilo pobitih več kot deset ljudi, med njimi najmlajša, komaj petnajstletna Vičičeva Ivka, ki jo je zadelo, potem ko so iz grmovja zadeli očeta. Ljudje še danes ne morejo razumeti, zakaj so jih tedaj pobili. Visok krvni davek je bil že omenjenim bombardiranjem viadukta, še bolj pa po vojni, ko se veliko ljudi, ki so bežali pred partizani, ni nikoli več vrnilo domov. Vzela so jih taborišča, predvsem Teharje, in kraške jame in rudniški jaški. Stane Novačan je posebej omenil, da so na skoraj vseh spomenikih, tudi na onih z druge strani, isti priimki, kar pomeni, kako razcepljen je bil tedaj slovenski narod. Tako so se na eni kot na drugi strani fronte našli sorodniki. Naj torej zdaj to ne bodo spomeniki sovraštva, ampak znamenje, da so ljudje žrtvovali življenja za ideale, o katerih so bili prepričani. Vsi ti spomeniki naj nas torej danes svarijo pred tem, da bi si tega pekla ne nakopali več.

Pretresljivo je bilo pričevanje preživele, ki se je rešila, in potem nagovor dr. Tineta Velikonje v imenu Nove slovenske zaveze.

Spomenik, ki ga je zasnoval arhitekt France Kvaternik, predstavlja pet tabel, kot svetopisemskih, na katerih so napisana imena žrtev. Spredaj je zlomljen steber.

Slovesnosti se je kljub dežju udeležilo veliko ljudi, tudi predstavniki občine in krajevne skupnosti, prišli so tudi svojci umrlih od vsepovsod. Vsem udeležencem se je v imenu odbora za spomenik zahvalil Tone Turšič. V popoldne je izzvenela slovenska pesem.

Kratke novice iz Borovnice

Zaselek v Jelah v Borovnici ima že dolgo težave s pitno vodo, kajti ne napajajo se iz borovniškega vršaja, temveč iz starega zajetja. Kadar je vode dovolj, je nekaj ostane tudi za više ležeče hiše, kadar je primanjkuje, so tam žejni. Ker je Borovnica tako ali tako razkopana zaradi kanalizacije, menijo, da je zdaj idealen trenutek napeljati do tja občinski vodovod in problem bo rešen enkrat za vselej. Za priključek bodo tako ali tako morali nekaj prispevati sami. V tem smislu so zdaj preko KS napisali še en dopis na občino. Zahtevajo pogovor. Ko bo po razritih cestah enkrat asfalt, bodo stroški za napeljavo vodovoda bistveno večji.

* * *

Borovniška kanalizacija, primarni kanali, so zdaj že vsi zasuti. Napeljanih je približno 2300 metrov cevi, ki čakajo na preskus vodotesnosti. Opravili naj bi ga v teh dneh. Kanalizacijo so delali od sredine februarja, ko so stroji zakopali v tla in morali bi dela opraviti do konca aprila, vendar so se potegnila globoko v maj. Po preskusu vodotesnosti bodo začeli kopati za cevi do končnih uporabnikov, kdaj pa bo kanalizacija priključena, ni znano. Komunalno podjetje na Vrhniki načrte že ima izdelane, zato se dela bi smela predolgo zavleči.

* * *

Večno vprašanje, deponija, ki je ob borovniškem nogometnem igrišču nastala, ko so delali vodohrama za vodovod, še zmeraj ni pospravljena. Če bo po številnih opozorilih izvajalcem, komunalnemu podjetju in drugim, ki so tam puščali svojo dlako, šlo še naprej tako kot doslej, bo Borovnica prej ne občina, temveč kraljevina, kot pa bo okrog nogometnega igrišča pospravljeno.

* * *

Na precej visoki občinski ravni se sklepajo stave o tem, kako se bodo Borovničani odločili glede občine. Gre za plačilo večerje: če se bodo Borovničani na referendumu odločili za občino, bo plačal Vrhničan, če ne, pa Borovničan. Greh se pove, grešnik pa ne. Lepo bi bilo, ko bi enkrat, vsaj tako mislijo v Borovnici, večerjo plačal Vrhničan.

Kraj Pako je dobil tabli

V maju vzletavajo majski hrošči, toda tudi cestarji hodijo po cestah. Ali je bila zasluga številnih poslanskih, odborniških in drugih vprašanj, zdaj ne bomo ugotavljali. Zasluge za to, da na začetku in koncu Pakega pri Borovnici zdaj stojita krajevni tabli, ima zagotovo tisti, ki je tabli naročil, tisti, ki je potem tabli naslikal in naposled tisti, ki je izkopal ob cesti jami, vanju postavil kovinska drogova in na ta pritrdil napisa. Da je ta tako tudi naredil, je posledica več kot štiriletnega prizadevanja krajevne skupnosti Borovnica, množice dopisov na občino in še kam drugam pa tudi številnih potov. Nihče od šoferjev se zdaj ne bo mogel izgovarjati, da ne ve, kdaj vozi skozi ta kraj z neprilagojeno hitrostjo. Tabla namreč pomeni tudi hitrostno omejitev. Morda bo potem prav na ovinku, ki je tam, kaj manj nesreč, če bodo ljudje z avtomobili hiteli počasi. Da ima kraj svojo identiteto, kaže novi telefonski imenik, ki ga delijo prav zdaj, na katerem je zdaj napisan posebej. Tako kot vsi drugi manjši kraji, ki jih je treba po novem imeniku iskati pod njihovimi imeni, ne več pa pod imenom pošte, kjer so se skrivali v prejšnjih imenikih.

Florijanova nedelja v Borovnici

Gasilci borovniške kotline ponovno odkrivamo našega zavetnika sv. Florijana. Že četrto leto zapored se udeležujemo svete maše v farni cerkvi na Florijanovo nedeljo. Ta mašna daritev je spomin na vse pokojne gasilce naše kotline. Štirideset gasilcev nas je z dvema praporjema prikorakalo pred mašo v cerkev.

Na mnogih hišah še dandanašnji čas vidimo podobo ali kip rimskega častnika s čelado in zastavo ter vedrom v roki, s katerim gasi gorečo hišo. To je sv. Florijan, zavetnik proti požarom in zoper povodnji, eden najbolj znanih in čaščenih ljudskih svetnikov, ki mu po angelovem čaščenju ali večerni molitvi naš narod rad pristavi očenaš, da bi nas varoval večnega ognja.

V pridigi med mašo je gospod župnik Jože Stržaj lepo opisal naše delovanje, saj smo v tem času ena izmed redkih organizacij, ki smo vedno in ob vsakem času pripravljeni pomagati sočloveku ob nesreči. Lepo je videti ljudi, ki brez premišljanja in omahovanja pomagajo prav v trenutku, ko za to napoči čas. Saj tam, kjer je dim, je tudi ogenj. Kjer je ogenj, so tudi gasilci. Kdo so to? To so ljudje, ki eden naravni element — ogenj krotijo z drugim elementom — vodo. Gasilci tudi nismo samo aparati za gašenje požara. Smo Ljudje, ki gojimo notranji ogenj navdušenja. Gasimo ogenj negotovega, podpihujemo pa ogenj dobrega.

Kot predsednik največjega društva v tej kotlini bi želel, da bi se tako povezani kot to nedeljo še večkrat srečevali. Naslednje leto bomo borovniški gasilci praznovali 110-letnico našega humanega delovanja. Tako spadamo med najstarejša društva v Sloveniji.

Obljubjamo, da bomo še vnaprej ostali zvesti napisu na našem starem praporu, ki se glasi: »Naj bo dan ali noč, brat gre bratu na pomoč.«

Varuj nas sv. Florijan, da ne bo ogenj prižgan, ne na duš, ne na teles.

Gasilsko društvo Borovnica
Predsednik
Kos Ciril

Florijanova nedelja na Logu

Okrog gasilskega doma na Logu je bilo v nedeljo, 8. maja, živahno že zgodaj zjutraj. Gasilci smo hiteli z zadnjimi pripravami za slovesnost, ki se je pričela z mašo ob 10. uri. Gospodinje pa so v kuhinji gasilskega doma pripravljale kuharske dobrote.

Do začetka slovesne maše se je pred gasilskim domom zbrala množica Ložanov in ljudi iz sosednjih krajev, sodelovalo je tudi lepo število narodnih noš. Zbrali so se gasilci s prapori, da se priporočijo svojemu zavetniku sv. Florijanu iz naslednjih društev: Brezovice, Vnanjih goric, Notranjih goric — Plešivice, Dragomerja-Lukovice, Bevk, Bl. Brezovice, Drenovega Griča-Lesnega brda in domačega društva.

Slovesno mašo pred gasilnim domom za žive in pokojne gasilce je daroval gospod župnik Janez Kompare. Med mašo so peli domači pevci pod vodstvom gospe Henrike Gutnik. Berili sta brala domača gasilca Rok Meglen in Miha Rus. Po pridigi je veteran gasilskega društva Herman Završnik odkril kip sv. Florijana, ki ga je po podobi iz naše cerkve na griču izdelal naš rojak, umetnik samouk Zdravko Strajnar. Predsednik občinske gasilske zveze Vrhnika je predal domačemu gasilcu Mihi Plešku gasilsko avtocisterno, ki so jo gasilci in krajani Loga s prostovolnim delom usposobili iz polnoletnega vojaškega vozila od demontaže, ureditve podvozja, kleparskih, mehanikarskih in elektrikarskih del do barvanja kabine in zaščite podvozja. Najpomembnejši del, nadgradnjo s cisterno, pa je izdelal priznani mojster Marjan Oblak iz Sinje Gorice.

Po odkritju kipa sv. Florijana in prevzemu gasilske avtocisterne je gospod župnik blagoslovil gasilski dom z vgrajenim kipom sv. Florijana in gasilsko avtocisterno. Predsednik gasilskega društva pa je pozdravil vse navzoče in se zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali s prostovoljnim delom, denarnimi ali materialnimi prispevki in vsem, ki so se udeležili slovesnosti.

Po končani maši je predsednik gasilskega društva najzaslužnejšim izročil zahvale, gasilskim društvom in gospodu župniku pa spominske reliefe sv. Florijana. Potem pa povabil vse navzoče v dvorano gasilskega doma, kjer so nas prijetno presenetile pridne ložanske gospodinje z raznovrstnimi dobrotami, od obloženih kruhkov, potic do raznega peciva. Pa tudi grla niso ostala suha. Časa je bilo dovolj za srečanje in pogovore, pomembno pa je povezovanje ljudi, kjer so se stkala nova znanstva in še trdnejše vezi. Vsi pa se bomo Florijanove nedelje, praznika gasilcev, radi še dolgo spominjali.

Ivan Turk

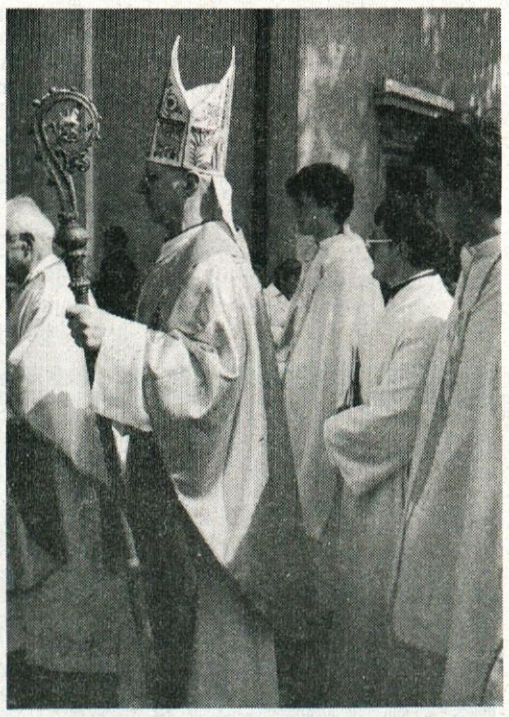

Birma v Borovnici

Po dveh letih je bila v Borovnici spet birma. K birmi je šlo 82 mladih, 81 domačih in eden od drugod. Birmovalec je bil stiški opat dr. p. Anton Nadrah. Lepo vreme je veliko prispevalo k temu, da je bil praznik lep in dostojanstven.

MAG. JANEZ KOPRIVNIKAR, DR. VET. MED.:

Odzivnost pri kmetovalcih je dobra

Mag. Janez Koprivnikar, dr. vet. med.

Magister Janez Koprivnikar, specialist za živinorejo, je mlad raziskovalec na Kmetijskem zavodu Ljubljana, katerega nasvete cenijo tudi kmetovalci v vrhniški občini. Znanstveni naziv si je namreč pridobil z nalogo Vpliv krme na proizvodnjo in zdravstveno varstvo molznic na ljubljanskem barju. Na Vrhniko je tudi malce čustveno navezan; semkaj je namreč hodil na počitnice k svoji stari mami, pa tudi sicer ima rad prijazno mesto ob izvirih Ljubljanice. Čeprav ni v pripravljalnem odboru za proslavo 90-letnice vrhniškega zadružništva, sodeluje pri pripravi zgibanke za živinorejsko razstavo, ki bo konec avgusta na Vrhniki, in s fotografijami za mini monografijo o tukajšnjem zadružništvu, ki bo izšla ob tej priložnosti.

Moje delo — pripoveduje **mag. Koprivnikar** — zadeva predvsem živinorejo, v glavnem svetovanje pri sodobnih gradnjah hlevov in izboljšavi tehnologij. Pri izdelavi idejnih skic za adaptacije in novogradnje je treba nujno najti optimalne rešitve. Ta mesec me čaka izdelava idejnih projektov za prenovo štirih hlevov. Kolikor je bilo v moji moči, sem tukajšnji svetovalni službi tudi pomagal pridobiti nepovratna republiška sredstva za te namene.

Svetovalni službi nudi dragoceno strokovno pomoč pri izračunu optimalnih obrokov za molznice in pitance. Nadvse pomebno pri tem je, da je obrok za molznico prilagojen laktaciji. Visoko proizvodne molznice potrebujejo večjo pozornost pri krmljenju, zato jim je treba nameniti več časa, zagotoviti kakovostnejšo osnovno krmo in primeren dodatek vitaminsko-mineralnih mešanic ter močnih krmil. Organizem visokoproizvodnih molznic je zavoljo visoke proizvodnje mleka močno obremenjen in se že manjše dalj časa trajajoče napake pri krmljenju odražajo tako v plodnostnih motnjah kot pri različnih presnovnih boleznih.

Menim skratka — opozarja **mag. Koprivnikar** — da bo treba pri prehrani molznic v prihodnjih letih še marsikaj postoriti. Pri nekaterih rejcih namreč osnovni obroki niso pravilno izenačeni in pripeti se, da dobijo visokoproizvodne živali zaradi nepravilno izbranega dodatka močne krme presežke energije, v novejšem času pa tudi presežke beljakovin. Nekateri rejci se že odločajo za preiskave krvi molznic v času največje laktacije (metoda dispanzerizacije). Tako ugotovijo stanje živali, iz katerega je mogoče v določeni meri sklepati, ali so molznice glede na dnevno laktacijo mleka pravilno oskrbljene s hranilnimi snovmi.

Kar zadeva pitance — je nadaljeval sogovornik — se je treba zavedati, da pri intenzivnem pitanju potrebuje žival poleg obroka, ki je sestavljen večinoma iz koruzne silaže in nekaj sena, tudi obrok primerno izbranih močnih krmil.

Živali, ki gredo spomladi na pašo, je treba očistiti notranjih zajedavcev vsaj deset dni pred izgonom in preventivno vakcinirati proti steklini. Tudi jeseni — po vhlevitvi — bo treba živali ponovno očistiti notranjih zajedavcev.

V preteklosti in še zdaj si **mag. Koprivnikar** prizadeva za izboljšanje kakovosti mleka, in sicer pri tistih rejcih, ki imajo težave pri doseganju ekstra kakovostnega razreda.

In kakšna je odzivnost pri kmetih?

Dobra — zagotavlja magister — saj z vrhniško svetovalno službo rešujem aktualne probleme, ki nastajajo pri gradnjah hlevov, prehrani živali in prireji kakovostnega mleka.

Pri svojem delu **Janez Koprivnikar** sodeluje s Kmetijskim inštitutom Slovenije, Veterinarsko fakulteto v Ljubljani ter Živinorejskim oddelkom Biotehniške fakultete na Rodici ter kajpada s krajevno svetovalno službo. Dela ima dovolj, pokriva celotno ljubljansko regijo, kar je 18 občin. Sem ter tja se zaradi preobilice dela težko nemudoma odzove na pozive rejcev, posebno pozimi, ko imajo kmetovalci največ časa za izobraževanje. Tedaj ima strokovna predavanja na različnih koncih regije. Urnik je pač nujno treba uskladiti. Sicer pa zapišimo, da je **dr. vet. med. J. Koprivnikar** v okviru zimskega izobraževanja letos predaval na Vrhniki o zajedavcih in presnovnih boleznih.

Mitja Kreft

OBISK VODILNIH EVROPSKIH GOVEDOREJSKIH STROKOVNJAKOV NA VRHNIKI

Marsikaj lahko pokažemo tujcem

21. aprila 1994 so se sestali člani Komiteja evropskega združenja rejcev govedi rjave pasme v Portorožu na redni seji. Razpravljali so o poteku mednarodnega programa testiranja mladih bikov. V program je vključena tudi Slovenija.

V Evropsko združenje rejcev govedi rjave pasme so se naše strokovne službe vključile že pred 25 leti. Lani pa je bila rejska zveza rjave pasme države Slovenije sprejeta v članstvo evropskega združenja.

Na sestanku so sodelovali predstavniki rejskih zvez ter strokovnih služb iz Avstrije, Italije, Nemčije, Španije, Švice in Slovenije. Seje komiteja se je kot gost udeležil tudi minister za kmetijstvo Slovenije prof. dr. Jože Osterc.

Na portoroškem srečanju so sklenili, da bo leta 1995 evropska konferenca potekala na Tirolskem, glavna tema bo razprava o rejskem cilju pri evropskem rjavem govedu.

Drugi dan, v petek, 22. aprila, so se udeleženci sestanka na poti v Avstrijo ustavili v Logatcu, kjer so si ogledali progenotestno postajo za bike rjave pasme. Nato so nadaljevali pot prek Zaplane, kjer so si ogledali kmetijo Franca Jazbarja, kasneje pa še Osemenjevalni center Preska pri Medvodah.

Obisk na kmetiji Jazbar smo pripravili: kmet Franc Jazbar, Govedorejsko društvo Vrhnika, Društvo kmečkih žena Vrhnika in Kmetijska zadruga Vrhnika.

V občini Vrhnika je kar nekaj kmetij, ki jih lahko pokažemo tudi tujcem. Jazbarjeva je ena od njih. Na kmetiji redijo rjave pasme in plemenske telice za obnovo črede. Na kmetiji je glavni vir dohodka mleko (v letu 93. 62.000 l prodanega mleka). Prireja mleka na tej kmetiji poteka v težjih pogojih, saj so vsa zemljišča v strmini. Del površin izkoriščajo samo s pašo, saj strojna košnja ni možna. Večji del travnikov pa izkoristijo s košnjo in pašo.

Udeleženci so bili prijetno presenečeni nad našim rejskim delom in na splošno z urejenostjo Slovenije.

Na koncu so kmetice iz Društva kmečkih žena skupaj z domačo gospodinjo postregle z domačo hrano.

Naslednji dan, 23. aprila 1994, pa smo se kmetje z Vrhnike, Cerknice in Ribnice udeležili velike razstave govedi rjave pasme na avstrijskem Štajerskem v mestu Leoben. Tam letos, podobno kot mi na Vrhniki, praznujejo 90-letnico rejske zveze za rjavo pasmo avstrijske Štajerske.

Govedorejsko društvo
Janez Drašler

LOVSTVO NA VRHNIKI NEKOČ IN DANES

Lovcev vse več, lovišče pa čedalje manjše

Po zaslugi Našega časopisa je omogočeno vsem organiziranim aktivnostim in posameznikom v občini, da svoje dejavnosti predstavijo slehernemu domu v našem skupnem občinskem prostoru. Glede na to, da se po volji usode rojevamo, živimo in umiramo na tem našem koščku sveta, menim, da se med seboj premalo poznamo. Neustavljivo kolesje časa požira dneve, mesece, leta, desetletja. Dogaja se marsikaj lepega in zanimivega, razburljivega in pomirjujočega. Veliko od tega spolzi mimo nas komaj zaznavno in počasi zbledi v naših spominih. Marsikaj zanimivega, pomembnega pa bi lahko ostalo zapisano in shranjeno nam in kasnejšim generacijam.

Ob takem razmišljanju sem sklenil, da bom v NČ predstavil našo lovsko družino, delček njene zgodovine in njen sedanji utrip. Povzemam nekaj najpomembnejših podatkov iz naše Lovske kronike, ki je bila izdana ob štirideseti obletnici LD Vrhnika.

Do sredine 19. stoletja je imel na Vrhniki lovno pravico knez Windischgrätz s Planine. Takrat je bila graščakom odvzeta pravica lova; lovili so lahko samo na svojih posestvih, preostala zemljišča pa so občine dajale v zakup. Prednost in možnost zakupa pa so še vedno imeli graščinski mogočniki in veleposestniki. Za Windischrätzem je dobil lovišče vrhniške občine Karel Gale, za njim pa njegov brat Franz Gale iz Bistre.

Leta 1878 je bilo na Vrhniki ustanovljeno Lovsko Društvo Vrhnika, kasneje pa se je preimenovalo v Lovski klub. Lahko trdimo, da je bilo to društvo eno prvih na Slovenskem. Karel Gale je društvom odstopil del lovišča. Tako so Vrhničani dobili lovišče na območjih Vrhnike, St. Vrhnike, Vel. Ligojne in Loga. Po ustanovitvi je Lovski klub vzel v zakup celotno lovišče občine Vrhnika, približno 6.000 ha. Lovski klub je na Vrhniki in v vaseh zaposlil lovske čuvaje, ki so skrbeli za divjad in odganjali divje lovce. Leta 1897 se je velike brakade v Raskovcu udeležil avstrijski nadvojvoda Friderik. Na tem lovu je bilo uplenjenih 70 srn, kar dokazuje, kako številčna je bila takrat divjad v tem predelu lovišča. Po letu 1930 je klub dal v podzakup dr. Lovrenčiču v k.o. Velika Ligojna in Podlipa v obsegu 1500 ha. Leta 1946 je bil izdan začasni Lovski zakon, ki je dovoljeval ustanavljanje lovskih družin. Istega leta je bila ustanovljena LD Vrhnika, ki je štela 36 članov. V letu 1949 je bil LD Vrhnika odvzet del lovišča in dodeljen LD Brezovica, t.j. Kostanjevica in del polja.

Od takrat pa do danes se je na področju lovstva veliko spremenilo, in sicer v splošnem pa tudi glede naše LD. Le-ta se je soočala z vsemi spremembami in ujmami našega časa.

Naša LD trenutno šteje 69 članov in gospodari z enim najpestrejših lovišč v Sloveniji tako po raznoliki in zanimivi razgibanosti terena, kakor tudi po zastopanosti avtohtonih vrst male in velike divjadi. Najštevilnejša je srnjad, ki je glavni vir družinskega dohodka. Stalež zajca se je v primerjavi s prejšnjimi leti precej zmanjšal. Podobno je s fazani, vendar le-te vsako leto vlagamo in tako obnavljamo matično jato. Zadnji dve leti smo vložili tudi jerebice. Zatiramo gozdno steklino, katere glavni prenašalec je lisica. Zato vsako leto polagamo vabe za ustno cepljenje lisic.

Lovišče naše LD obkrožajo lovišča tehle družin: Brezovica, Horjul, Šentjošt, Rovte, Logatec in Borovnica. Mejimo tudi na gojitveno lovišče Ljubljanski vrh. Z vsemi sosednjimi družinami smo v prijateljskih odnosih. Po izteku lovne sezone vsako leto priredimo lovski večer ali zadnji pogon, na katerega povabimo predstavnike sosednjih LD in druge, s katerimi sodelujemo. Lani septembra smo odprli prenovljeno lovsko kočo pod Ulovko. Članov je iz leta v leto več, hkrati pa izgubljamo lovišče košček za koščkom. Precejšen del nam je vzela avtocesta. Tako je bil prekinjen oziroma otežen stoletni selitveni koridor rjavega medveda.

Vrhniški lovci pred svojo obnovljeno lovsko kočo

Trudimo se, da bi bili z občani v dobrih odnosih, kar pa nam vselej ne uspe. Globoko zakoreninjeno mnenje nekaterih, da smo lovci ubijalci divjadi in mesarji, je težko spremeniti. Seveda pa takemu mnenju pripomorejo tudi lovci posamezniki.

Jelen z zanimivim rogovjem, uplenjen v Raskovcu v letu 1993 (plenitelj Anton Turšič)

S svojim obnašanjem in ravnanjem, ki ni v skladu z lovskimi načeli in etiko, blatijo Lovsko družino in lovstvo nasploh. Težko je nelovcem dopovedati, da se lovsko poslanstvo ne odraža samo v uplenu divjadi, da ima plemenitejše dolžnosti in namene. Ne želimo postati mesarji, temveč želimo ohraniti do divjadi visoko lovsko etično kulturo. Deljena mnenja se pojavljajo tudi med lovci, kmetijci in gozdarji. Prvi nam dokazujejo, da je divjadi preveč, drugi nestrokovnost, zaradi česar naj bi nastajale škode na kmetijskih in gozdnih površinah. Hipoteza oziroma teorija, da je divjad glavni krivec za gensko siromašenje gozda, ni docela sprejemljiva. Preprosto zato, ker je divjad del gozda in je v njem živela že davno pred sodobnimi gozdarji, ki ji zdaj pripisujejo številne grehe. Kako se je potemtakem gozd obnavljal v zgodovini, ko je prav tako tod živela divjad in je nismo — tako kot danes — uspešno »gojili« s sodobnim orožjem, gostim cestnim prometom in kmetijskimi zaščitnimi sredstvi. Čistejša je domneva, da je človek tisti, ki v gozdu povzroča škodo.

Vrhniški lovci si želimo dobrih odnosov s kmetijci, gozdarji in vsemi občani. Pri tem pa moramo seveda tudi lovci prispevati svoj delež s strpnostjo in razumevanjem. Naj ob tej priložnosti opozorim na nekaj dejavnikov, ki so lahko povzročitelji škode na eni ali na drugi strani in lahko pripeljejo do razprtij in celo pravdanja. Zato bodo ti drobni nasveti dobrodošli za marsikoga.

- V primeru škode, povzročene od divjadi, je le-to treba prijaviti Lovski družini.
- Nalet divjadi v cestnem prometu: vozilo zavarujte posebej za škodo te vrste, upoštevajte opozorilne znake. Če se nalet zgodi zunaj območja veljavnosti znaka, pridobite za to ustrezna dokazila.
- Rekreativci, sprehajalci, obdelovalci kmetijskih površin in drugi uporabniki prostora: ne uničujte ptičjih gnezd, gnezdišč fazank in jerebic. Ne prijemajte in ne odnašajte komaj položenih srnjih mladičev, ker niso osiroteli, ampak jih je srna začasno zapustila. Enako velja za mlade zajčke. Pri košnji začnite kositi vedno na sredini travnika in ne na stranicah.
- Vse imejte pod nadzorstvom.

Če bi upoštevali ta skromna navodila, bi preprečili škodo na divjadi in se izognili mnogim nevšečnostim.

Vsa favna, lovna in nelovna, je soodvisna od narave, katere del smo tudi mi sami. Zato smo do te naše naravne dediščine vsi enako odgovorni.

Naj bo to le prispevek, blagohotna poteza sporazumevanja in razumevanja med lovci in nelovci.

Anton Japelj

LISTA NAUPORTUS

VRHNIKA

Izhodišča delovanja »Liste Nauportus«

Listo Nauportus sestavlja skupina vrhniških občanov, ki menimo, da je bila politična osamosvojitev Slovenije le delni cilj v celoviti izgradnji samostojne države slovenskega naroda. V izhodišča delovanja smo sprejeli zgodovinsko dediščino DEMOSa in demokratičnih strank slovenske pomladi. Sodelovanje v Listi Nauportus je odprto za vse svobodomiselne občane, ki se niso kompromitirali s svojim delovanjem v času enopartijskega režima.

Lista Nauportus kot skupina občanov za negovanje in razvijanje tradicionalnega izročila vrhniškega kraja si bo prizadevala zlasti za:

1) spoštovanje, ohranjanje in negovanje tradicionalnih moralnih in etničnih izročil slovenskega naroda,
2) spravo med vsemi poštenimi Slovenci v domovini, narodnih manjšinah, zdomstvu in izseljeništvu,
3) zaščito kmečkega prebivalstva in družinske kmetije kot tradicionalnega nosilca preživetja in razvoja slovenstva,
4) ločitev zakonodajne, izvršilne in sodne oblasti kot temelj za delovanje demokratične in pravne države,
5) podporo družini kot osnovni celici družbe, s posebno skrbjo za mlade družine,
6) podporo slovenski vojski kot nosilki in poroku slovenske samostojnosti,
7) podporo slovenski kulturi, prosveti, znanosti in športu kot nosilcem slovenske identitete v svetu,
8) ekonomski razvoj občine na temelju evropskih integracij,
9) podjetniško-obrtniki razvoj, ki bo prijazen okolju in prostoru,
10) podeljevanje slovenskega državljanstva na osnovi švicarskih meril in ukinitev dvojnega državljanstva,
11) vzpodbujevalno zaposlovalno politiko (zlasti mladih), zagotavljanje osnovnega zdravstvenega varstva in človeka vredno socialno podporo Slovencem,
12) pravično upokojensko politiko (ukinitev polstoletnih privilegijev »revolucionarjem«, borcem, oficirjem JLA, ...).

Listo Nauportus poleg posameznih občanov podpirajo vrhniški odbori strank: SLS, SDSS, SKD, ZS in ND.

Marjan Vezjak in Leon Gostiša

Na Vrhniki, 5. maja 1994

PODELJENI SPOMINSKI ZNAKI

»Zvest Sloveniji«

V sejni sobi občinske skupščine občine Vrhnika je bila v četrtek, 5. 5. 1994, manjša slovesnost, na kateri so bili podeljeni spominski znaki »Zvest Sloveniji«.

Spominski znak »Zvest Sloveniji« Ministrstvo za obrambo republike Slovenije podeljuje vsem aktivnim in civilnim osebam, ki so od 27. 6. 1991 do 2. 7. 1991 prestopile iz nekdanje JLA v takratno TO naše nove države.

Znake je podelil načelnik oddelka za obrambo občine Vrhnika Tone Jesenko; prejeli so jih naslednji občani Vrhnike:

Anica Posavec, Drago Brenčič, Marjan Albreht, Dragoljub Rogar, Dragan Maksimovič, Anton Jereb, Ivan Rovšelj, Tomaž Štirn, Gregor Kralj, Branko Jurišič, Ana Svalina, Vinko Laventič, Andrej Mesec in odsotni Rasim Imamovič.

S. S.

OBČNI ZBOR VRHNIŠKIH KRŠČANSKIH DEMOKRATOV POD GESLOM

S pogledom v preteklost odkrivajmo prihodnost

Nekaj dni pred zagorskim tako imenovanim kongresom Slovenskih krščanskih demokratov, ki je ocenil dosedanje delovanje stranke, so se sešli tudi vrhniški krščanski demokrati in pregledali delo za nazaj in sprejeli program za naprej. Sprejeli so tudi poslanico občnega zbora, pravzaprav zahtevo, v kateri je zapisano, da je sodelovanje v slovenski vladi možno le ob načelih enakopravnega patnerstva, kjer bo vodstvo stranke lahko zagovarjalo in uspešno izvajalo program, ki ga članstvo večinsko podpira. Poslanica je nastala na podlagi spoznanja, da je vladno delovanje vse bolj v nasprotju s temeljnimi usmeritvami in prepričanjem članstva SKD, kajti le dve uspešni ministrstvi (za promet in zveze in za zunanje zadeve) ne moreta biti protiutež sodelovanja v vladni koaliciji, ki po mnenju vrhniške SKD deluje proti interesom članstva te stranke.

Potrdili so tudi vodstvo občinske organizacije, s tem da je bil za podpredsednika izvoljen Jure Zimšek.

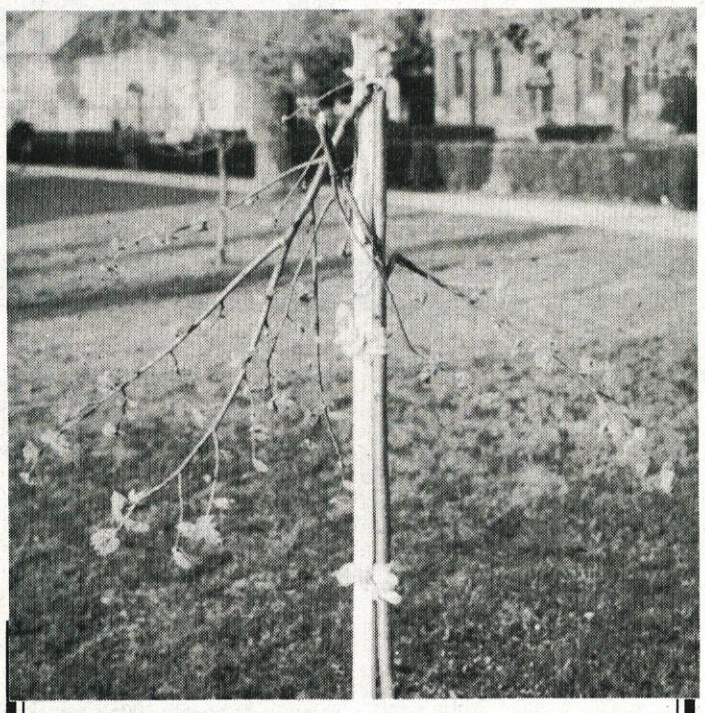

Lipa zelenela je

Se spominjate tiste tople junijske noči, ko so se na okoliških hribih vžigali kresovi in smo se radostni zbirali pred vrhniškim športnim parkom! Zdravljica, slavnostne besede govornikov z nageljni na prsih, župnikov blagoslov in potem je mehka prst počasi zagrnila korenine šibkega drevesca. Lipa, naš pradavni simbol, je bila posajena v spomin na večer, ko se je rodila slovenska država. Da bo živela, rastla in se krepila, je bila posajena in enake želje so veljale samostojni domovini.

Se še spominjate? Komaj slaba tri leta so pretekla od tiste nepozabne noči. Od takrat je lipa samevala, kar preveč malodušno smo hodili mimo nje. In ali nismo imeli podobnega odnosa tudi do države, ki se pod bremenom v letih diktature nakopičenih neskladij kar ni mogla pokazati v prijaznejši podobi? Smo pričakovali preveč in naredili premalo? Smo ob tem, ko nismo znali ceniti tega, kar imamo, pozabili, kako dolga je bila pot do samostojnosti? Smo pozabili na simbolno sporočilo rastoče lipe, ki je samotna živela in se krepila... vse do neke marčevske noči. Jutro jo je našlo oskrunjeno. Neznana roka ji je polomila veje, da je ostalo le golo debelce. Pobalinska objestnost? Zgolj slučaj, da se je to zgodilo v času političnega linča Janeza Janše? Simbol slovenske pomladi je poteptan, vera je ostala, da »nova pomlad prišla bo, nov ti cvet bo dala«.

Leon Gostiša

V nadaljevanju se je razvila zanimiva razprava o uvodnem poročilu predsednika občinskega odbora stranke Jožeta Rusa. Ta je med drugim dejal, da so po prvih demokratičnih volitvah bile pomembne funkcije v občini zaupane prav krščanskim demokratom Francu Kvaterniku, Vinku Tomšiču, Viliju Grandi, Francetu Cukjatiju in Zvonetu Škofu. Pri tem so člani stranke na uglednih položajih vendarle premaknili nekaj stvari. Dosežen je bil dogovor z vojsko glede vojaških objektov, čeprav je to še daleč od želene demilitarizacije kraja, uspešno je bil izpeljan projekt razvoja telefonije, ki se prav zdaj zaključuje. Za občinsko gospodarstvo je bil pomemben tudi dogovor z obrambnim ministrstvom o podjetniško obrtni coni po Hruševco, ki se je za občino iztekel zelo ugodno.

V marsikateri prostovoljni dejavnosti so člani krščansko demokratske stranke zelo navdušeno vključeni, denimo v muzejskem društvu, posebno pomembno je delovanje v župnijskih Karitas pri pomoči ljudem v stiski, dosežen je bil dogovor glede obnove ceste do Ljubljane, s predavanji na razne teme ljudem omogočajo tudi drugačen pogled na zadeve, o katerih prej niti razmišljati niso dosti smeli, na primer okrogla miza o šolstvu, ki je bila zelo odmevna. Krščanski demokrati so tudi na Vrhniki zarezali v javno življenje zelo temeljito, ker pa novi časi počasi prihajajo k nam in je na tej poti še veliko ovir, tudi uspehi niso vselej vidni takoj. Še najbolj so seveda odmevne pobude, ki se jih da realizirati v kratkem času, med njimi na primer tudi tista, da bi naredili most za pešce z Vrhnike v Janezovo vas čez Ljubljanico.

Vrhniški krščnski demokrati se zavedajo, da je prišel predvolilni čas pred referendumom o novi lokalni samoupravi, po kateri se bo občina najbrž razcepila v dva dela. Opazijo pa, da bi jim nekateri radi v kolo razvoja nastavili poleno in jih razcepili. Trdijo, da se zavedajo svoje vloge v vrhniškem političnem življenju, pri čemer so se njihove vrste strnile, tako da razdora ne bo. S posebno izjavo je že opredeljeno sodelovanje na desnem polu političnega prizorišča v občini.

Pod geslom S pogledom v preteklost odkrivajmo prihodnost, pravijo, se zavzemajo za odpravo krivic, ki so jih prejšnji oblastniki ljudem naredili pri nacionalizaciji njihovega premoženja in s tem, da je bilo grobo po drugi vojni prekinjeno marsikatero mlado življenje. Vendar živijo tudi za jutrišnji dan, v katerega je uprt pogled, ko bo treba pripraviti pošteno dediščino otrokom in vnukom.

Med konkretnimi potrebami ljudi v kraju so na prva mesta postavili vlaganje v gospodarsko infrastrukturo, v družbene dejavnosti in v vse, kar je potrebno za razvoj kraja, pozabljeni naj ne bi bili tudi tisti, ki so k temu največ prispevali ali pa še bodo, zato predlagajo razpis za nagrade in priznanja v občini Vrhnika. Razen razvoja domačega gospodarstva, ki bi mu ob splošnih razmerah v državi lahko šlo še precej slabše, če ne bi občinsko vodstvo, kar so potrdili tudi člani na zboru, večkrat preudarno ravnalo, vidijo razvoj v turizmu, kajti Vrhnika je prijetno ljubljansko zaledje in naj poskrbi za ustrezno gostoljubje v kraju tudi z gostinskimi in prenočitvenimi zmogljivostmi. In vztrajanju pri popravilu magistralne ceste od Ljubljane do Vrhnike.

Ne nameravajo se odpovedati odmevnejšim dogodkom, ki so jih organizirali že doslej v štirih letih obstoja stranke, med katerimi je vsekakor pomembno vsakoletno srečanje na Kurenu in potem vabilo na počitnice otrokom slovenskih izseljencev v poletnem času.

Med pomembnimi gosti občnega zbora je bil član ožjega državnega vodstva stranke Janko Deželak, ki je članstvu opisal aktualna dogajanja v stranki. Pojasnil je nekatera vprašanja, ki članstvu iz zakulisja strankarskega boja in parlamentarnega dogajanja niso znana. Predvsem pa je povedal, da krščanski demokrati v projekt samostojne države Slovenije niso vključeni s političnimi puhlicami, temveč so se odločili za odgovorno in trdo delo, ki nima naglih vidnih učinkov, za razvoj demokratičnega življenja v Sloveniji pa je možna edino taka pot. Za tako držo so se odločili kot resna in odgovorna demokratična stranka, čeprav bi morda ljudje morda danes večkrat bolje razumeli politične bližnjice, ki jih ubirajo nekatere druge stranke in nekateri drugi politiki.

Republika Slovenija
OBČINA VRHNIKA
Oddelek za občo upravo

OBVESTILO

Oddelek za občo upravo Občine Vrhnika obvešča, da bo javna dražba najdenih predmetov

v sredo, 1. junija 1994 ob 15. uri

na dvorišču za stavbo Skupščine občine Vrhnika na Tržaški cesti 1 na Vrhniki.

V. d. načelnika oddelka za občo upravo
Prinat Keršmanc Sonja

MLADI FORUM
ZDRUŽENE LISTE

POZOR

Vsi, ki imate srce in prepričanje na levi strani, Vas vabim, da se priključite Mlademu forumu združene liste socialnih demokratov Vrhnika. Ta na novo ustanovljena organizacija v naši občini Vam ponuja obilo športnih, kulturnih in političnih udejstvovanj. Zato, mladi levičarji, ne odlašajte!

Vse informacije dobite po tel. 751-332 ali osebno na sedežu stranke ZLSD Cankarjev trg 8, Vrhnika, in sicer vsako sredo od 17. do 18. ure.

Lep pozdrav!
MF ZLSD Vrhnika

Polžarska butara

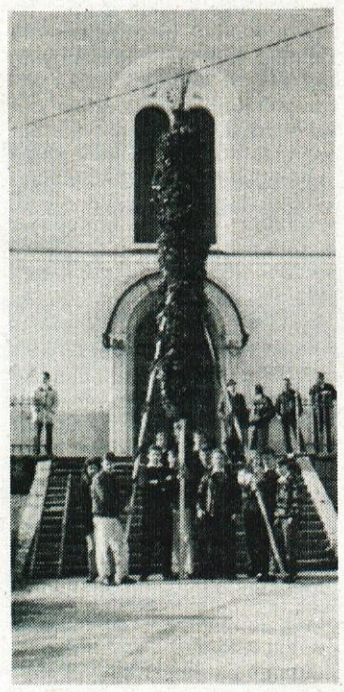

Tudi letos se je mladina s Stare Vrhnike odločila, da naredi »Polžarsko butaro velikanko«. Na tiho nedeljo smo se odpeljali proti Kurenu, da naberemo potrebno zelenje. V naslednjem tednu smo v popoldnevih navezovali zelenje na že prej pripravljeno smrekovo ogrodje. Na največjo, skrbno obdelano sušico smo navezovali šopke bršljana, tise, resja, brinja, bodičevja in na vrhu leskove palice. Vse tri stranske roke, ki so nam bile v veliko pomoč pri dviganju in spuščanju, smo skrbno opletli s tankimi tisnimi venci. Spodnji del nosilne smrečice, ki je bila skupaj z leskovimi palicami visoka osem metrov, smo ovili z belimi trakovi. Po vsej butari smo navezali veliko pomaranč in jo okrasili s trakovi slovenske zastave.

NAUKI IZ SLAVNE ZGODOVINE CESARSKE CESTE IZ LJUBLJANE NA VRHNIKO

Sama jama pri jami več sto let

Zgodovina je večna učiteljica, ki ji človek za vsak njen nauk plačuje bogato šolnino. Bila so leta rušenja in leta graditeljstva, bi lahko rekli z našimi politiki. Vrhničanom se je zgodilo, da jim je tista znamenita Cankarjeva cesarska pot proti morju propadla in postala luknjasta, ko so zgradili avtocesto mimo njih. Tako se vozijo proti Ljubljani po poti, ki ji sicer še pravijo cesta, vendar so toliko oporekani ležeči policaji pred Bistro danes za promet neprimerno manjša ovira kot grbine in luknje za avtomobile na magistralki. Nekaj pogleda v zgodovino torej ne škodi.

Ceste svete in večne

Pri starih Grkih so bile ceste svete, pri Rimljanih pa večne. Slednji so se zavedali pomembnosti cest in so jih vzdrževali. Ob njih so stali miljniki in marmornati stebriči z imeni cesarjev, dobrotnikov in upraviteljev, zaslužnih za gradnjo in utrjevanje poti. Za Grke in Rimljane je bila čast, da so jih pokopali ob cesti. Na križpotjih so postavljali postaje s prenočišči za utrujene popotnike, oltarje in kipe.

Potem je Rim propadel. Po poteh so se podile horde barbarov, ki so si šli na zahod iskat prostora za življenje. Cest ni nihče več vzdrževal. Tam, kjer so Rimljani postavili tlakovana cestišča, so bile le še razrite blatne gazi. V srednjem veku so postala cestna razpotja prekleti kraji. Tu so bingljali počrneli obešenci, ki so jih obletavale vrane. Tu so pokopavali samomorilce. Rimski papež Janez XXII. se je leta 1414 peljal po slabi gorski poti čez težko prehodni prelaz Arlberg na cerkveni koncil v Konstanco. Njegova kočija je zdrknila v močvirno grapo, kjer je obležal s spremstvom popolnoma nemočen. Takrat je menda obupan vzkliknil: »Tukaj ležim v hudičevem imenu!« Pomislimo lahko samo, kako je bilo tedaj v naših krajih.

S časom je to prekletstvo izginilo in ceste so postale široke in tlakovane. Nekatere pa le niso imele te sreče. Tista, ki pelje iz Ljubljane na Vrhniko prav gotovo ne. Ob njej sicer ni obešencev, ki bi jih obletavale vrane. Tudi samomorilcev več ne pokopavajo ob njej. Včasih bi pomislili, da so tisti, ki se po njej vsak dan peljejo na delo in nazaj, samomorilci. Cestišče izgleda tako, kot da bi po njem vsak dan vozili tanki namesto avtomobilov. Luknja pri luknji in med njimi zaplate asfalta. Kaže, da jo je Bog, ko je nad Slovenijo stresel, kar je ostalo v vreči, zgrešil. Tudi zgodovina kaže tako, saj se je temu delčku cest vedno godilo zelo slabo.

Odsek kraške poti

Cesta med Ljubljano in Vrhniko je bila v srednjem veku odsek tako imenovane ljubljanske ali kraške poti. Ta je bila glavna smer za pogone živine iz Panonske in Vlaške nižine v Benetke. Po njej so tovorili tudi kože iz tistih krajev. Potekala je iz Madžarske preko Ptuja, Celja, Trojan, Ljubljane, na Vrhniko in od tu naprej čez Kras na morje. Poleg tega je šlo po njej tudi ogromno lokalnega prometa.

Lahko si mislimo, kakšna je bila ta cesta. Takrat so poti bile tlakovane samo v večjih mestih. Tisto, čemur so rekli ceste, so bile v glavnem le razrite zemeljske poti, ki so bile le delno utrjene s peskom, največje luknje pa so zasuli kar s šibjem in dračjem. Iz tega lahko sklepamo, da so bile te poti in tudi vrhniška zelo potrebne popravil, še toliko bolj, ker je po njej potekal dokaj gost promet. Vendar pa je bilo o obnovi lažje govoriti, kot pa kaj storiti.

Vzporedno s prometom po cesti je skozi cel srednji vek in še naprej promet od Ljubljane do Vrhnike potekal tudi po Ljubljanici. Včasih je rečni celo prevladal nad cestnim. Zato za prehod te trase sploh ni bil določen nikakršen prispevek, niti je ni nihče popravljal. Ko je postalo cestišče ob koncu 15. stoletja vseeno preveč slabo, je začel mitničar na Vrhniki pobirati po en denarič od vsakega konja. Ta cestnina ni bila stalna. Veljala je samo do preklica, dokler ni bila cesta popravljena. Seveda se tudi takrat niso strogo držali navodil in ceste včasih niso popravljali. Dohodke od mitnine so porabili za druge stvari. Šele ko je prevzel ta cestni odsek v upravo višji dohodninski urad pod vodstvom ravnatelja Hansa Holzerja, so se začela nekatera nujna popravila. Z državnim prispevkom 200 goldinarjev so popravili mostova čez Glinščico pri Ljubljani in Tunjico na Vrhniki.

Dobra volja vicedomskega urada ni trajala dolgo. Ta cestni odsek je spet ostal prepuščen samemu sebi, saj ga naslednjih sto let niso nikjer omenjali. Po vsem tem je popolnoma razumljivo, da je bila cesta v takem stanju, kot lahko preberemo v tem zapisu: »Ob cesti se vijejo potoki, ki jo ob deževju preplavijo, da ni videti ne poti ne mostov. Zato trpi govedo, tovorniški konji in tovorniki velike nevšečnosti, ki so večkrat nevarne tudi za življenje. V takih primerih imajo samo možnost, da počakajo na odtok vode ali tvegajo nevarnost, da jih voda na cesti odplavi. Na nekaterih mestih je tudi cestišče že odplavljeno in je vsaka stopinja nevarna.« Šele leta 1691 so sporazumno določili, da se da odsek Ljubljana-Log v oskrbo višjemu dohodninskemu uradu, odsek Log-Vrhnika pa mora popravljati vrhniški mitničar.

Tovori najbolj izbranih jedi

Promet se je vse bolj večal. Iz mitniškega reda, ki je bil potrjen za Vrhniko leta 1660, lahko ugotovimo, da je bil standard tedanjih Kranjcev zelo visok. V tem redu so naštete carinske postavke od najizbranejših jedi in sadja do vsakdanjih obrtnih in hišnih predmetov. Da so te stvari zares tovorili, dokazuje tudi Valvasor. Zlasti živahen je bil tudi promet s koroškim železom, ki je dosegal letno tudi do 4000 ton. Letno je prešlo mitnico nad 15000 konj, natovorjenih samo s to robo. Zato ni čudno, da je bila cesta v tako slabem stanju.

Obnovo ceste je uspela nekako speljati šele ženska. To je bila Marta Kalin, mitničarjeva vdova. Bila je zelo podjetna žena, ki je iskala in tudi dobila na vseh potrebnih uradih zveze, ki so ji pripomogle, da je lahko uresničila vsako svojo zamisel. Dosegla je, da so pregledali cesto do Logatca. Cesti so namenili 300 goldinarjev, dvema mostovoma pa 20 goldinarjev. Kljub temu, da vicedomski urad ni hotel nakazati celotne vsote, je vendar uspela, da so cesto vsaj kolikor toliko popravili. Tačas pa se je promet z gorenjskim železom žal preselil na pot čez Predel, zato so mitninski dohodki precej upadli. Živahen videz so dajali tej cesti samo še tovorniki iz Idrije, vendar ti niso Vrhniki prinašali nobenih koristi, ker je bilo živo srebro prosto vseh dajatev. Mitničarki je vlada v Gradcu obljubila, da ji bo dovolila pobirati cestnino ali pa ji bo na drug način priskrbela primerna sredstva za popravljanje ceste. Ostalo je le pri obljubah. Ker cestišča pri Vrhniki ni nihče več popravljal, se je zamočvirilo, kar je imelo za posledico vse večje število nesreč. Takrat so se Habsburžani zapletli tudi v vojno s Francozi in zaradi tega je promet v tej smeri popolnoma upadel. Ko je leta 1692 mitnico prevzel vrhniški deželni sodnik Hans Placher, so bili dohodki mitnice tako majhni, da ni več mogel plačati zakupnine. Tako tudi s popravili ceste ni bilo nič.

Zadnji dogovori, ki jih je vodstvo občine doseglo z ministrstvom za promet in zveze, kažejo, da utegnejo res popraviti tudi znamenito cesarsko cesto iz Ljubljane do Vrhnike. Mogoče bo tako? Če se stvar uresniči, izkušnje iz preteklega časa so seveda drugačne, bodo Vrhničani spet dobili dobro pot proti severovzhodu. Zgodovinska izkušnja tudi na tej poti kaže, da se zgodovina ponavlja, vendar vsakič v dražji obliki.

Matija Janežič

Brunarice na Ulovki ni več

Letos, predvsem v zimski sezoni 1993/94, ko je na Ulovki le bilo nekaj snega, je bilo precej napisanega in žolčno spregovorjenega o tem vrhniškem smučarskem centru. Vendar pa je »narava« ubrala, kot že nekaj let nazaj, svojo pot ter še bolj katastrofalno posegla v najstarejši objekt, brunarico na Ulovki. Med velikonočnimi prazniki je ogenj popolnoma uničil brunarico in spodnjo postajo žičnice. Pogled na pogorišče (slika 1) je bil res žalosten. Vzroka požara še niso odkrili, vendar pa je v javnosti več možnosti in govoric, ki pa so doslej neutemeljene. Počakati je pač treba popolno poročilo požarne komisije in kriminalistov, ki raziskujejo vzroke požara.

Skupna ocena škode je več kot 600.000 DEM, od tega je na brunarici škode za 500.000 DEM, na postaji vlečnice pa približno 170.000 DEM. Vse to je bilo v lasti IUV Vrhnika, brunarico pa je imel v najemu Jelko Orel, ki je utrpel veliko škodo, saj je bilo precej notranje opreme njegove. Ogenj je uničil tudi vso opremo astronomskega društva iz Ljubljane za gledanje in proučevanje zvezd in neba (ocena 35.000 do 50.000 DEM).

V razgovoru z lastniki brunarice smo izvedeli, da se še niso odločili, kaj bodo storili. Znano je le, da bodo zagotovo obnovili in popravili žičnico, vse pa je odvisno od poravnave škode, ki jo pričakujejo od zavarovalnice.

Slika 2 pa naj nas spomni, kakšna je bila brunarica pred požarom.

S. S.

VINSKA VIGRED
v beli krajini
metlika, od 20. do 22. maja

SEJEM ALPE ADRIA — SVOBODA BIVANJA

Razstavljala sta tudi Elles Borovnica in Coming Vrhnika

Sejem Svoboda bivanja je potekal od 7. 4. do 12. 4. 1994 na Ljubljanskem sejmišču. Spomnimo se let nazaj, ko je na Gospodarskem razstavišču potekal sejem Alpe Adria, ki pa se je zaradi vse večjega zanimanja tako obiskovalcev kot razstavljalcev razdelil v dva dela: Alpe Adria, svoboda gibanja, in Alpe Adria, svoboda bivanja. Sejem Svoboda bivanja je obiskovalcem nudil številne nasvete, namige in zamisli, kako kar najdejavnejše preživeti prosti čas. Na njem so razstavljalci prikazali vse za dom in gospodinjstvo ter razne terierje, avdio in video tehniko, gradbene materiale in hobby programe, in sicer na približno 8000 kvadratnih metrih razstavnih površin.

Razstavljalo je kar 376 razstavljalcev, seveda največ domačih podjetij, 251, ter 11 neposredno tujih razstavljalcev, prek posrednikov in zastopnikov pa še 114 tujih podjetij. Največ je bilo neposrednih razstavljalcev iz Italije, Avstrije in Nemčije.

Letošnjega sejma sta se udeležili tudi dve podjetji z Vrhnike, in sicer ELLES (Borovnica) ter Coming (Vrhnika).

Družba ELLES iz Borovnice je na svojem razstavnem prostoru Hale B/I razstavila podstrešne lestve, pleskarske in gospodinjske alu lestve. Kot novost je bila predstavljena nova vrtna lesena garnitura, ki je primerna za marsikateri vrt ali počitniško hišico.

Vrhniški Coming, podjetje za komercialni inženiring, pa je v kleti Hale B razstavljal svoje izdelke znanih proizvajalcev audio in video tehnike (Samsung, Goldstar, Gorenje). Prvič pa se je predstavil kot glavni distributer za Slovenijo znane firme PHILIPS in je razstavljal njihove izdelke televizorjev, videorekorderje, kamere, glasbene stolpe in Hi:FI elemente).

Vse razstavljene predmete obeh razstavljalcev je mogoče kupiti v njihovih prodajalnah.

S. S.

10 let že raznašata Naš časopis

Ob izhajanju Našega časopisa smo zabeležili že razne jubileje: ob 20-letnice izhajanja v letu 1993, do 200. številke v februarju 1994. Menjavali so se tudi glavni in odgovorni uredniki, člani uredniškega odbora... Glasilo občine Vrhnika je pač doživljalo vse spremembe in tokove časa, letos že enaindvajsetletnega izhajanja.

Mimo nas pa so šli razni anonimni, vendar za nekatere krajevne skupnosti pomembni ljudje, ki so časopis raznašali med krajane in občane ter bili večkrat neposredna vez med krajani in ustvarjalci Našega časopisa.

Najbrž sta najbolj prizadevna in tudi najhitrejša pri raznosu časopisa zakonca Marija in Alojz Dolenc, ki bosta v juniju praznovala 10-letni jubilej raznašanja Našega časopisa v krajevni skupnosti Drenog Grič — Lesno Brdo. Skromna, vendar vesela in vedno pripravljena na razgovor sta 10 let redno in neutrudno raznašala časopis po vsej krajevni skupnosti. Dostikrat se je zgodilo, da časopis še vsi raznašalci niso prejeli, ko so ga krajani Drenovega griča in Lesnega Brda že brali.

Čas in leta hitro minevajo in odločila sta se, da ga bosta na deseto obletnico prenehala raznašati, saj je Marija že v 73. letu, Alojz pa v 78. letu.

Zato so v Krajevni skupnosti razpisali mesto za raznašalca Našega časopisa, ki ga bosta, kot sta dejala, vestno vpeljala v delo. Za desetletno sodelovanje pri Našem časopisu se jima zahvaljujemo tudi v imenu uredniškega odbora in želimo še veliko zdravja v naprej.

S. S.

Nekaj misli iz poročila o delu društva

V letu 1993 je bil napravljen korak k profesionalnemu in strokovnemu načinu reševanja turističnih zadev na Vrhniki. 1. 9. 1993 smo na novo zaposlili tajnico s polovičnim delovnim časom in odprli turistično pisarno. Lotili smo se strokovnega reševanja nekaterih nujnih vprašanj, kot npr.: pripravili smo prospekt, ponudbo enodnevnih izletov na Vrhniko, turistično vodenje, poskrbeli za pripravo sejmov in promocijo Vrhnike, izdali turistični informator ter uredili povezovanje in koordinacijo med društvi.

Na področju turistične reklame je bilo več akcij in objav. Izšel je članek v Lipovem listu in v ediciji KAM, ki ga izdaja Ljubljanska turistična zveza. V Prosetnem glasniku je bil objavljen oglas, poslanih je bilo več kot 50 ponudb na razne šole v Sloveniji.

V februarski številki Našega časopisa je bil objavljen Turistični informator z zemljevidom peš poti po občini. Informator so občani ugodno sprejeli. Zahvala velja vsem, ki so pri tem sodelovali in omogočili objavo. Založili smo pet vrst razglednic v količini 15.000. Založba je komercialno uspešna, saj je prodana že skoraj polovica.

Rezultat reklame naj bi bil povečan obisk turistov na Vrhniki in okolici. Sicer pa smo za leto 1993 ugotovili, da se število domačih ter tujih obiskovalcev in izletnikov povečuje, in sicer ne samo obiski Cankarjeve hiše in Tehniškega muzeja Slovenije v Bistri, temveč tudi drugih turističnih točk in nekaterih dobrih gostinskih lokalov.

Lani smo uspešno začeli s **programom sejmov na Stari cesti.** Zelo lepo je uspel Argonavtski sejem, ki naj bi postal tradicionalen na praznik 25. 6. Lepo sta uspela tudi Miklavžev in Novoletni sejem. Vse sejme pa bo treba popestriti še z dodatno ponudbo, prireditvami in z večjo angažiranostjo posameznikov, organizacij ter podjetnikov z Vrhnike. Sejmi se dohodkovno pokrivajo, v prihodnje pa načrtujemo, da bodo prinašali celo dohodek.

V **Starem malnu** smo nadaljevali z urejanjem koče in parka. Objekt smo oddali novemu najemniku, ki je v sezoni izboljšal ponudbo s prireditvami, postrežbo in delovnim časom prek vsega tedna.

Komisije v društvu so bile dokaj delavne. **Komisija za lepše okolje** je uresničevala program v sklopu vseslovenske akcije Očistimo svoj kraj! Pripravila je razpis in oceno za najbolj urejeno hišo in okolico, podeljene so bile plakete: za najboljše ocene 11 blagajan in 6 pohval, za neurejenost in slab videz pa je bilo podeljeno 6 osatov.

Komisija za turizem in propagando je končala natečaj za najboljše posnetke. Izbrala je tri nagrajene posnetke in podelila denarne nagrade, in sicer eno prvo in dve drugi.

Komisija za gospodarsko dejavnost je sprejela pobude za ureditev Starega mestnega jedra s centrom Vrhnike, pripravila pripombe na gradnjo nakupovalnega centra ob Robovi, dala je pobudo za zaščito Oblakove žage, razpravljala je o kompleksni ureditvi območja Starega malna in opozorila na vrtanje v vodno zajetje Lintverna.

Okrogla miza o turizmu na Vrhniki je bila organizirana na pobudo društva. Udeležba in razprava je pokazala, da je na Vrhniki veliko zanimanje za razvoj turizma kot gospodarske panoge. Živahna razprava je nakazala smeri razvoja, ki je predvsem v izletniškem turizmu, za kar imamo dovolj interesantnih točk in poti, ki privlačijo občane in druge obiskovalce.

Izvršni odbor je večkrat razpravljal o **članstvu in članarini.** Članarina znaša 500 SIT, za podporne oz. kolektivne člane pa 3.000 SIT. V našem časopisu sta bila večkrat objavljena objava in vabilo za pristop med člane. Prijavilo se je nekaj novih članov, poziv za plačilo članarine pa ni uspel, zato ponovno vabim, naj člani to storijo čimprej. Za člane bomo organizirali razna brezplačna predavanja, omogočili bi organizacijo cenejših izletov in piknikov ter nudili še druge ugodnosti.

Uresničen je bil sklep občnega zbora glede **lastnine v Močilniku.** Društvo je s 1. 1. 1994 pridobilo v last drugo nadstropje stare stavbe v Močilniku v izmeri 101 m².

OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA VRHNIKA

Še so dobre gostilne

Podeljene blagajane in osati za najbolj urejene oziroma neurejene gostinske lokale. V četrtek, 7. 4. 1994, je bil v Kulturnoprireditvenem centru PAVZA (Dom Karla Grabeljška) občni zbor Turističnega društva Vrhnika. Na začetku zbora je bila svečanost, ko je predsednik Turističnega društva Vrhnika Tomaž Grom podelil BLAGAJANE za najbolj urejene gostinske lokale in OSATE za slabo urejene.

V uvodni obrazložitvi je poudaril, da je pri Turističnem društvu delovala komisija, ki je s strokovnim sodelavcem ocenjevala lokale na Vrhniki od sredine novembra 1993 pa do začetka januarja 1994. Pri ocenjevanju so upoštevali merila, ki jih je posredovala Gospodarska zbornica Slovenije, pri čemer so še posebno upoštevali urejenost in zunanji videz lokala, k merilom pa so dodali še: dostopnost za invalide.

Komisija je obiskala lokale na Vrhniki, na Drenovem Griču, v Sinji Gorici, Verdu, Podlipi in Zaplani, torej celotno območje, ki ga pokriva Turistično društvo Blagajana Vrhnika. Člani komisije so svoje delo opravljali javno, kjer je bil dosegljiv lastnik oziroma glavni odgovorni. Že pred začetkom ocenjevanja pa je bilo sklenjeno, da bodo različno obravnavali gostinske lokale, v katerih strežejo samo pijačo, kot tiste, v katerih strežejo tudi hrano. Med samim ocenjevanjem pa se je pojavila še ugotovitev, da bi bilo dobro upoštevati dve podkategoriji, in sicer domača gostilna ter sodobno urejen lokal.

Na podlagi vseh določil je komisija predlagala, da BLAGAJANE prejmejo kot dobri gostinski lokali v letu 1993: PIZZERIJA Boter, Gostilna Kranjc in GALERIJA MEDEJA, OSAT pa dva slaba gostinska lokala v letu 1993: Restavracija hotela Mantova in Okrepčevalnica OAZA.

Iz rok Tomaža Groma so priznanja »blagajano« prejeli samo lastniki teh lokalov, saj jih za prejetje »OSATA« ni bilo na prireditvi. (Obrazložitve posameznih priznanj so posebej).

Po kratki svečanosti se je delo občnega zbora nadaljevalo po ustaljeni navadi. Prebrali so vsa poročila: o delu društva v letu 1993 (skrajšano objavljamo), nadzorno poročilo, finančno poročilo ter tudi program za leto 1994.

Nato je sledila zanimiva in konkretna razprava, na kateri se je pokazalo, da so občani zainteresirani, da Vrhnika postane turistični kraj z vso urejenostjo in čistočo, da bi se turist ali popotnik še vrnil v naš kraj. Naj navedemo samo nekaj mnenj in predlogov iz bogate razprave:

- turizem na Vrhniki, bi se moral razvijati kot gospodarska panoga;
- kljub požaru v brunarici na Ulovki je treba nadaljevati z dejavnostjo ter še razširiti turistično ponudbo;
- turistična pisarna bi morala postati koordinator vseh dogajanj in aktivnosti;
- v ponudbo je treba vključiti tudi vse športne objekte v občini;
- dogovoriti bi se morali, da po občinskih cestah ne bi vozili težki tovornjaki iz Kamnoloma, ki bi se lahko odločili za železnico;
- ob uvajanju nove lokalne samouprave bo moral biti v občinskem svetu človek, zadolžen za turizem;
- v KS in zaselkih naj bi pritegnili več navdušencev za delovanje v turizmu;
- ugotoviti možnost za ureditev občinske deponije v Kamnolomu na Verdu;
- urediti skupno staro mestno jedro in ožji center Vrhnike;
- večjo pozornost nameniti raznim neodgovornim posegom v naravo (kamnolom, odlagališča, črne gradnje).

Na koncu razprave je občni zbor potrdil vsa poročila ter iz mnenj in predlogov sprejel sklepe, ki naj bi bili dodatek k programu za leto 1994. Občni zbor je opravil tudi volitve, vendar večjih sprememb ni bilo; v izvršni odbor je bil na novo izvoljen **Franc Pišek,** lastnik Botra, predsednik pa je še za dve leti ostal **Tomaž Grom.**

S. S.

OBRAZLOŽITVE KOMISIJE

Blagajana za dober gostinski lokal za leto 1993: PIZZERIJA BOTER

Lastnik Pizzerije Boter, Franc Pišek, prejema zasluženo priznanje »BLAGAJANO«.

V Pizzeriji Boter so potrebni zunanji in tudi notranji vizualni elementi, ki jih terjajo sodobna arhitekturna in gostinska določila (arhitektura stavbe, vklapljanje v okolje, vrt, izveski, reklamne table, dostop za invalide, parkirišče; oprema lokala, medsebojna usklajenost opreme in dekoracije, praktično izdelan jedilni list, skrbna ureditev mize, urejenost sanitarij). Pohvaliti velja strokovno usposobljenost, urejenost in ustrežljivost strežnega osebja (poznavanje in svetovanje pri pijačah in hrani, postrežba hrane, pijače in računa, posredovanje informacij o kraju in njegovih značilnostih).

Posebno velja omeniti prizadevanja lastnika za spodbujanje in organizacijo različnih športnih in zabavnih prireditev, ki imajo za Vrhniko velik turistični pomen (12 ur košarke, veselica s Čuki, gostovanja dalmatinskih ansamblov...).

Blagajana za dober gostinski lokal za leto 1993: Gostilna KRANJC

Gostilna KRANJC je značilna domača gostilna. Odlikuje jo večino zunanjih in notranjih vizualnih elementov, ki jih terjajo določila (reklamne table, izveski, vrt, parkirišče, dostop za invalide, notranja oprema in ureditev mize, ki ohranjata domačnost). Poleg izvrstne hrane pa domačine in goste od drugod privabljajo še razne prireditve domačnostnega značaja (salamijada, pohod na Triglav z Vrhnike...).

Gostilno Kranjc je zastopal Franci Tomažič, ki je ponosno sprejel priznanje.

Blagajana za dober gostinski lokal za leto 1993: GALERIJA MEDEJA

Galerija MEDEJA vključuje vse zunanje vizualne elemente, ki jih terjajo določila (arhitektura stavbe in vklapljanje v okolje, zelenje, reklamne table, parkirišče, letni vrt, dostopnost za invalide). Tudi sama notranjost lokala je sodobno opremljena; razsvetljava je na mestu, oprema miz je enotna, v lokalu je tudi poseben inventar (podloga za branje časnikov). Omeniti velja tudi prizadevanja lastnika, ki z različnimi likovnimi razstavami vnaša kulturno razpoloženje med svoje goste.

Osat za slab gostinski lokal za leto 1993: Restavracija Hotela Mantova

Lokal sicer vsebuje zunanje vizualne elemente (table, izveski, parkirišče) vendar le-ti ne odtehtajo stanja, v kakršnem je lokal. V lokalu vlada splošna neurejenost, jasno je vidno, da se vanj ni vlagalo in zato v njem v zadnjih 15-ih letih ni nikakršnih sprememb. Iztrošenost je več kot opazna na opremi, perilu, dekoraciji. Iz takih razmer izhaja najbrž tudi precej brezoseben in indiferenten odnos strežnega osebja. Poudariti velja, da je lokal na izredno izpostavljeni lokaciji, zato je tako stanje v njem sami Vrhniki in njeni turistični ponudbi v veliko škodo. Naj bo ta osat spodbuda podjetju Mercator in njegovim zaposlenim, da bosta restavracija Hotela Mantova in tudi Gostišče Močilnik v prihodnje igrala tako pomembno turistično vlogo, kot Vrhničani od njiju pričakujemo.

Kulturno-prireditveni center in okrepčevalnica

PAVZA

Osat za slab gostinski lokal za leto 1993: Okrepčevalnica OAZA

Okrepčevalnica OAZA je bife v pravem pomenu besede. Sam prostor že na zunaj ne daje slutiti, da bomo v notranjosti naleteli na biser. V lokalu vlada splošen nered. Razsvetljava je nezadostna, enako velja tudi za zračenje. Prostor je izredno zakajen in deluje precej zanemarjeno. O preveliki pozornosti in hitrosti pri strežbi ne bi mogli govoriti. Tudi ta lokal je v središču Vrhnike, zato bi želeli, da mu ta osat prinese čimprejšnjo spremembo na bolje.

Priznanje »BLAGAJANO« je za Galerijo Medeja sprejel bivši lastnik Matej Jakus.

Hobi, šport, turizem in prosti čas

Turistično društvo Blagajana Vrhnika je 12. aprila 1994 organiziralo ogled sejma HOBI, ŠPORT, TURIZEM IN PROSTI ČAS v Vidmu.

Naše popotovanje od Vrhnike do Vidma naj bi se pričelo ob 7. uri zjutraj, z odhodom izpred Doma Karla Grabeljška, a smo odhod raje malo premaknili, da smo pričakali harmonikarja. V gasilskem avtobusu s 17 sedeži smo se nato zapeljali po avtocesti do mejnega prehoda Fernetiči in pot nadaljevali do nakupovalnega centra v Palmanovi. Tam smo se zadržali, vse dokler niso zaprli trgovin.

Nato smo malo pomalicali in si na hitro ogledali mesto Palmanova, ki je zaradi svoje zvezdaste oblike, simetrično speljanih ulic in glavnega trga ideal mesta, vsaj kar zadeva načrtovalce. Izvedeli smo tudi, da je bilo mesto zgrajeno kot utrdba za varovanje beneške republike. Ko je padla Palmanova, je padla tudi beneška republika.

Zatem smo se odpeljali še do centra Vidma, kjer smo se sprehodili po starem delu mesta, se srečali s prijatelji iz pobratenega mesta Gonars. Ob tem nismo pozabili zaviti v kak prijeten lokalček.

Večino sejmov v Italiji med tednom odpirajo šele v popoldanskih urah in ravno tak urnik velja tudi za sejem v Vidmu. Ob 16. uri so nas na sejmišču sprejeli predstavniki vodstva sejma in nas povabili na ogled. Sejem Hobi, šport, turizem in prosti čas, ki se razteza na 35.000 m² notranjih in zunanjih površin, je bil letos že 15. po vrsti. Na njem je razstavljalo več kot 350 razstavljalcev iz različnih dežel. Nekaj je bilo tudi slovenskih predstavnikov, in sicer: Terme Čatež, Krka zdravilišča, Hit Nova Gorica, Moravske Toplice, Zdravilišče Radenci, Zdravilišče Atomske Toplice, Zdravilišče Rogaška... Razstavni program sejma je obsegal naslednja področja: turizem, športna oblačila in oprema, kampiranje, navtika, avtomobilizem in motociklizem, modeliranje in »naredi sam«, vrtnarjenje...

Po ogledu sejma, ki je trajal skoraj tri ure, smo se odpravili proti domu. Pot nas je vodila prek Nove Gorice, kjer se nam je po dolgem in napornem dnevu prilegla večerja. Vendar pa se s tem naš izlet še ni končal. Ustavili smo se v vinski kleti, kjer smo ob harmoniki in kozarčku rujnega še dve zapeli.

Ko smo se pripeljali na Vrhniko, je bila že kar trda tema. Toda vsi smo se strinjali, da je bil to zelo prijeten izlet.

Ob koncu tega zapisa bi se želela zahvaliti vsem udeležencem izleta za obilo dobre volje, ki ste jo prinesli s seboj. Posebno pa se zahvaljujem še Pizzerji Boter, Gostilni Most, Gostilni Kranjc in Clubu Nauportus ter Turističnemu društvu Borovnica, ki ste se odzvali našemu vabilu in tako pokazali pripravljenost za sodelovanje in povezovanje. Obljubljamo še kak tak izlet!

E. M.

Zbora vrhniških turistov se je udeležilo kar nekako premalo članov, vendar pa so ti naredili zanimivo in vzpodbudno razpravo, ki bo kažipot novo izvoljenemu izvršnemu odboru turističnega društva.

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

Tudi otroškim pesmicam vedno radi prisluhnemo.

Kronika dogodkov

Velikonočni čas nam je minil v znamenju butaric in pirhov. V deteljico, trave in druge liste smo zavili 120 jajc, ki so jih potem naše kuharice skuhale v čebulnih listih.

Tako smo na veliko nedeljo za zajtrk dobili vsak po dva pirha, dve rezini šunke, hren s kruhom in vročo kavo.

24. 3. dopoldne so nastopili z ljubkimi pesmicami otroci župnijskega vrtca z Vrhnike, ki so bili že večkrat pri nas.

24. 3. popoldne nas je obiskal Mešani PZ iz Logatca (Društvo mladih glasbenikov), ki je tokrat že osmič pel pri nas.

29. 3. so praznovali rojstne dneve vsi, ki so rojeni januarja, februarja in marca. Poleg novih pevcev sta program popestrila tudi harmonikarja vrhniške glasbene šole.

15. 4. smo pripravili pomladansko praznovanje skupaj z učenci osnovne šole Ivan Cankar z Vrhnike.

26. 4. nas je obiskala pisateljica Marija Brenčič-Jelen, ki se je mnogi spominjajo še iz otroških let, saj je doma iz Podlipe. Ob branju ene njenih kratkih zgodb in njenem pripovedovanju je hitro minil čas.

1. 5. se je na svojem tradicionalnem obhodu vrhniška GODBA ustavila tudi pred našim Domom.

3. 5. so nas obiskali pevci Društva upokojencev Borovnica. Kot vedno je bilo srečanje z njimi prisrčno, saj smo po nastopu še dolgo ostali skupaj ob pomenku in pesmi.

Nasvidenje do prihodnjič,

Vera

Obiskali so nas pevci iz Logatca

Prešmentana strela, kaj je to, da imajo ženske dvakrat praznik v marcu, pa naj se še pritožujejo, da jih moški premalo častimo. Kaj nam ostane, da ne bomo čisto zapuščeni: maj, ko smo vsi enaki, ne glede na spol, saj je maj mesec mladosti in ljubezni.

24. marca so nas prišli obiskat pevci iz Logatca in zapeli nekaj lepih pesmi. Po sporedu sem šel v 1. nadstropje, kjer so jih za nagrado, ker so tako lepo peli, pogostili. Povedal sem jim tudi, da je ženska enaka plodni zemlji, moški pa je deblo, ki zori in meče seme na rodovitna tla tako, da se prek ženske obnavlja človeški rod.

S tem še enkrat lepo pozdravljam vse ženske in jim želim še mnoga zdrava leta.

Mihael Robnik

O nastopu pa menijo:

— Lepo so peli. Kar naj še pridejo. — Točka in Francka

— Hvala, da ste z lepim petjem popestrili domsko molčečnost. — Franci

— Čeprav sem logatčanka, sem poznala samo dve pevki. Morajo večkrat priti, da se bomo bolj spoznali. — Jelka

— Več kot 30 let sem kot amaterski igralec nastopal po vsej Sloveniji. Ko sem bil še doma v Logatcu, sem prišel nastopat s pevci društva upokojencev tudi v Dom. Zato mi je toplo pri srcu, ko vidim, da tudi mladi pevci pridejo zapet k nam, starim. — Stane Dolar

— Kar nekaj pevcev poznam osebno. Zato sem z njimi še rajši spregovoril nekaj besed po končanem nastopu. Zvedel sem nekaj logaških novic ter poslal pozdrave domačim in znancem v Logatec. — Janko Petek

— Vse pohvale mladim pevcem iz Logatca. Pesem V Gorenjsko oziroma se v skalnato stran me je tako prevzela, da sem zapela z njimi. Spomnila me je na čas, ko sem kot mlado dekle prepevala pri pevskem društvu na Rakeku. Na tisti čas imam lepe spomine. Po nastopu sem bila veselo presenečena nad pozornostjo pevcev, ki so me prišli pozdravit in me povabili, naj zapojem skupaj z njimi. Takrat sem mislila, da bi kar z njimi skupaj zapela, pa sem šla raje večerjat. Oboje pa se ni dalo. — Gospa iz Logatca, ki sedaj živi v Domu na Vrhniki.

Uvajanje nove organizacijske kulture

V Domu upokojencev na Vrhniki je zaposlenih več kot osemdeset delavcev. Podjetje je pretežno žensko, saj so zaposleni le trije moški. Delavcev je preveč, da bi jih lahko obvladoval le en človek, zato je podjetje razdeljeno na tri enote: kuhinjo, pralnico in nego. Nujna je načrtna, pisna organizacija dela, saj je ob določenih trenutkih težko uskladiti vse potrebe. Kritičen je na primer čas kosila, ki ga posebej načrtujejo, saj ne kuhajo samo navadne, ampak tudi veliko vrst dietne prehrane, ko jo je treba pravilno organizirati že ob sortiranju na vozičke, pravilno razdeliti, pri tem pa morajo delavke paziti tudi na ustrezno komuniciranje s starostniki. Organiziranje takega dela terja veliko znanja in vnaprejšnje priprave, tako da izostanka rednih delavk za kratek čas niti ni mogoče nadomeščati, saj priučitev traja nekaj mesecev. Zaradi napornosti tega dela zelo težko dobijo delavke, ki bi se bile pripravljene redno zaposliti. V Sloveniji sploh zelo primanjkuje vseh medicinskih sester oziroma tudi negovalk.

Dom upokojencev je že od nekdaj veliko pozornosti namenjal izobraževanju, verjetno pa so vrh dosegli prav sedaj, ko se izobražuje več kot 20 delavk, torej 25% vseh zaposlenih. Verjetno se le redkokatero slovensko podjetje lahko pohvali s takšnim načinom izobraževanja. Dom upokojencev izobraževanje sam financira, razen določenih izjem, ki so se vpisali na take usmeritve, za katere v Domu ne načrtujejo zaposlitve.

Delo v Domu je organizirano tako, da se z najtežjimi bolniki ukvarjajo višje medicinske sestre, s srednje težkimi medicinske tehnice, medtem ko za preostale skrbijo negovalke, ki so doslej imele le osnovno šolo, nekatere pa tudi nedokončano srednjo šolo. Organizacija se jim zdi smiselna, saj negovalke opravljajo le manj kvalificirana dela, npr. obračajo bolnike na dve uri, prinesejo hrano, pripravijo oskrbovance na prehranjevanje itn. Vse negovalke so uvajali v delo več mesecev, več let so se tudi udeleževale najrazličnejših krajših seminarjev o negi. Pred dvema letoma pa so se začeli pogovarjati, da bi vsaj nekatere opravile bolničarski tečaj. Dolgo so jih prepričevali, da je to potrebno tako za podjetje kot zanje same, vendar se jih je spočetka odločilo za izobraževanje le sedem. Potem pa so se dogovorili, da bodo predavatelji hodili poučevat prav v Dom. Vodstvu je uspelo prepričati kar 20 nekvalificiranih delavk, da so se vpisale v šolo in jo sedaj uspešno obiskujejo že eno leto. Izpite, ki so jih posameznice že naredile, so jim priznali, pouk pa je dovolj povezan s prakso in prilagojen slušateljicam, da kar uspešno opravljajo izpite in zaenkrat tudi še nobena ni obupala.

Vsi menijo, da je šola zelo potrebna. Res so delavke veliko uvajali, vendar pa niso imele osnove, zato so včasih nastajali problemi, ker niso videle smisla v določenih načinih dela — bile so odtujene delu kot delavci na tekočem traku. Zlasti cenijo pouk o spremembah v starosti, o prehrani, psihologiji itn.

Dom je za poučevanje zagotovil šolnino, ustrezen prostor in tako organizacijo dela, da se vse delavke lahko tri — do štirikrat na teden udeležijo predavanj in vaj. Včasih nastanejo težave pri organizaciji dela. Ker pa skupno izobraževanje delavke tudi povezuje, si pomagajo med seboj, zlasti pa se tako povečuje kvaliteta njihovega dela. To pa je za Dom kot ustanovo, ki se sama financira, bistveno.

Upajo, da se bodo nekatere ob takem načinu izobraževanja navdušile tudi za vpis na srednjo šolo za medicinske sestre in omogočili bodo tudi to izobraževanje.

Leila

CVIČEK PONOVNO NA POTI V SLOVENIJO IN SVET
22. TEDEN CVIČKA
in 4. sejem vinogradniško-kletarske opreme
KOSTANJEVICA NA KRKI, 27. – 29. MAJ 1994

Zaustavimo lubadarja

V zadnjih dveh letih smo bili priča veliki prenamnožitvi podlubnikov. Vzroke za tako hud napad je treba iskati v hudi suši, splošni oslabelosti drevja zaradi onesnaženega ozračja, veliko pa je k temu prispeval vse slabši gozdni red oziroma bolje rečeno nered v naših gozdovih.

Z velikimi napori lastnikov gozdov in gozdarjev je bilo pozimi 1992—1993 sanirano večino žarišč.

Čez leto smo s posebnimi feromonskimi pastmi lovili lubadarja. Tako smo te, ne več kot 5 mm velike žuželke lovili na več kot 70 mestih. Poleg lovljenja s pastmi pa smo zaradi pomanjkanja leteh lovili lubadarja še na klasičen način s pomočjo lovnih dreves in lovnih kupov, in sicer na več kot 60 mestih.

Zaradi občasne prezasičenosti trga z manjvrednim lesom, napadenim od lubadarja, ga ni bilo mogoče vedno sproti odpeljati iz gozda oziroma ga prodati. Zato smo morali v več primerih tak, napaden les na kamionskih cestah tretirati s kemičnimi sredstvi.

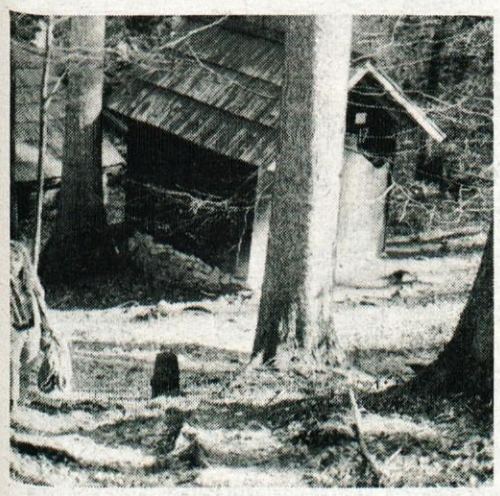

Tako smo dosegli, da se je napad lubadarja čez poletje umiril. Razmere so bile celo boljše, kot smo pričakovali. Jeseni pa so se razmere zaradi ponovne močne in dolgotrajne suše spet zelo poslabšale.

Z namenom, da bi se razreševanja nastale situacije lotili čim bolj učinkovito, je vlada Republike Slovenije sprejela Odredbo o dodatnih ukrepih za preprečevanje širjenja in za zatiranje podlubnikov v letu 1994 (Uradni list 14/94). Na podlagi te odredbe morajo lastniki gozdov, v katerih se je oziroma se bo letos pojavilo žarišče lubadarja, opravili zatiralne ukrepe:

— posekati napadena drevesa;

— posekane lesne sortimente je treba takoj spraviti iz gozda. Če to ne bo mogoče, je treba lesne sortimente obeliti;

— napadene sečne ostanke je treba v gozdu pokuriti. Če to ni mogoče (npr. nevarnost požara), jih morate zložiti v kupe. Te zlagate tako, da najprej razrežete in zložite vrhače, nanje pa naložite veje, in sicer tako, da so debelejši konci vej založeni v kupu;

— panj mora biti obeljen.

V odredbi je določeno, da je rok za izvedbo del 10 dni po odkritju žarišča. Nadalje uredba predvideva, da če lastnik ne bo pravočasno in v celoti opravil vseh predpisanih ukrepov, bo izvedbo na lastnikove stroške zagotovil Zavod za gozdove.

Vsekakor pa velja omeniti še prijetno novost, ki jo je uvedla uredba. Ta ne le da nalaga določene obveznosti, ampak tudi finančno vzpodbuja k izvedbi le-teh. V najbolj ogroženih območjih bodo vsem lastnikom gozdov, ki bodo v celoti in pravočasno opravili vse predvidene zatiralne ukrepe, povrnili tudi stroške izvajanja teh ukrepov.

Janko Vidmar

Obiskal nas je pesnik Niko Grafenauer

Že več let na zaključne prireditve za Cankarjevo in Cicibanovo bralno značko vabimo znane ustvarjalce mladinskih književnih del.

Doslej so nas obiskali že: ilustratorja Jelka Godec in Matjaž Schmidt, pisateljica Branka Jurca, pesnik Vojan Tihomir Arhar, mladinski skladatelj Janez Bitenc, ilustrator Božo Kos, pesnik Boris A. Novak, ilustrator Marjan Manček.

Učenci se srečanj z ustvarjalci veselijo, saj so na srečanje z njimi pripravljeni, njihova dela že dobro poznajo.

Naš letošnji gost, to je bil pesnik Niko Grafenauer, nam je o pisanju za otroke povedal, da iz slovenščine poskuša oblikovati pesniške izjave, izpovedi. Predstavljajo ga kot celo osebnost, od otroka do odraslega človeka. Otroška poezija mora biti bistveno bolj prilagojena dojemanju otrok, medtem ko poezija za odrasle sili k ožjemu krogu bralcev k eliti. Zato je marsikomu s povprečno estetsko zavestjo njegova poezija za odrasle težje dostopna, kar zadeva razumevanje. To je vedno povezano z racionalnim dojemanjem in z vprašanjem smisla. S poezijo je zmerom tako, da to ni razumski izdelek, ampak skuša v svoj govor zajeti človeka in njegovo skušnjo v celoti — ne samo razum, ampak tudi dušo. Pesnik Niko Grafenauer bere svojo poezijo učencem osnovne šole Ivana Cankarja, ki so napolnili malo dvorano Cankarjevega Doma.

Knjižničarka
Jana Suhadolc

CANKARJEVI DNEVI

CANKARJEVI DNEVI

SKLEPNA SLOVESNOST VSESLOVENSKEGA TEKMOVANJA V MATERINŠČINI

Zlata Cankarjeva priznanja

V petek, 6. maja, je bila v Cankarjevem domu na Vrhniki slovesna podelitev zlatih Cankarjevih priznanj s 17. vseslovenskega tekmovanja v znanju materinščine z naslovom Podobe sveta. Na tekmovanju, ki sta ga organizirala zavod Republike Slovenije za šolstvo in šport ter Slavistično društvo Slovenije, so sodelovali osnovnošolci in srednješolci iz Slovenije in zamejstva. Tekmovanje je potekalo na treh stopnjah. Na prvi stopnji se je tekmovanja udeležilo 55 učencev, od katerih jih je dobilo 49 priznanja. Na drugi stopnji je tekmovalo 38 učencev, priznanje je dobilo 21 udeležencev, na tretji stopnji pa je sodelovalo 24 učencev, od katerih je 9 dobilo zlato Cankarjevo priznanje. Torej se je tekmovanja skupno udeležilo 117 učencev, zadostno število točk za priznanje pa je doseglo 79 udeležencev. To je zelo velik uspeh, vsekakor nad pričakovanji organizatorjev, kar kaže na visoko raven znanja, ki je bilo prikazano na območnih in hkrati tudi na šolskih tekmovanjih.

Pri pripravah na tekmovanje so učitelji slovenskega jezika že sedemnajstič spodbudili precej osnovnošolcev in dijakov k temeljitejšemu študiju maternščine in slovenske književnosti ter tako utrdili nazore o slovenskem jeziku in vrednosti o njegovih umetnostnih besedilih. Pri tem so izhajali iz nagnjenj in razgledanosti vsakega posameznika, sledili njegovemu razvoju, mu pomagali dograjevati znanje ter ga usmerjali v zanj nova študijska področja. Najpomembnejši cilj tekmovanja je bil, da bi povečali ugled materinščine in zanimanje zanjo. V očeh javnosti je ugled tega tekmovanja precejšen, še daleč ne napihnjen, saj gre za materinščino in prav zaradi tega ga je treba še bolj ceniti.

Zlato Cankarjevo priznanje so dobili vsi tisti tekmovalci, ki so dosegli 75 in več točk od 100 možnih. Izjema je bila le pri zamejskih Slovencih, ki morajo po 5. členu pravilnika doseči 70 in več točk, da bi dobili priznanje, in to zaradi drugačnih učnih načrtov. Poleg priznanj so podelili tudi knjižne nagrade, ki so jih prispevali: Državna založba Slovenije, Mladinska knjiga, Cankarjeva založba, Kmečki glas, SAZU in Založba Obzorja Maribor.

Tekmovalci so bili zelo veseli priznanj, ki so jih prejeli, še posebno zato, ker je bila konkurenca močna. Sklepno slovesnost so organizatorji popestrili z nastopom dramskega igralca Toneta Gogale, na koncu pa so se mladi tekmovalci po napornem dnevu še okrepčali in si ogledali znamenitosti mesta Vrhnike.

Mateja Šmuc

NA PREDAVANJU O NAŠEM NAJVEČJEM PISATELJU

Cankar na Dunaju

Nika Sommeregger je Koroška Slovenka, ki je študirala na Dunajski univerzi. Svoj študij je končala z dizertacijo o Ivanu Cankarju in njegovem življenju na Dunaju. Poglobila se je v estetska izhodišča pri dramah, ki jih je napisal v času, ko je živel na Dunaju; to so: Kralj na Betajnovi, Za narodov blagor in Pohujšanje v dolini šentflorjanski.

Del dizertacije nam je Nika Sommeregger predstavila 7. maja v Cankarjevem domu na Vrhniki. Osredotočila se je na ženske like, ki nastopajo v dramah Kralj na Betajnovi in Za narodov blagor, saj sta si podobni, medtem ko je drama Pohujšanje v dolini šentflorjanski napisana kasneje in se razlikuje od drugih dveh.

Ivan Cankar je živel na Dunaju od leta 1898 pa do leta 1907. To obdobje se imenuje tudi zrelo ali družbeno kritično obdobje in to zaradi problematike, ki prevladuje v njem. Drugi motivi in ideje so sicer prav tako zastopani, vendar manj pogosti in pomembni. Premik je nastal pod vplivom bivanja na Dunaju, ko je stanoval v proletarskem predmestju Ottakring in od blizu spoznaval delavske razmere. Pomemben je bil tudi teoretičen vpliv socialnodemokratskih marksističnih spisov. V tem času je Cankar načelno in praktično sprejel socialistično teorijo za osnovo svoje življenjske in slovstvene miselnosti. Poslovil se je od individualistične ali celo anarhistične kritike meščanske morale in jo razširil s pomočjo razredne teorije o meščanstvu in proletarcih, izkoriščevalcih in zatiranih, ponižanih in razžaljenih. Tak razvoj je bil določen tudi z njegovimi mladostnimi izkušnjami na Vrhniki in v Ljubljani, pa tudi v literarnem ozračju Zolajevega naturalizma, ki mu je nekaj časa pripadal. Svojo slovstveno tematiko je motivno in idejno razširil predvsem na velike socialne in etnične motive proletarca, umetnika, ženske, otroka in izobraženca v slovenski meščanski družbi. Obdržal je ideje simbolističnega spiritualizma, zlasti idejo hrepenenja, čeprav ga je prenesel iz metafizičnega idealizma francoskih simbolistov v konkretnejše ozračje slovenskih socialnih in moralnih razmer ter mu dal preprostejšo življenjsko vsebino. Dekadenco je sicer načelno odklonil, toda obdržal je nekatere njene motive, ideje in oblike. Pomembno mu je ostalo zlasti nasprotje med telesnostjo in duhovnostjo ter smisel za drobna čustveno čutna stanja, ki jih je opisoval z bolestno natančnostjo, kar je dediščina dekadence. Od simbolizma je sprejel in najprej razvil simbolističnost pojavov, človeških tipov in tudi nerealnih dogajanj, da bi jih uporabljal kot stiliziran izraz svojih pogledov na socialno in moralno življenje v sodobni slovenski družbi. Njegov način pisanja je ostajal subjektiven. V njem se menjavajo impresionistični orisi zunanjih in notranjih dogajanj s simbolističnimi paralelizmi, s stilizirano grotesko, predvsem pa z liričnimi meditacijami. Temu primerna je tudi melodika in ritmika sloga.

Ženski liki v dramah Za narodov blagor in Kralj na Betajnovi postanejo inštrument in orožje moških interesov in zanje ni izhoda iz te usode. V drami Kralj na Betajnovi se kaže Ibsnov vpliv, saj ženske postanejo last moškega, kar je le-ta pokazal v drami Nora.

Nika Sommeregger je svojo dizertacijo namenila nemško govoreči publiki in posvetila svoji materi, ki ji je, ko je odhajala na Dunaj, položila v kovček tudi deset Cankarjevih knjig.

Mateja Šmuc

Notranjost okrepčevalnice PAVZA z ustrežljivim osebjem

Umetnikove razstavljene skulpture so iz apnenca kamnoloma Drenov grič — Lesno brdo.

Umetnik Jiři Bezlaj

OB ODPRTJU RAZSTAVE KAMNITIH SKULPTUR JIŘIJA BEZLAJA

Fragmenti

Jiři Bezlaj se je rodil leta 1949. Študiral je na Akademiji za likovne umetnosti, ki jo je končal leta 1974 in tako postal akademski kipar. Pripravil je že veliko samostojnih in tudi skupinskih razstav, zadnjo v vrsti le-teh pa si lahko ogledate v Cankarjevem domu na Vrhniki.

Kiparska dela, ki jih je v zadnjem obdobju ustvaril Jiri Bezlaj, so stvaritve, polne nasprotij, ki dopuščajo izredno veliko interpretacij in nas presenečajo s provokativno kiparsko kakovostjo. Ustvarjeni, na novo izdelani predmeti učinkujejo kot izkopanine oziroma arheološki ostanki. Oblika, ki je vklenjena v geometrijski obris, je oblikovana izrazito kiparsko. Poudarjene so komponente kamnite plastike, in sicer od obdelave grobih ploskev do visokega sijaja. Pripovedni in zgodovinski element, ki navezujeta na prastare simbole, sta postala umetnikova obsesija. S tem je umetnik spoznal, da je v njegovem kiparstvu temelj, iz katerega izhaja oblika, to je surov, neobdelan kamen. Obdelovanje kamna se mu je zazdelo kot nasilje nad naravo, zato je izrazil svoje spoštovanje do kamna tako, da ga je povzdignil in postavil na podstavek.

Umetnika zanima psihološki učinek, ki ga ima na sodobnega človeka okamenina, v kamnu ohranjena živa oblika, ki pa je vedno malce drugačna od izvirnika, saj so mogočne tektonske sile ohranile le del nekdanjega organizma. To je oblika, ki govori o razsežnostih življenja, o minljivosti in o spoju žive in nežive narave. V bistvu gre za odsev dogajanj v naravi, ki so v načelu zelo blizu umetniškim postopkom.

Umetnikovi fosili so izrazito ekspresivne oblike, ki z zabrisanimi podrobnostmi in grobimi potezami spominjajo na produkte radikalizmov, kakršne smo spoznavali v novoekspresionističnem slikarstvu osemdesetih let. Nastajanje fosilov poteka v natančno določenih mejah.

Nagibe in izhodišča umetnikovega kiparstva nam na izredno čist način razkriva najnovejši ciklus Embrijev, kamnitih plastik, ki v mnogih pogledih navezujejo na postopke, kot jih je uporabil pri oblikovanju fosilov, hkrati pa se soočamo z navezovanjem na staro kultno simboliko. V teh oblikah ne začutimo nikakršne groze, prej nasprotno.

Torej se je Jiři Bezlaj zopet naslonil na mitologijo in stare kulte. Vanje je neopazno vključil tudi odseve biološkega spomina — okamnine. Problematika, ki jo je nakazal v poprsjih in glavah enookih Kiklopov, je dobila nove razsežnosti. In prav te težke kamnite like, ki govorijo o umetikovem iskanju v prostranstvih, lahko razumemo le takrat, ko nam jih umetnik sporoča v jeziku mitologije.

Mateja Šmuc

10. MAJ — ROJSTNI DAN IVANA CANKARJA

Kulturno-glasbena prireditev

Konec marca je Vrhnika pridobila nov kulturni hram v Domu Karla Grabeljška, kjer sta pričela delovati Kulturnoprireditveni center in okrepčevalnica PAVZA.

V skoraj dvomesečnem delovanju se je dogodilo precej različnih kulturnih in zabavnih prireditev. V preddverju »PAVZE« je lepo opremljena okrepčevalnica, uredili pa so tudi dvorano, prireditveni prostor, kjer je mogoče organizirati razne prireditve za približno 200 gledalcev. Vso organizacijo prireditve vodi podjetje HALL d.o.o. z Vrhnike.

Ob sklepu Cankarjevih dnevov, to je bilo na sam rojstni dan Ivana Cankarja, 10. maja 1994, organizirali in izvedli koncert Akademskega plesnega orkestra (BIG BAND) s pevko Mio Žnidarič.

Glasbeno-kulturni dogodek so popestrili z modno revijo prodajalne Zlato runo, podjetja Smer 21. d.o.o.

Prireditev so organizirali podjetje HALL d.o.o., Kulturnoprireditveni center in okrepčevalnica PAVZA ter Dejan Mesec. Prireditev je neposredno prenašala vrhniška televizija prek kabelskega sistema. Prenos pa so omogočili: PICO d.o.o., Trgovina PICO in CI d.o.o. — KANAL 2 TV Vrhnika.

Kulturno-prireditveni center in okrepčevalnica PAVZA

Sponzorji koncerta in modne revije pa so bili: Skupščina občine Vrhnika, Orel d.o.o., Na pot d.o.o., Vargalant, Kava bar Urška, Vulkanizerstvo Jeršinovič, Varnost-Ljubljana, Stanovanjska zadruga Vrhnika (kartica PLUS), Birosistemi CANON, Strojno ključavničarstvo inž. Marko Popit, Urarstvo Mihevc, Starling d.o.o. Vrhnika, A-ETER Zlatarna AUROM (Ljubljana-Vrhnika), Optika Jelovčan, Cvetličarna Karmen, Pizzerja Boter in Kemična čistilnica Zlato runo.

VRHNIKA BOGDAN BLAZNIK

Prireditev je prav gotovo uspela, kar je dokazala tudi polna dvorana obiskovalcev. Tako so nekako tudi sklenili Cankarjeve dneve, ki so v veliki meri popestrili kulturno, glasbeno in športno življenje Vrhničanov.

Obisk posameznih prireditev je bil zadovoljiv in Vrhničani so še enkrat dokazali, da si želijo raznih dogodkov in prireditev v lastnem kraju. Ob novi lokalni samoupravi pa lahko samo upamo, da ne bomo prikrajšani za take kulturno-zabavne prireditve.

S. S.

OSNOVNOŠOLCI SO POKAZALI SVOJE SLIKARSKE SPOSOBNOSTI

Petkovškova kolonija

Če ste se v petek, 6. maja, dopoldne slučajno sprehodili po centru Vrhnike, ste lahko opazili nekaj učencev, ki so risali. Tudi mi smo jih opazili in tri od njih za trenutek zmotili ter jih povprašali, zakaj in kaj rišejo.

— »Sem sem prišel risat, ker je Petkovškova likovna kolonija. Odločil sem se, da bom narisal šolo z zadnje strani.« Mirsad Rizvić, 4. c

— »Bili smo določeni za Petkovškovo likovno kolonijo in odločil sem se, da bom risal šolo.« Matej Petek, 2. f

— »Vpisal sem se v likovni krožek, kjer so izbrali tiste, ki rišemo najbolje in nas poslali na Petkovškovo likovno kolonijo. Jaz sem to sprejel in danes sem tukaj. Rišem pa šolo. Sodeloval sem tudi že lani.« Aljaž Ogrin, 2. b

Slovesni zaključek Petkovškove likovne kolonije je potekal isti dan popoldne v Močilniku, kjer so razobesili najlepše slike in mladim slikarjem, ki so tja prispevali ne samo z vrhniške osnovne šole, temveč tudi iz drugih širom po Sloveniji, podelili Petkovškova priznanja, ki pa so jih prejeli tudi njihovi mentorji. Restavracija v Močilniku se je izkazala kot dober gostitelj, zaigrala pa sta jim tudi ljudska godca Malovrh iz Smrečja.

Ob pogledu na razstavljene slike mi je v glavo šinila misel, da je v Sloveniji zelo veliko mladih slikarskih talentov, ki bodo lahko dostojno nasledili našega znanega slikarja, Jožefa Petkovška.

Mateja Šmuc

Skupina mladih vrhniških slikarjev, ki so se udeležili Petkovškove kolonije.

CANKARJEVI DNEVI

CANKARJEVI DNEVI

Skupna slika košarkarjev Vrhnika 71 in Parlament (RS) pred začetkom trdega boja pod koši

Od leve proti desni stojijo: Žakelj, Modrijan, Gantar T., Bavčar, Mekinda, Lenič, Obid, Šiftar, de Gleria, Podobnik, Gorenc, Muha; čepijo: Henigman, Gantar M., Jerič, Anderlič, Seljak, Rop, Kocjančič in Jagodnik

KOŠARKAŠKA TEKMA VETERANI VRHNIKA 71 : PARLAMENT — 47:39

Spomin na zlata leta

Vrhniški ljubitelji košarke, nekdanji igralci in igralke skoraj vseh preteklih generacij so v petek, 6. 5. 1994, napolnili dvorano Osnovne šole Ivana Cankarja, da bi še enkrat videli ekipo košarkarjev Vrhnike iz leta 1972, ko so osvojili pokal Slovenije za tekmovalno sezono 1971/72.

Natančno 27. 4. 1972 je bila na zunanjem igrišču pri ŠD Partizan Vrhnika dosežena zgodovinska zmaga nad takratnim zveznim ligašem Olimpijo iz Ljubljane. Rezultat je bil 77:72 in igralci ter gledalci so se takrat veselili največjega uspeha vrhniške košarke, osvojitve košarkaškega pokala Slovenije za leto 1971.

V spomin ter na ponovno druženje takratnih igralcev se je porodila ideja, da bi se igralci ponovno srečali na košarkarski tekmi.

Košarkarji iz ekipe Vrhnika 71 so na dvoboj povabili ekipo »Parlamenta« Republike Slovenije.

Tekma se je pričela z enourno zamudo, ker so »parlamentarci« morali počakati na konec seje državnega zbora, kjer so sprejemali pomembno točko, in sicer »proračun Slovenije«.

Na začetku tekme je bila kratka slovesnost, na kateri je župan Vrhnike vsem igralcem izročil spominska darila, vrhniški igralci pa so v spomin prejeli še drese s številkami, s katerimi so osvojili pokal Slovenije leta 1972. Sama tekma je bila zelo zanimiva in borbena. Vrhniški veterani so prikazali nekaj dobrih akcij, ki so spominjale na zlata leta vrhniške košarke. Tudi košarkarji parlamenta so dokazali, da so nekoč igrali košarko v klubih širom Slovenije.

Z neverjetno borbenostjo so stalno ogrožali zanesljivo vodstvo vrhniških košarkarjev. Visoki Igor Bavčar je neusmiljeno zadeval iz vseh položajev. Na koncu je le zmagala boljša in bolj uigrana ekipa Vrhnike, v kateri so vsi igralci prispevali svoj delež k zmagi. Prav gotovo se je izkazal Dušan De Gleria z neverjetnimi skoki v obrambi in napadu, Viktor Žakelj pa je pokazal svoje nekdanje strelske sposobnosti. Za Vrhniko 71 so igrali ter dosegli naslednje število košev: Janko Gorenc, Tone Gantar 9, Simon Seljak 3, Viktor Žakelj 13, Silvo Obid, Drago Mekinda, Dušan De Gleria 15, Janez Muha, Marjan Gantar 2.

Za ekipo Parlamenta pa: Jagodnik, Heringman 3, Kocijančič, Šiftar, Rop 8, Lenič 6, Anderlič, Jerič 2, Podobnik 3 in Bavčar 17.

Rezultat je bil 47:39 (26:19) za Vrhniko 71. Tekmo sta dobro sodila Andrej Kobilica (Ljubljana) in Aleš Rom (Vrhnika), Rafael Jaklič pa je bil povezovalec celotne prireditve.

Tekmo sta omogočila Skupščina občine Vrhnika in Izvršni svet občine, sponzorji prireditve pa so bili: Industrija usnja Vrhnika, ELLES Borovnica in Športna zveza Vrhnika.

Na koncu je polna dvorana zaploskala tako zmagovalcem kot poražencem, saj so igralci zmagali v košarki, ki je na Vrhniki vedno polnila igrišča in dvorane z gledalci. V obdobju 50., 60. in 70. let je bila košarka vrhniški šport številka 1 in okoli košarkarjev se je vrtilo skoraj vse družbeno-zabavno življenje Vrhničanov. Razvoj in nato počasni neuspehi pa so košarko porinili na rob. Mogoče pa bodo ravno take prireditve vzbudile več entuziazma in volje za ponoven vzpon košarke, ki se z uspehom sedanjih košarkarjev le počasi vzpenja.

S. S.

RAZSTAVA DEL KIPARJA DRAGA KOŠIRJA

Reliefi v lesu

Kipar Drago Košir

V Mali dvorani Cankarjevega doma, ki je postala prava galerija raznih likovnih in kiparskih del, je bila v petek, 22. 4. 1994, otvoritev razstave kiparja samouka Draga Koširja na temo Reliefi v lesu po skicah in opisih iz knjige Slava vojvodine Kranjske. Razstava, ki je bila na ogled že v več krajih v Sloveniji, je namenjena počastitvi tristoletnice Valvazorjeve Slave vojvodine Kranjske. Razstava obsega predvsem reliefe v lesu, ki so povezani z Valvazorjevim delom.

Kiparja samouka sta predstavila France Dobranec in Peter Svetik, velika poznavalca obdelave lesa in Valvazorja. Kratek kulturni program je pripravil oktet Raskovec, katerega pevec Jože Drenik je imel največ zaslug, da je Drago Košir postavil razstavo tudi na Vrhniki.

Drago Košir se je rodil v Jelovcu pri Sodražici leta 1921, kjer tudi živi. Izučil se je sicer za zidarja, opravljal pa je razne poklice; upokojil se je kot uradnik. Bil je aktivni udeleženec NOB, ujeli so ga in internirali na Rab, kasneje v Italijo, kjer se je pridružil Prekomorski brigadi.

Po vojni se je poleg svojega dela angažiral pri razvoju kulturnega življenja na podeželju. Pisal je igre, jih režiral, vodil dramsko skupino, vse bolj pa ga je privlačilo kiparstvo. Posvetil se mu je pred dobrimi dvajsetimi leti, po upokojitvi pa se mu je predal z dušo in srcem.

Likovni ustvarjalec in kipar Drago Košir je predvsem literat, ki se izraža z dletom v lesu. Odtod tudi njegova nagnjenost k oblikovanju ciklusov, ki obsegajo deset in tudi več del, reliefov ali tudi polnih plastik.

Tudi v drugih ciklusih je dokazal, da je vešč pripovedovalec tem o nasilju, življenju in smrti. Likovno se njegove polne plastike in reliefi v lesu naslanjajo na izročilo ljudske umetnosti in na neki način tudi na slovensko baročno plastiko.

Umetnik se tako uvršča med zelo zanimive oblikovalce lesa in nadaljevalce večstoletne tradicije. Njegov neobremenjen pristop k pripovedovanju zanimivih poglavij iz slovenske in obče zgodovine ter protestov proti nasilju daje njegovim kipom samosvoj značaj.

Doslej je ustvaril že približno 2000 umetnin in imel že prek 50 samostojnih razstav ter še več skupinskih. Prvič se je leta 1971 javno predstavil s samostojno razstavo v Ribnici, poslej pa še v Sodražici, Novem mestu, Kočevju, na Jesenicah, v Ljubljani, Mariboru, Arcevii... Udeležuje se številnih taborov in kolonij: v Trebnjem, Emestinu, v Vidmu ob Ščavnici, v Tisju, Sanskem mostu.

Veliko je potoval po vseh celinah, spoznaval ljudi, običaje in kraje, navezoval znanstva, nabiral vtise, ideje. Po vrnitvi s potovanj je ideje vneto uresničeval. Pri tem je pridobival tudi vsestranske izkušnje in se kalil. Eno od teh je takole zapisal:

Ni zgolj modrost
učeno govoriti,
modrost je tudi
slušalcu prisluhniti.

S. S.

Borci položili venec na Drči

6. maja 1994 so vrhniški borci na grobnici padlih borcev NOB položili venec ter se poklonili spominom na dneve, ko so osvobajali Vrhniko pred okupatorjem. Maloštevilnim prisotnim je spregovoril Franc Passeta:

»Danes mineva 49 let od dneva, ko so bile z Vrhnike izgnane zadnje nacistično-okupacijske sile in postala je svobodna, da si ureja svoje življenje sama, tako kot je znala.

Zato je 6. maj razglašen za občinski praznik, ki ga letos spet, skupaj s Cankarjevnimi dnevi, praznujemo s kulturnimi prireditvami.

Tako kot mi danes, bodo čez nekaj dni — 9. maja — na dan zmage, naši takratni zavezniki po raznih krajih Evrope obeležili zmago nad nacifašizmom. Posebno pa se pripravljajo, da čez mesec dni nadvse slovesno praznujejo petdesetletnico izkrcanja v Normandiji, ki smo ga tudi v Sloveniji takrat težko pričakovali.

Zato je prav, da se Vrhničani spominjamo svojega 6. maja.«

S. S.

KONCERT ŽPZ CONCINITE

Pevke prinesle pomlad

Pevke enega najbolj aktivnih vrhniških pevskih zborov, ŽPZ Concinite, so v soboto, 9. aprila, v OŠ Ivan Cankar pripravile že 7. samostojni koncert, za katerega same pravijo, da je najzahtevnejši projekt v letošnjem letu. Slišali smo pretežno nov program, sestavljen iz dveh delov, v katerega so uvrstile dela iz renesanse in romantike, seveda pa niso manjkale tudi slovenske umetne in ljudske pesmi ter črnske duhovne.

Pred kratkim je zimo zamenjala pomlad, zato bi lahko rekli, da je bil koncert njen znanilec. Vzdušje v skoraj polni dvorani je bilo kljub deževnemu večeru spomladansko. Poslušalci so navdušeno ploskali ob vsaki pesmi, ki so označevale pomlad, pa tudi spremno besedilo je bilo v takem stilu.

Svoje pevske odlike so pevke zbora Concinite pokazale tudi na reviji pevskih zborov občine Vrhnika 26. marca 1994.

Na začetku sem omenila, da je to eden najbolj aktivnih vrhniških pevskih zborov. Da je to res, lahko potrdijo pevke same, saj zelo trdo vadijo in njihova letošnja sezona je pokazatelj vsega truda, vloženega v njihovo petje, kajti leta je bila zelo uspešna. Začela se je s promocijo njihove prve kasete, kmalu zatem so se odpravili na 6-dnevno gostovanje po Nizozemski, decembra so pripravile koncert z MePZ Sele iz avstrijske Koroške, v začetku letošnjega leta so nastopile na Novoletnem koncertu, pred kratkim pa tudi na občinski reviji vrhniških pevskih zborov, kjer so bile poleg dveh drugih zborov izbrane za nastop na medobčinski reviji pevskih zborov Notranjske v Logatcu. V začetku maja bodo odpotovale na Slovaško, kjer se bodo predstavile slovaškemu občinstvu z dvema koncertoma, nastopile pa bodo tudi kot gostje na zaključku Slovaškega državnega festivala. Za konec letošnje sezone načrtujejo gostovanje na avstrijskem Koroškem, od koder so dobile povabilo za skupni koncert z MePZ Sele. Na ta način bodo ostale z njimi v prijateljskih stikih. In nenazadnje, prijavile se bodo tudi na republiško tekmovanje Naša pesem, ki bo v Ljubljani prihodnje leto. Pevke pa tudi mi pričakujejo na tej prireditvi dobro uvrstitev, saj si jo zaslužijo.

Mateja Šmuc

Ljudska godca Malovrh iz Smrečja nad Podlipo — dve generaciji

Srečanje pri Ribiškem domu

27. aprila, na dan upora proti okupatorju, sta občinski odbor zveze borcev NOV Vrhnika in Skupščina občine Vrhnika pripravila srečanje za krajane in občane Vrhnike pri Ribiškem domu na Tojnicah.

Srečanja so se udeležili predvsem borci iz vseh KS občine Vrhnika, predstavniki obeh vojašnic TO ter nekaj drugih občanov.

Udeležencem je zapel mešani pevski zbor Dragomer-Lukovica, vse pa je pozdravil župan Vinko Tomšič.

S. S.

27. REVIJA VRHNIŠKIH PEVSKIH ZBOROV

V znamenju Gallusa

V soboto, 26. marca, so vrhniški kulturni organizatorji pripravili že 27. občinsko revijo pevskih zborov. Tokrat je bil kraj dogajanja večnamenski prostor v OŠ Ivan Cankar. Na letošnji reviji se nam je predstavilo kar enajst pevskih zborov z Vrhnike in njene bližnje okolice: Mešani pevski zbor Vrhnika pod vodstvom Darinke Fabiani, Moški pevski zbor Liko Vrhnika pod vodstvom Mitje Drašlerja, Mešani pevski zbor Ivan Cankar Vrhnika pod vodstvom Majde Smrke, Oktet Raskovec Vrhnika pod vodstvom Toneta Jurjevčiča, Ženski pevski zbor Concinite Vrhnika pod vodstvom Darinke Fabiani, Cerkveni mešani pevski zbor Vrhnika pod vodstvom sestre Bože Čotar, Mladinski mešani pevski zbor Borovnica pod vodstvom Eda Bregarja, Mešani cerkveni zbor sv. Marjeta pod vodstvom Rudija Cerka, Moški pevski zbor Štinglc Borovnica pod vodstvom Sebastijana Cerka in Mešani pevski zbor KUD Drenov Grič—Lesno Brdo pod vodstvom Mojce Oblak. Izmed teh zborov so izbrali tri najboljše, ki bodo sodelovali na Medobčinski reviji pevskih zborov Notranjske v Logatcu: Ženski pevski zbor Concinite Vrhnika, Oktet Raskovec Vrhnika in Cerkveni mešani pevski zbor Vrhnika.

Krona večera pa je bila vsekakor podelitev Gallusove listine, priznanja Zveze kulturnih organizacij Slovenije in Slovenske pevske zveze, ki jo je, zaradi uspešnega in dolgoletnega dela, ki je odločilno vplivalo na razmah ljubiteljske glasbene dejavnosti na Vrhniki, letos prejel Tone Jurjevčič.

Prvi njegovi glasbeni poskusi segajo v mladeniška leta, saj je postal leta 1953 član vrhniške pihalne godbe, kmalu zatem pa tudi član Plesnega in Salonskega orkestra ter član godbe milice. Med študijem glasbe se je ukvarjal tudi z zvonoslovjem. Od leta 1963 ga srečujemo tudi na zborovskem področju. Z Moškim pevskim zborom Svoboda Vrhnika, nastalim leta 1964 iz mladincev-športnikov, je leta 1970 nastopil na Naši pesmi, 1. zborovskem tekmovanju v Mariboru. Leta 1973 je začel delati z Moškim pevskim zborom Liko Verd-Vrhnika, s katerim je na mariborskih tekmovanjih sodeloval štirikrat, od tega je kar trikrat prejel bronasto plaketo mesta Maribor. Zbor se je odlikoval po skrbni izbiri sporedov, kultiviranem zvoku in prepričljivosti svojih nastopov. Vzporedno s tem pa je vodil še en zbor, Moški pevski zbor Usnjarna. Oba zbora je vodil skoraj petnajst let ter po krajšem premoru nadaljeval in začel s strokovnim vodenjem kvarteta Raskovec, ki je nato prerasel v oktet.

V tridesetih letih zborovskega vodenja je ves čas deloval kot pedagog na OŠ Ivan Cankar na Vrhniki. Skrbno in zavzeto je vodil tudi otroške in mladinske pevske zbore ter tako skrbel za pevski podmladek. Nenazadnje je tudi minulih štiriindvajset revij otroških in mladinskih pevskih zborov v veliki meri njegovo delo.

Za pevsko osebnostjo Toneta Jurjevčiča je dolgoletno in uspešno delo, ki je odločilno vplivalo na razmah ljubiteljske glasbene dejavnosti v vrhniški občini. Za dosežke je dobil vsa možna občinska priznanja (Cankarjevo, Petkovškovo priznanje,...), zato je Gallusova listina primerna oddolžitev dolgoletnemu nosilcu, vzgojitelju in pedagogu na zborovskem in glasbenem področju, Tonetu Jurjevčiču.

Mateja Šmuc

Kulturno-prireditveni center in okrepčevalnica
PAUZA

Pogled v prihodnost

Bliža se konec šolskega leta in z njim analiza uspešnosti dela v glasbeni šoli.

Po vseh peripetijah smo se uspeli v šolskem letu 1993/94 preseliti v nove prostore (v nekdanji dom JLA). V primerjavi s prejšnjimi prostori je ureditev sedanjih prostorov naravnost idealna za nemoten pouk. Vse učilnice so zvočno izolirane, tako da učenci s svojimi instrumenti ne motijo drug drugega. V letošnjem šolskem letu smo odprli dva nova oddelka — za solopetje in saksofon. Poskušali smo odpreti tudi oddelek klaviatur, računajoč, da nam bo republika normalno financirala pedagoga za ta instrument. Na žalost pa ni bilo tako in oddelka nismo odprli, ker bi morali starši plačati ekonomsko šolnino. Da pa smo lahko začeli normalno delovati, smo potrebovali tudi del nove opreme. Ker sami nismo imeli dovolj sredstev za nakup le-te, smo z pomočjo občine dobili posojilo pri Slovenijalesu. Obljubljeno nam je bilo, da nam bo republika priskočila na pomoč, saj je plačilo že enega samega obroka za našo šolo zelo velik zalogaj. Ker pa na republiki samo obljubljajo, ne naredijo pa nič ali pa zelo malo, je ostalo samo pri besedah in posojila lahko odplačujemo sami.

Pa bodi dovolj o tem.

Še nekaj o samem delu na šoli. Z neutrudnim delom smo razširili dejavnost naše šole precej prek meja naše občine. Sklenili smo dogovor o sodelovanju z Glasbeno šolo iz Črnomlja, kjer smo tudi že bili na gostovanju. Postali smo pridruženi člani Društva glasbenih pedagogov Primorske in z našimi učenci sodelovali na vseh njihovih revijah širom po Primorski.

Vsa ta gostovanja so sicer zelo naporna, a za naše učence velika vzpodbuda za nadaljnje delo. Naš cilj je, da bi še popestrili dejavnost naše šole z ustanovitvijo več komornih skupin, v bližnji prihodnosti pa ustanovitev big band skupine z izbranim programom za vse generacije.

Cilji so veliki, so realno dosegljivi, a čas bo pokazal, česa smo sposobni in česa ne.

Viktor Zadnik

Špela Krmelj — ena najbolj obetajočih učenk glasbene šole Vrhnika — je uspešno opravila izpit za srednjo glasbeno šolo

OBETAVEN NASTOP VRHNIŠKIH GODBENIKOV

Bioritem in veliko vaj

V soboto, 16. aprila, sta se v Veliki dvorani Cankarjevega doma predstavili dve skupini: najprej Pihalni orkester Vrhnika na svojem letnem koncertu in Oktet Raskovec.

Pod navedeni naslov bi lahko napisali tudi »Vrhniška godba se obira«, če le ni bila boljša izvedba koncerta posledica ugodnega bioritma godbenikov in dirigenta. No, šalo na stran! Godbeniki so bolj prijeli za delo (beri instrumente), zato so tudi rezultati boljši.

Program je bil, razen Lahke konjenice F. von Suppeja, ta je pretežka še za kakšne profesionalne sestave, dobro izbran. Le s S. F. Handlejem?!) niso ne godbeniki ne dirigent vedeli natančno, kaj bi počeli.

Solist, klarinetist Matjaž Mrak, je z nastopom potrdil, da je profesionalec, saj je z lepim tonom zaigral občutljiv (v originalu violinski) solo iz opere Thaïs.

Pri obeh zadnjih skladbah je manjkalo še nekaj stilnega igranja; pri Morriconeju dramatično — tragičnega (kot se za glasbo iz špageti westernov spodobi) in lahkotnejšega pri Gershwinu. Mladi solisti so se v teh točkah kar izkazali, pa vseeno upam, da se bodo še izpopolnjevali na kakšni glasbeni šoli.

Težje pa je pisati o nastopu Okteta Raskovec. Menim namreč, da niso imeli ravno najboljšega dne, kot rečemo, saj sem doslej slišal vse pesmi v boljših izvedbah, seveda njihovih. Morda bi kazalo izboljšati število nastopov (katerih ima oktet najbrž največ od vseh vrhniških skupin in se ponovno posvetiti »piljenju« pesmi. V tej zvrsti namreč rutina nima vedno pozitivnega predznaka. Prepričan pa sem, da bi moral oktet peti na praznem odru, saj se je težko skoncentrirati, če imaš tik ob sebi okrog 40 ljudi, ki te nekako utesnjuje. Tudi pogled sam se mi zdi lepši, če so na odru samo izvajalci. Če bi še malo razpredal to zadevo, bi lahko rekel: »Zakaj pa ni oktet sedel na odru, ko je godba igrala?« Pa pustimo zdaj to.

Nekaj me pa res muči, celo jezi. Koncertni list namreč. Najprej nisem hotel o tem sploh nič pisati, saj takšnega skrpucala še nisem videl v življenju. Oblikovalci (sestavljalci) so poleg profesionalnih napak pokazali tudi precejšnjo mero neolike, saj pri Oktetu Raskovec ni napisanega niti enega imena avtorja pesmi, na dirigenta pa so preprosto pozabili. Ta pa je bil Ludvik Velikonja.

Marko Fabiani

Vrhniška godba je tudi letos obdržala tradicijo in dopoldne 1. maja po nekaterih ulicah Vrhnike zaigrala praznične viže.

Kvalitetna pevska revija

26. marca letos se je v OŠ I. Cankar s svojimi nastopi predstavilo 11 pevskih zborov; izmed njih dva še sodita v t. i. pomutacijsko skupino (MMZ Borovnica in Me PZ Vrhnika).

Skupaj z osmimi posvetnimi zbori (MePZ, Vrhnika — Darinka Fabiani, MePZ, Dragomer — Jože Jesenovec, MoPZ Štinglc, Borovnica — Sebastijan Cerk, MePZ, Drenov Grič-Lesno Brdo —Mojca Oblak, MoPZ Liko, Vrhnika — Mitja Drašler, MePZ I. Cankar, Vrhnika — Majda Smrke, ŽePZ Concinite, Vrhnika —Darinka Fabiani in Oktet Raskovec, Vrhnika — Tone Jurjevčič (so nastopili tudi trije (sposobnejši) cerkveni zbori iz občine (fare) (MMZ, Borovnica — Edo Bregar, MePZ Sv. Marjeta, Borovnica — Rudi Cerk, in Cerkveni MePZ, Vrhnika — sestra Boža Čotar).

Revija je izzvenela zelo spodbudno. Po eni strani dva mlada in več pomlajenih zborov, po drugi strani pa so bili nastopi mnogih zborov kakovostni, programi pa sveži in zanimivi.

Dobrim nastopom so botrovali na eni strani šolani, na drugi pa izkušeni zborovodje, ki so s svojim znanjem (in prakso) ter glasbenim okusom s pevci dosegali mestoma prav lepe rezultate. Drugi so dosegali nekoliko skromnejše, ampak še vedno primerne nastopu na občinski reviji. Zborovodje so predstavili nekatere kakovostne in redkeje izvajane skladbe, kar je koristilo celotni reviji in naj bo v razmislek tistim, ki so se predstavili z bolj »železnimi programi«.

Naj naštejem nekaj takih skladb: Jezus je razpet (zborovodja Edo Bregar), Nezvesta lebjezen (Darinka Fabiani), Dolenjska poletna noč (Jože Jesenovec), Šmentana muha (Tone Jurjevčič), Na Oljski gori (sestra Boža Čotar).

Na vsakoletni reviji se pokaže tudi napredovanje ali nazadovanje dosežkov posameznega zbora, kar pa je mnogokrat odvisno od zasedbe zbora v tekoči sezoni.

Opaziti pa je tudi razlike med samimi zborovodji — v njihovih interpretacijah. Ta problem je dostikrat nerešljiv, z vidika »netekmovalnosti« pa na revijah manj upadljiv ali spotakljiv. Vseeno pa velja za vse, da je potrebno in nujno izpopolnjevanje teh študij programa, saj zborovodja ne sme stopiti na vaji pred zbor nepripravljen!

Ob koncu zapisa je prav, da naštejem nekaj zborovodij, ki so s svojimi nastopi dokazali, da jemljejo svoje delo zares. To so: Edo Bregar, Darinka Fabiani (z obema zboroma), Jože Jesenovec, Majda Smrke, Tone Jurjevčič in Boža Čotar. Drugi, neimenovani zborovodje, pa naj svoje delo z zbori poglobijo, saj kot že rečeno, prav slabega nastopa na reviji ni bilo.

Revijo je obogatila tudi podelitev Gallusove listine, priznanja Zveze kulturnih organizacij Slovenije Tonetu Jurjevčiču, osrednjemu glasbeniku in mentorju, za njegovo večdesetletno delo na glasbenem, ljubiteljskem in pedagoškem področju v vrhniški občini. Organizacija prireditve je bila zgledna in razveseljivo je bilo, da je občinstvo, ki je napolnilo dvorano, kritično spremljalo posamezne nastope zborov.

MiG

Na reviji pevskih zborov, kjer se je predstavilo enajst pevskih zborov iz celotne sedanje občine, sta prvič nastopala tudi Mešani pevski zbor z Vrhnike pod vodstvom Darinke Fabiani (slika 1), ki se je pred kratkim poimenoval MAVRICA, ter Mladinski mešani pevski zbor Borovnica pod vodstvom EDA BREGARJA (slika 2). Tako nas tudi Borovničani presenečajo vsako leto z enim novim zborom. Višek večera pa je bila podelitev republiškega Gallusovega priznanja — LISTINE. Vrhničanu TONETU JURJEVČIČU (Slika 3). Listino mu je slavnostno izročil g. Gobec.

Obvestilo o vpisu v glasbeno šolo v šolskem letu 94/95

Sprejemni preizkus za vpis v Glasbeno šolo v šolskem letu 1994/95 bo:
— 27. 5. od 16. do 18. ure v prostorih šole
— 3. 6. od 16. do 18. ure v prostorih šole

Vpisovali bomo predvsem pihalne in trobilne instrumente, godala, omejen pa bo vpis za flavto, klavir in harmoniko. Kandidati za solopetje morajo dopolniti najmanj 18 let oziroma morajo preiti mutacijo.

VABILO NA SKLEPNE KONCERTE
Vabimo vas na sklepni koncert najboljših učencev Glasbene šole v
— sredo, 1. 6. 1994, ob 19. uri v dvorani glasbene šole.

V VOJAŠNICI IVANA CANKARJA NA RASKOVCU

Dan odprtih vrat

V okviru Cankarjevih dnevov je vojašnica Ivan Cankar na Raskovcu v soboto, 7. maja, odprla vrata. Obiskovalci so si lahko ogledali življenje in delo vojakov ter bojno opremo vseh enot v vojašnici.

Zanimanje za vojaško življenje v vojašnici je bilo kar veliko, saj je bila udeležba obiskov vse dopoldne precejšnja. Tako je bilo mogoče videti avtomobile z registrskimi tablicami iz vse Slovenije. Poveljstvo vojašnice se je najbolj razveselilo obiska najbližjih sosedov zaselka Raskovec in Turnovše.

Za vse obiskovalce je bil pripravljen poseben program. V vojašnici so si ogledali vse bivalne prostore vojakov ter prostore, kjer preživljajo učne ure. Razkazali so jim tudi opremo in oborožitev enot v Raskovcu. Med obiskovalci je bilo precej mladih, ki so z zanimanjem ogledovali bojna sredstva enot TO in vse prostore, kjer vojaki preživijo sedem mesecev med služenjem vojaškega roka.

Najbolj zanimivo pa je bilo na poligonu na Stari Vrhniki, kjer je oklepno-mehanizirana enota predstavila tanke T-84 in oklepna vozila. Vsi so se lahko z obema bojnima sredstvoma tudi popeljali po poligonu. Vrsta za vožnje je bila res velika, tako da so komaj lahko vse krajane popeljali po pravem strmem, razritem in blatnem poligonu.

Na koncu so bili vsi navdušeni nad izrednim sprejemom in še bolj nad praktično prikazano vožnjo s tanki in oklepnimi vozili. Prevladala je enotna ocena, da se slovenska vojska na pravi način približuje občanom in krajanom, saj glede vojaške skrivnosti nima česa skrivati, ker našo vojsko plačujemo vsi mi.

Tanki — nekoliko drugače — s civilisti v kupoli

Istega dne je bila v galeriji vojašnice otvoritev razstave olj in grafik akademskega slikarja Marjana Zaletela-Janča. Za kulturni program je poskrbel oktet Raskovec, poveljnik 54. oklepno-mehanizirane brigade Bojan Končan pa je predstavil slikarja, medtem ko je župan Vrhnike odprl razstavo.

S temi aktivnostmi se je vojašnica Ivana Cankarja zelo aktivno in tudi praktično vključila v program Cankarjevih dnevov od 6. maja do 10. maja 1944.

S. S.

PREDSTAVLJAMO VAM

Akademski slikar Marjan Zaletel-Janč

Marjan Zaletel-Janč je bil rojen 1944 v Guncljah pri Ljubljani, kjer živi še sedaj. Slikarstvo je študiral na Ljubljanski likovni akademiji, kjer je diplomiral leta 1967 pri profesorju Maksimu Sedeju. Po diplomi se je zaposlil kot likovni pedagog.

Ob delu se je veliko ukvarjal z grafiko in slikarstvom. Kot velik ljubitelj planinskega sveta in alpinizma je ilustriral več knjig s planinsko tematiko, ukvarjal pa se je tudi z ilustracijami druge literature. Doslej je imel že 20 samostojnih razstav.

Razstava Marjana Zaletela-Janča je uglašena na občutja, misli in ujeta v razpoloženje krajine, ki se v njegovi interpretaciji potaplja v neko posebno lirično govorico nežnih in megličasto nanešenih barv. Njegove slike so nežne in mehke ter podobne šepetajoči govorici, ki ji pravimo slikarstvo.

Ustvarjalna moč in lirična motovika, ustvarjena s tenkočutnostjo, se pretežno nanaša na Gorenjsko, Kamniške planine, Barje ter sem ter tja na njegovo širše bivalno okolje. Predvsem v lesorezu se je skoraj etnografsko ukvarjal z ostanki kozolcev, pastirskih stanov, viharnikov in navsezadnje z Bohinjskim kotom. V oljni tehniki, ki je bistveno mehkejša že zaradi materiala, se od motovike ni dosti odmaknil. Človeka — kot subjekta v tem prečiščenem ambientu ni upodabljal.

Oljne slike in grafike, ki so na ogled v galeriji vojašnice Ivan Cankar, so presek Zaletelovega dela v krajšem časovnem obdobju. Njegova dela kažejo tehnično virtuoznost slikarja, ki se izraža na izredno senzibilen način, s preprosto težnjo poudarjanja poenostavitev ali že skorajda reducirano kompozicijo krajine, ki jo simbolizira skozi nežno barvitost.

S. S.

Poveljnik Bojan Končan predstavlja akademskega slikarja Marjana Zaletela-Janča.

Borovniški jurišni odred na osnovnem usposabljanju

V aprilu, natančneje od 13. do 19. aprila, je v skladu z načrtom usposabljanja enot 53. Obm ŠTO potekalo osnovno usposabljanje 534. jurišnega odreda borovniških jurišnikov (Jod)

Jedro 534. Jod-a sestavljajo pripadniki nekdanje Borovniške čete v večini vojni veterani. Enoto pretežno popolnjujejo Borovničani, kjer ima tudi svoj domicil. Poveljnik, pomočnik za operativne zadeve in poveljnik enega voda so profesionalni vojaki, vsi drugi pripadniki Jod-a pa so civili. Enota ima svoj znak, katerega osnova je steber nekdanjega borovniškega viadukta.

Po prihodu obveznikov v vojašnico Logatec in formiranju enote se je pričelo opremljanje vojakov. Bili so zelo prijetno presenečeni, ker so vsi imeli na desnem rokavu prišit znak 534. Jod-a, kar je zelo vzpodbujevalno vplivalo na slehernega vojaka. Kasneje je vsak dobil še dve znački z enakim simbolom in ju nosi na levem in desnem ovratniku uniforme. Značke so v treh različicah: zlate (za častnike), srebrne (za podčastnike) in bronaste (za vojake). Značke so oštevilčene in so unikatne. Prepričani so, da je 534. Jod prva bojna enota slovenske vojske, ki je imela svoje oznake že prvi dan in na prvem usposabljanju.

V prvih dneh je usposabljanje potekalo zelo intenzivno. Ponovili in utrdili so znanje o orožju, s katerim so opremljeni, izvedli so dve streljanji z osebno in skupinsko oborožitvijo ter ponovili tematiko iz taktike, izvidništva, RBKO ter drugih predmetov, ki so pomembni za vojake pehote, še posebno za pripadnike Jod-a. Od skupnega števila načrtovanih ur so jih izvedli 97%. Največja ovira je bilo slabo vreme, tako da so bili nekajkrat pošteno mokri, vendar delovna vnema kljub temu ni padla.

Zamaskirani poveljnik Janez Čerin in oddelek minometa

Poveljstvo Jod-a se je usposabljalo predvsem za timsko delo po resorjih, organizacijo ter pripravo Jod-a za obrambo smeri.

Dan pred končanim usposabljanja so načrtovano nalogo izvedli praktično z vsemi pripadniki in ugotovili pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti.

Ob razgovoru s poveljnikom odreda stotnikom Janezom Čerinom smo še izvedeli: »Moja ocena osnovnega usposabljanja je takale: Glede na to, da je bila enota v tej obliki prvič skupaj, se je hitro oblikovala v dober kolektiv. Ugotovili smo nekaj pomanjkljivosti in napak, ki jih bomo do naslednjega sklica skušali odpraviti; predvsem vozila s katerimi smo bili zadolženi, so v zelo slabem stanju in zato zelo nevarna.

Prepričan sem, da za večino pripadnikov Jod-a čas na usposabljanju ni bil vržen stran in da so od vsega nekaj odnesli. Upam, da prvega osnovnega usposabljanja ne bodo imeli v slabem spominu.«

Enoto smo obiskali na zaključni vaji ter se pogovarjali s poveljstvom borovniških jurišnikov, kjer smo zvedeli vse o enoti in o poteku uspešne vaje.

Naj še slike povedo nekaj o vaji.

S. S.

Prisegla 8. generacija vojakov

V 530. učnem centru na Vrhniki je v petek, 29. aprila 1994, prisegla že osma generacija slovenskih vojakov, ki so prišli na služenje vojaškega roka. Prisega je potekala v lepem, sončnem vremenu, kar je bil vzrok za rekordno udeležbo staršev, svojcev, znancev, prijateljev, deklet in gostov, ki so se udeležili svečanosti na asfaltnem platoju v vojašnici učnega centra.

Vojake in obiskovalce je pozdravil brigadir Marjan Balant, poveljnik ljubljanske pokrajine TO Republike Slovenije. Na koncu svečanosti je vojakom čestital tudi župan Vrhnike Vinko Tomšič in 530 vojakom zaželel prijetno bivanje na Vrhniki, saj so s prisego za tri mesece postali tudi občani Vrhnike. Vsem svojcem, prijateljem, dekletom in znancem pa zaželel srečno vrnitev v domače kraje širom Slovenije.

Nato so mladi vojaki svojcem razkazali bivalne prostore ter nato odšli na prvi prost izhod, in to za tri dni, saj so izkoristili še prvomajske praznike.

Nekako štirinajst dni pred prisego pa so ti mladi fantje prvič prestopili prag učnega centra. Prišli so iz vseh krajev Slovenije in tako je učni center postal Slovenija v malem.

V tej generaciji ni nobenega fanta z Vrhnike.

Na slikah je nekaj zanimivosti iz prvega dne v učnem centru ter kako so svečano prisegli pred svojci in znanci.

S. S.

Prvi sprejem je pri sprejemni komisiji, ki temeljito preveri podatke mladih vojakov.

Še v civilu jih mlade frizerke ostrižejo kar precej na kratko.

Ko pa dobijo vso vojaško opremo, je treba preveriti, če vse ustreza seznamu.

Mladi vojak podpisuje prisego ter s tem tudi zvestobo slovenski vojski.

MLADI DOPISNIKI MLADI DOPISNIKI MLADI DOPISNIKI MLADI DOPISNIKI

Moj turistični kraj

Komaj sem čakala dan, ko bo k meni na obisk prišla moja dopisovalka in prijateljica iz Maribora. Veliko sem ji že napisala o Vrhniki. Zato sva se domenili, da bo prišla k meni na obisk, da si jo bova skupaj ogledali. Veselo sem pričakovala dan, ko bo prišla in končno je prispela. Odločili sva se, da si bova Vrhniko ogledali na kolesu. Naslednji dan, zgodaj zjutraj, sva se s kolesi odpravili na pot. Peljali sva se mimo cerkve sv. Lenarta in omenila sem ji, da se je na Klancu rodil Cankar. Njegovo hišo si bova ogledali drugič. Odločili sva se, da bova šli naprej v Močilnik nato pa v Retovje. Močilnik je mojo prijateljico očaral. Nato sva se po makadamski poti peljali v Retovje, kjer sem ji pokazala Malo in Veliko okence. Nato sva zavili nazaj na Tržaško cesto in se peljali proti Barju. Čez nekaj časa sva se ustavili in malo sprehodili. Pokazala sem ji močvirske tulipane in ji povedala, da so zaščiteni. Ko sva si malo oddahnili, sva kolesarili naprej in prikolesarili do Jezera pri Podpeči. Obe sva obžalovali, ker ni bilo poletje, da bi se šli lahko kopat.

Potem naju je čakala dolga vožnja, kajti ogledati sva si hoteli Stari maln. Po dolgotrajni vožnji sva prispeli tja in se utrujeni zgrudili na tla. Ko sva si opomogli, sva šli po potki do izvira potoka Bele. Povedala sem ji, da se tako imenuje zato, ker ob točno določeni uri bruha belo vodo. Počasi sva se odpravili proti domu. Za naslednje dneve sva imeli v načrtu še vzpon na Ljubljanski vrh, sprehod v bližnji gozdiček, za konec pa še pohod na Drčo, kjer so pokopani padli borci. Od tam si bova Vrhniko lahko ogledali s ptičje perspektive. Dnevi so hitro minevali in morali sva se posloviti. Obljubili sva si, da se bova še obiskovali in da prihodnjič pojdem jaz v Maribor.

Tatjana Popovič 8. b

POTOPIL SEM SE V LJUBLJANICO

(Domišljijski spis)

Potopil sem se v Ljubljanico. V njej so živele in plavale ribe. Bilo jih je veliko.

Videl sem tudi podmornico, ki se je potapljala na dno. Skril sem se za grmovje, ki je raslo v vodi in opazoval, kaj počno ljudje v podmornici. Bila je kar nekaj ur v vodi.

In kaj so delali?

Odmetavali so smeti, grdo so ravnali z vodo. Ubijali so ribe, uničevali rake, mučili vodne vetrnice.

Kaj so delali potem, ne vem. Odkrili so me in povlekli na suho.

Takrat sem se prebudil. Še sreča, da sem se.

Željko V.

SANJALO SE MI JE

(Domišljijski spis)

Sanjalo se mi je, da sem se potopil v Ljubljanico. V njej sem videl veliko rib in školjk. Na dnu sem zagledal nekaj svetlečega. Ko sem priplaval do tja, sem zagledal zlato. Odnesel sem ga na kopno.

Opazoval sem še dve ribi, ki sta bili rdeče in modre barve. Imeli sta škrge. Z njimi sta dihali. Potem sem zagledal raka, ki je občudoval vodne alge v reki.

Ko sem doma očetu pokazal zlato, je rekel, naj ga nesem zlatarju. Zlatar je dejal, da ga bo sprejel. Za zlato sem dobil denar.

Potem sva šla z očetom kupit ribiško palico. Odšla sva lovit ribe v reko Ljubljanico. Ko sva nalovila veliko rib, je oče pospravil ribiško palico, jaz pa ribe.

Tako sem doživel svoje sanje pod rečno gladino.

Daniel

Borci obiskali vojašnico

V počastitev slovenskega državnega praznika, dneva upora proti okupatorju, so pripadniki enot iz Vojašnice Ivana Cankarja na Raskovcu medse povabili člane Zveze borcev NOV z Vrhnike in Logatca ter borce junijske vojne iz leta 1991. Pobuda za neposreden stik, je prišla iz vrhniškega oddelka za obrambo, uresničili pa so jo v torek, 26. aprila 1994. Vabilu se je odzvalo kar precej borcev obeh generacij. Najprej je bil skupen sprejem v učilnici, ki je obenem razstavna galerija vojašnice. Prisotne je pozdravil Lovro Novinšek, poveljnik tako imenovane raketne enote, ter predstavil vse enote, ki so nastanjene v vojašnici. Borci so se seznanili tudi z življenjem in delom posameznih enot ter problematiko pridobitve in potrebe po še boljši in sodobnejši opremi, ki je nujna za vsako sodobno vojsko.

Nato so si ogledali sodobne bivalne prostore vojakov.

Največje zanimanje pa so borci pokazali ob predstavitvi bojnih sredstev vseh enot v vojašnici. Z zanimanjem so si ogledali najsodobnejši tank T-84, razna oklepna vozila, pripravo raket za protiletalsko delovanje, razna druga tehnična sredstva ter sodobna sredstva vez.

V prijateljskem klepetu so si gostje obeh generacij hitro izmenjali izkušnje iz različnih zgodovinskih obdobij, ki so bila najbolj usodna za obstoj slovenskega naroda. Pohvalili so pobudo za obisk ter se vsi v en glas zahvalili poveljstvu vojašnice za res zanimivo predstavitev enot in bojnih sredstev, saj so izkušnje dobrodošle za vse generacije. Menili so, da bi se morali srečati še večkrat, da bi se na mestu samem lahko seznanili s sodobno vojaško tehniko.

Borci dveh generacij z zanimanjem poslušajo predstavitev enot, ki so v vojašnici na Raskovcu

LJUBLJANICA MI JE POVEDALA

Nekega dne sem se odpravil na sprehod. Bilo je zgodnje poletje. Hodil sem brez cilja in naenkrat ugotovil, da stojim na bregu Ljubljanice.

Vsedel sem se v travo in opazoval reko. Nekaj časa sem strmel v zelenkasto rjavo vodo. Naenkrat so se pojavili trije vrtinci, kot da bi imela reka oči in usta. »Kakšna si bila pred petdesetimi leti?« sem jo vprašal. Skozi šumenje mi je pripovedovala: »Bila sem lepa, krasna reka, a poglej te tovarne, ki jih je zgradil človek! V moji strugi so se ljudje kopali, lovili ribe in napajali živino. Pa me poglej sedaj, kakšna sem! Moja voda je umazana. Moj tok je počasen in ljudje me ne marajo več. Moja voda ni več zelena, ampak rjava! To me zelo žalosti.«

Potem je reka odtekla naprej. Počasi sem se odpravil domov. Po poti sem premišljeval, da ima reka prav.

Upam, da ji bomo pomagali, da bo spet čista in lepa.

Tadej Jereb, 7.r.

LJUBLJANICA NEKOČ

Zanimalo me je, kakšna je bila Ljubljanica včasih. Šel sem k stari gospe. Vprašal sem jo, kakšna je bila Ljubljanica včasih. Odgovorila je, da so včasih Ljubljanico pili in se igrali ob njej. K njej so gnali tudi napajat živino.

Sedaj pa je Ljubljanica svinjska. V vodi najdeš vse, kar sploh ne sodi vanjo.

Lepo bi bilo, da bi bila Ljubljanica spet taka kot včasih.

Upam, da bo res kmalu tako.

Matjaž

POTOPIL SEM SE V LJUBLJANICO

(Domišljijski spis)

Potopil sem se v Ljubljanico. V njej sem videl veliko smeti in vodno travo. Opazil sem tudi dno. Voda je bila zelena. Zajel sem jo v lonček. Videl sem tudi mrtve ribe. Plavale so na površju. Potegnil sem jih ven in jih zakopal. Pobral sem tudi smeti iz vode in z grmovja.

Drugi dan, ko sem hodil ob Ljubljanici, sem spet videl smeti. Pustil sem jih in odšel domov.

Bil pa sem zelo žalosten, ker ljudje ne znajo spoštovati NARAVE.

Uroš

POTOPIL SEM SE V LJUBLJANICO

(Domišljijski spis)

Potopil sem se v Ljubljanico in v njej videl polno smeti in umazano vodo. Videl sem, kako tovarne spuščajo svinjarijo v reko in da zato smrdi. Ribe niso imele kisika in so poginile. Dvignile so se na površino, obrnjene na hrbet.

Potem sem splaval na površje in videl, da prihaja čoln, ki me je butnil v hrbet. Voznik čolna je rekel, da se ne smem več potapljati in se nato odpeljal. Tudi sam sem šel domov.

Razmišljal sem, kako morejo ljudje voziti smeti v Ljubljanico.

Upam, da se bo to kaj spremenilo.

Sandi

JAZ REKA LJUBLJANICA

(Domišljijski spis)

Sem reka Ljubljanica. Vsi ljudje me uničujete. Zelo, zelo sem onesnažena. Iz tovarn spuščate odplake in vame mečete odpadke — smeti. Zelo si želim, da ne bi bilo toliko tovarn, a kaj, ko vas je toliko in morate nekje zaslužiti. Ko bi vsaj naredili čistilne naprave.

Vem, da nisem samo jaz onesnažena. V Trbovljah so se odločili narediti čistilne naprave. Tudi vi, Vrhničani, se trudite. To je lepo.

Ker sem tako onesnažena, se počutim zelo osamljena in zelo sem žalostna.

V meni živijo tudi ribe, zelo veliko jih je, a ker sem tako onesnažena, umirajo tudi ribe, kot umiram jaz.

Mislim, da bom vseeno vzdržala in da kmalu ne bom več tako žalostna kot sedaj. Želim si tudi, da bi me očistili in bi bila čista.

Upam, da se bo to kmalu zgodilo, drugače bo prepozno.

Janja

POSTALA SEM KAPLJICA V LJUBLJANICI

S svojimi sestricami, kapljicami, smo sedele v vetrovem naročju nad Vrhniko. Sijalo je sonce, a bilo je kar hladno. Hitro se je zmračilo. Oblaki so zakrili sonce in pihati je začel hladen veter. Ta je nato čisto podivjal. Podil se je okoli vogalov hiš in nosil kapljice dežja. Kmalu je posegel tudi po meni in me počasi spuščal proti zemlji.

Potovala sem od hiše do hiše in se nazadnje znašla na robu mostu. Prestrašeno sem gledala v razburkano vodo. To ni trajalo dolgo, saj me je veter kmalu odpihnil v reko. Zdelo se mi je, da je to bolje, kot da bi me sonce posušilo na mostu.

Velikokrat sem sanjala, kako čiste so reke. Sedaj pa sem videla, da je Ljubljanica, v katero sem padla, zelo onesnažena. V njej nisem srečala žive duše. Videla sem le polno odpadkov, ki so jih zavrgli ljudje.

Tako, vidite, sem postala kapljica, majčken delček Ljubljanice.

Irena Petrič, 5.r.

PRVONAGRAJENI SPIS Z RAZPISA

Invalid v družini

Ljudje si v svojem življenju želimo veliko stvari. Radi bi imeli veliko denarja, nov avto, lepo hišo, krznen plašč...

Pogovarjamo se, kje je kdo preživel dopust in kako smo se imeli na raznih zabavah. Izogibamo pa se pogovoru o ljudeh, ki so drugačni kot mi. Delamo se, kot da takšnih ljudi sploh ni.

Med nami pa živijo ljudje, ki imajo samo eno željo: da bi bili zdravi. Samo oni in njihovi najbližji vedo, kaj pomeni biti invalid ali imeti invalida med svojimi bližnjimi. Zdrav človek se ne zaveda, da je zdravje njegovo največje bogastvo.

Tudi v naši družini imamo invalida. Moja stara mama je že dolgo vrsto let nepremična. Njena bolezen se imenuje multipla skleroza. To je zelo težka bolezen, ki se ne da pozdraviti. Včasih mi prijateljice pripovedujejo, kako so preživele počitnice. Druge stare mame pripovedujejo zgodbe, moja pa leži v postelji in molči. Druge stare mame se s svojimi vnuki igrajo, moja pa leži v postelji in molči. Večkrat jo obiščem v Domu ostarelih občanov, čeprav ne hodim rada tja. Tam vidim toliko trpljenja in nemoči, da mi je vedno po takem obisku grenko pri duši. Ko pa pridem k njej in vidim, kako pogumno nosi svoj križ, kako se mi nasmehne, ko stopim v sobo, potem me je sram, ker ne prihajam večkrat, saj ji moj obisk veliko pomeni. Obljubim si, da bom kmalu spet prišla, pa na obljubo hitro pozabim, ko sem spet doma. Nehote me potegne med prijatelje, na zabavo, na staro mamo pa pozabim. Toda tudi, ko sem med prijatelji, pogosto pomislim nanjo. Očitam si, da bi bilo lepše in bolj koristno, če bi bila pri njej.

Kadar sem pri njej, ji obrišem znoj, jo nahranim, dam ji piti. Zelo malo se pogovarja, ker ne more skoraj nič več govoriti. Imam jo rada, toda težko gledam njeno trpljenje.

Včasih premišljujem, zakaj morajo nekateri ljudje prenašati toliko trpljenja, drugi pa ne. Pogosto opažam, da se mnogo ljudi okrog mene ne zaveda, kaj imajo, ker so zdravi. Ko se vračam z obiska, sem mirna in zadovoljna. Vse skrbi in težave, ki so se še pred tem zdele ogromne, izginejo ali pa postanejo čisto majhne in nepomembne ob težavah bolnih ljudi v Domu, saj imamo to, po čemer oni zaman hrepenijo —zdravje. To pa je naše največje bogastvo. Šele v trpljenju spoznaš pravo vrednost življenja.

Vesna Repac, 8.f
OŠ I. Cankar, Vrhnika

RAZISKOVAL SEM LJUBLJANICO

(Domišljijski spis)

Sem potapljač. Sklenil sem raziskati Ljubljanico. Nekega dne smo se s prijatelji pripeljali do reke. Tam sem si nadel potapljaško obleko, masko ter kisikovo jeklenko. Potem sem skočil v Ljubljanico.

Reka je bila zelo onesnažena. V njej so bile same alge. Ko sem odplaval naprej, sem zagledal vreče, ki so bile potopljene in umazane. Videl sem tudi ogrodje od motorja ter straniščno školjko in bide, ki sta bila razbita, pa še avtomobilsko ogrodje. Tako umazane reke še nikoli nisem videl.

Ko sem priplaval do požiralnika, sem hitro zlezel iz reke. Tam so me že čakali prijatelji z avtomobilom. Ves sem bil od alg.

Zdaj bom vsem povedal, da moramo hitro kaj ukreniti, da očistimo Ljubljanico, ki smo jo sami onesnažili.

Evgen

POTOPILA SEM SE V LJUBLJANICO

(Domišljijski spis)

Nekega dne sem hodila ob robu Ljubljanice. Nenadoma se mi je udrlo pod nogami. Zapeljala sem se po vodnem toboganu in pristala na dnu. V reki je bilo polno govorečih rib. Nagovorile so me, naj grem k njihovemu kralju. Ta me je začaral v lepo morsko deklico. Ampak tam spodaj na dnu nisem bila nič kaj preveč vesela in srečna.

V vodi je bilo polno umazanije in grozno je smrdelo. Ribe so me peljale v svoj grad. Bil je ves iz zlata.

Ko sem se pogovorila z ribami in spoznala vso njihovo stisko, sem se vrnila. Ob reki sem postavila opozorilne table. Vodo in grmovje ob njej smo očistili in od tega dne je na dnu lepše in v reki cveti vse polno rožic.

Nataša

Razmišljanje o pomladi

Pomlad, le eden od štirih letnih časov, pa vendar ima za nas neko simbolično vrednost. Po zimi, hladni, s kratkimi dnevi, s povešenim drevjem, belo pokrajino, odeto v moker sneg, ki se začne takoj taliti zaradi previsokih temperatur, se prične pomlad. Večeri se daljšajo, živali se prebujajo, drevesa cvetijo.

Ko zapade prvi sneg, ljudje in celotno življenje skoraj zastanejo, se umirijo, ob pomladi pa je v zraku spet čutiti napetost, pričakovanje.

V starih časih so se ljudje bolj veselili pomladi. Februarja, ko je kmetom že začelo zmanjkovati sena za živino, hrane za domače, so se z velikimi rajanji in prazniki veselili prihoda pomladi, saj je to zanje pomenilo obdobje rojstva, prebujanja. Polja so se odtalila, lahko so začeli z delom. Treba je bilo orati, sejati, preživeti.

Sedanjost — pomlad je pomembna le še za določene: avanturiste, zaljubljene, romantike, starejše ljudi.

Pravi, »delavni« ljudje pa pomladi ne začutijo tako močno kot drugi ali pa je sploh ne. Njih ne moti, če se v službo peljejo po cesti, prekriti z odpadlim listjem, ob drevesih ali stolpnicah. Ne moti jih, če so ptice že začele prepevati v krošnjah cvetočih dreves, ne moti jih, da ko zvečer ležejo pred televizor, sonce zahaja z bujnim, plamenečim zahodom, da ožari vso pokrajino. Ne zmotijo jih cvrčanja čričkov, roji čebel, ki si iščejo nova zatočišča.

Mislijo, kako bodo zjutraj zgodaj vstali, se vsedli na vlak ali v avtomobil, se odpeljali v svojo pisarno na 203. nadstropju. Mislijo, kako bodo skoraj padli na kolena pred svojim šefom, da bi jim le povišal njihovo borno plačo. Mislijo, ali jim bo žena zlikala srajco ali bo njihova »stara škrpeta« zjutraj na parkirnem prostoru vžgala. ***To je življenje »modernega« človeka.***

*Tudi v živalih se spomladi pojavi napetost. Popraviti si morajo gnezdo, ki ga je razdejal sneg, na novo si morajo urediti brlog, ki so ga med zimskim spanjem »potacali«. Iskati morajo družico, pozneje paziti mladiče, iskati hrano —****to je zame pomlad.***

Čeprav je pomlad le eden od letnih časov, tu ne govorimo o letnem času, tu govorimo o pravi ***pomladi,*** *trenutku, ki se leto za letom ponavlja, a nam vedno da nekaj, kar nam je všeč, da nam delo, da nam veliko novega, o čemer moramo razmišljati. Stari ljudje pravijo, da se nikoli ne naveličajo pomladi — da jim občutek, da so se pomladili, postali veseli, živahnejši.*

Pa vendar ta trenutek — ki ima dobre, a tudi slabe lastnosti — spet prične biti boj za obstanek, boj za hrano, samico, spet se začne prejšnje življenje, ki je med zimo ugasnilo. Mladi spoznavajo, se učijo, stari pa uživajo, se prepustijo občutku mladosti.

Kaj vse je skrito v trenutku, ko orlov mladič razprostre svoja, še ne dovolj močna krila? Kaj vse je skrito v trenutku, ko si medvedek prvič ulovi ribo v potoku?

Kaj je skrito v trenutku, ko se otrok prvič postavi na noge, ko začuti, da obstaja?

Odgovorov na ta vprašanja ne vem, saj so skrita v posamezniku, da se v pravem trenutku razkrijejo in razložijo nagon, ki nas je gnal k nečemu.

Mislim, da je to prava pomlad. Čez eno leto bom mislil drugače, kajti tudi mi se učimo, spoznavamo, in kar smo imeli prej za prav, imamo zdaj za narobe. V tem kratkem sporočilu ni opisana le pomlad, opisani so trenutki, ki jih je treba doživeti, za katere si je v življenju vredno prizadevati. ***To je trenutek.***

Matic Meglič, 8.a
OŠ Log-Dragomer

AEROBIKA NA O. Š. LOG-DRAGOMER

Sedemdeset gibčnih

NAŠA REKREACIJSKA SKUPINA JE POSTALA TAKO ŠTEVILČNA, DA MENIM, DA SE MORAMO PREDSTAVITI. To šolsko leto se nas je —žena in deklet — prijavilo približno sedemdeset. Razgibavamo se v dveh skupinah v veliki telovadnici OŠ Log—Dragomer. Za prijetno glasbo in nam primerne vaje poskrbi naša Eva, gospa Strajnarjeva, ki nas tudi ves čas bodri s svojim nasmehom.

ZAČELO pa se je takole: leta 1986 smo si učiteljice zaželele svojo telovadbo-aerobiko. Tajnica šole g. Remškarjeva, se je dogovorila z g. Strajnarjevo in pričele smo z vadbo. Ker pa nas je bilo malo, smo povabile še svoje sosede. Tako smo se dobivale vsak torek od oktobra do maja v mali telovadnici. Hodilo nas je od 8 do 12. Naslednje šolsko leto se nas je zbralo 20, spet nas je vodila g. Strajnarjeva. Vadile smo v mali telovadnici.

V šol. letu 1988/89 se je naše število povečalo na 25. Imele smo enak termin. Spet nas je vodila Eva, ki zase ni želela nobenega plačila. Z nami se je veselila rekreacije in delala ljubiteljsko, kot pravi ona sama. Me smo se ji ob koncu letne vadbe zahvalile za sodelovanje s kakšno lončnico, šopkom ali...

Naslednje šolsko leto se ni nič spremenilo, le naša vaditeljica Eva je bila na porodniškem dopustu in nas je vodila njena sestra Metka Kalinšek.

V letu 1990/91 se nas je zbralo približno 30. Ker toliko žensk ni moglo telovaditi v mali telovadnici, sem prosila za termin v veliki. G. Novinšek in Športna zveza z Vrhnike sta naši prošnji ugodila. Zbrale smo prvo članarino in z njo poravnali stroške za najemnino velike telovadnice.

V letu 1991/92 se je prijavilo k vadbi 70 žensk. Z Evo sva ugotovili, da tako ne bo mogoče delati, in predlagali, da bi vadba potekala v dveh skupinah. Razdelile smo se. S članarino smo spet same poravnale vse stroške, pri tem pa nismo pozabile na spoznavni večer. Na žalost se ga je udeležila le polovica. Menim, da je tudi taka rekreacija — za dušo — zelo potrebna.

Leto 1992/93 smo začele še bolj resno in organizirano. Eva je pripravila vpisnice, ker jo je zanimalo, s kom dela. Jaz sem spet poslala dve prošnji za termin v v. telovadnici. Na prvi vaji se nas je zbralo 60. Zopet smo se razdelile v dve skupini: v prvi so bile mlajše, v drugi pa starejše. Vsaka vadba traja 45 minut in tako zapolnimo naš enoinpolurni termin do minutke. Prav prijetno smo se razvedrile za pusta po vadbi v maskah, seveda v lastni režiji.

V tem šol. letu nas je spet veliko. Večina se nas je včlanila v športno društvo LOG, ki nam je rezerviralo termin in nam dalo članske izkaznice. Tiste, ki se vaj udeležujemo 5 let, smo dobile potrdila, s katerimi uveljavljamo popust pri zavarovanju. Srečanje smo organizirale 9. marca ter si s pesmimi polepšale naš skoraj odrinjeni praznik. Bilo nas je le 20 — emancipirank.

Kdo pa smo AEROBIKA? Ženske in dekleta iz bližnje in daljne okolice, od Bevk, Drenovega Griča, Loga in Dragomerja... Ni pomembno od kod. Vse vemo le, da moramo same poskrbeti ZA ZDRAVJE.

Za konec pa še o EVI Strajnar. Vadbo pripravlja po knjigi H. Banič: AEROBIKA ZA VSAKOGAR, ki jo je v uvodu zelo dobro ocenil prof. D. Ulaga. Vadba obsega ogrevanje vsega telesa, mišic, nato preide v intenzivnejše vaje in po 40 minutah v vaje za umirjanje. Večkrat se je tudi posvetovala s Stanetom Urekom o razvrstitvi vaj, da ne bi nastale poškodbe ali okvare. Izkušnje si je pridobila pri Živi Kraigher v šoli izraznega plesa in jih v svoje in naše veselje podala nam. Tudi glasbo za k posameznim vajam je sama izbrala in posnela.

Članice smo z njo zelo zadovoljne. Nikoli v osmih letih nismo imele poškodb pri vadbi. Na našo željo je vključila tudi vaje za krepitev hrbtenice in razgibavanje vratnoramenskega dela. Glasba pa je taka, da noge kar same poskakujejo. EVA, HVALA ZA VSE PRIJETNE TRENUTKE, ko se odtrgaš od tvoje ljube družinice, in jih preživiš z nami.

Zapisala Ljubica Malavašič, ki od leta 1990 vodim zapiske o naši aerobiki, pišem prošnje in zbiram članarino, se dogovarjam... do letos, ko je del teh skrbi prevzelo naše športno društvo LOG, ki ga vodi Simon Strgar. Vesele smo, da se je našel ta fant. Vesele, ko vidimo naše otroke in mladino na športnem igrišču in PODPIRAMO BOJ NAŠEGA ŠPORTNEGA DRUŠTVA; DA LOGU OSTANE ŠPORTNI PARK, saj je tu zdravje naših otork.

Na Log, 12. 4. 1994
Ljubica Malavašič

Vabilo k sodelovanju na ženskih turističnih rallyjih

28. in 29. maja bo po Sloveniji potekal ženski turistični rally, ki pa ni prvi letos. 26. marca letos so se voznice podale na pot mimo slovenskih gradov.

Zanimivo prireditev organizira Elizabeta Škofca, aktivna članica avtosekcije AMD Slovenija avto.

Po štartu izpred hotela Jama v Postojni bo vožnja potekala skozi:

Prvi dan: POSTOJNA — COL — AJDOVŠČINA — ZEMONO — VIPAVA — ŠTANJEL — KOBJEGLAVA — RIHENBERG — DORNBERK — VOLČJA DRAGA — AJŠEVICA — KROMBERK — NOVA GORICA — DOBROVO.

Drugi dan: NARODNI PARK TRIGLAV — VRŠIČ — KRANJSKA GORA — BLED — RADOVLJICA — PODVIN — BEGUNJE.

Turistično obarvan rally je namenjen tudi preventivi in vzgoji s spretnostnimi vožnjami. Projekt bo potekal pet let pod geslom Državljani Slovenije, spoznajmo Slovenijo.

Da ne boste oklevali s prijavami, za vzpodbudo še to: Doslej je bila najstarejša udeleženka gospa Stanislava Tancek, rojena leta 1920. Tekmovanja se je udeležila s svojo vnukinjo, kot sovoznico. Zmagovalka je bila **Irena Štefančič** s sovoznico **Stanislavo Debevec** z Vrhnike. Njuni sponzorji so bili: Gostilna NIBI in Trgovina Šinkovec, ZOO Rozela iz Ljubljane in Frizerstvo Meta z Brezovice.

Š. E.

Otvoritev balinarske sezone '94

Društvo upokojencev Vrhnika, je dne 7. maja 1994 za otvoritev balinarske sezone, organiziralo balinarsko tekmovanje društev iz: Logatca, Postojne, Žirov, Dragomerja, Notranjih goric (Jama) iz Vrhnike.

Tekmovale so štiri ženske in štiri moške ekipe. Obe prvi mesti, sta zasedli ženska in moška ekipa Vrhnike.

Ob tej priliki je ženska balinarska sekcija Društva upokoj. Vrhnika, pripravila SREČELOV, seveda s pomočjo prispevkov upokojenk in upokojencev, ter podjetij in obrtnikov. Vsem se iskreno zahvaljujemo, posebno še:

1. EVEX Miklavčič Verd
2. Biščak, šiviljstvo, Verd 50.
3. Društvo invalidov Vrhnika
4. KARA, trg. čevljev
5. BOTER, Vrhnika
6. Tomšič Vinko, graverstvo
7. Marinčič, gostilna Verd
8. Petkovšek Slavka, HIP-HIP
9. Cankarjeva založba V.
10. Dragica, friz. salon
11. KATI, friz. salon
12. Cvetličarna JANA
13. Cvetličarna KARMEN
14. Cvetličarna VERONIKA
15. Puzigača, izdel. dežnikov
16. Kovač-Adamič, keksarna
17. Krompič Slavko
18. KOLINSKA Ljubljana
19. ORIENT VRHNIKA
20. Zlatarstvo Mojca 1. Stara cesta 2.
21. DONIT Borovnica
22. MERCATOR Vrhnika: Tržaška c., Ul. 6. maja 10., Hrib
23. GP Grosuplje
24. Slaščičarna BERZO
25. Slaščičarna BREZA
26. Šurca Fani, šiviljstvo
27. Rožmanec Janez, mizarstvo
28. OBLAČEK, trg. Vrtnarija
29. KZ mlečna, trgovina
30. BLATNIK, mesarija
31. EVROPA, Stara cesta
32. Trgovina NADA
33. Istenič, prodaja perutnine
34. KZ delikatesa

DU — ŽBS

PIZZERIJA
PIŠEK FRANC, TRŽAŠKA 6, VRHNIKA
BOTER

PEDIKURA
IN DEPILACIJA
KOPALIŠKA 4, VRHNIKA
ODPRTO
od torka do petka
9. — 12. in 16. — 19.
Tel.: 752-530

Planinski izlet na Snežnik

V marcu je mladinski odsek planinskega društva Vrhnika organiziral izlet na Snežnik. 14. 3. 1994 smo se ob 7. uri z avtobusom odpeljali izpred šole proti našemu cilju, Snežniku. Peljali smo se čez Planinsko polje, skozi Pivško kotlino do Ilirske Bistrice. Malo pred Sviščaki smo se ustavili. Planinski dom na Sviščakih stoji na robu jase pod vznožjem Snežnika; visok je približno 1242 m. Tam smo se odločili za počitek in se počasi odpravili proti vrhu. Pot je bila naporna, kajti pihal je zelo močan veter, ki bi nas kmalu odpihnil. Pot od Sviščakov do Snežnika naj bi trajala 2 uri, vendar smo mi porabili malo več, kajti pot je bila zasnežena in težko prehodna. Utrudljiva je bila predvsem za najmlajše planince. Po približno dveh urah in pol smo prispeli do koče na Snežniku, ki je visok 1796 m in se mogoče vzdiguje iz svoje okolice, Snežniške planote. Je daleč vidna, lepo oblikovana gora, njena soseda pa sta Javornik (1268) m in Risnjak (1528 m). Ob lepem vremenu so lepo vidne okoliške gore, ki pa jih mi zaradi snežnih razmer nismo videli, pa tudi težko smo čakali, da pridemo v kočo, kajti bili smo prezebli do kosti. V koči smo se odpočili, ogreli in okrepčali, ostalo nam je še nekaj časa za pogovor in igro. Čas je hitro minil in kmalu smo bili pripravljeni za odhod na Sviščake. Pot navzdol je bila lažja, kajti po snegu smo se skoraj drsali in kmalu pridrsali do koče. Tam smo spet malo počivali, potem pa vstopili v avtobus, ki nas je odpeljal nazaj na Vrhniko.

MOPD poleg izletov, ki jih organizira vsak mesec, pripravlja tudi planinski tabor. Letos bo že trideseti po vrsti. Minilo je tudi že trideset let od ustanovitve mladinskega odseka. Sedanji člani mladinskega odseka smo se odločili, da to obletnico obeležimo po svojih močeh.

In kako bomo to storili?

V okviru 30. tabora bomo organizirali srečanje vseh, ki so v teh tridesetih letih pripomogli, da smo to obletnico sploh dočakali.

Letos bo tabor na Pokljuki, natančneje na Rudnem polju, in sicer od 5. 8. 1994 do 12. 8. 1994.

Vse, ki so v teh letih aktivno sodelovali z mladinskim odsekom, vabimo, da nas v nedeljo, 7. 8. 1994, obiščete v taboru.

Organizirali bomo krajši izlet na Uskovnico, pripravili bomo kosilo, potem pa bo čas za družabnost in obujanje spominov. Tisti, katerih imena smo uspeli izbrskati iz naših arhivov, ste vabila že prejeli po pošti. Seveda pa je mogoče, da smo koga tudi izpustili ali ga nismo našli v zapiskih.

Vse tudi vabimo, da nas v taboru obiščejo. Prosimo pa vas, da iz časopisa izrežete anketo, jo izpolnite in nam jo pošljete na naslov: MOPD VRHNIKA, Tržaška 11.

Vzemite si en dan dolgega poletja tudi za stare in morda pozabljene prijatelje; ne bo vam žal.

Mladinski odsek pripravlja tudi bilten o svojem delovanju. V arhivih smo našli veliko podatkov, ki jih potrebujemo.

Mogoče je še kje na Vrhniki kdo, ki bi nam bil s pisnim ali slikovnim pa tudi s spomini pripravljen pomagati. Mladinski odsek se sestaja vsak četrtek od 20. ure naprej v pisarni društva (Tržaška 11). Lahko nas obiščete in pogovorili se bomo. Ob tej priložnosti pa bi radi povabili tudi vse mlade, ki jih naše delo zanima, da se nam pridružijo. Če imaš rad planine in bi rad sodeloval pri vzgoji mladih planincev, se nam pridruži na naših sestankih ob četrtkih.

Planinski pozdrav!

Mladinski odsek
Planinskega društva Vrhnika
Ana Drašler

SPORED VRHNIŠKEGA KINA

21. 5., sobota, ob 20. uri:
22. 5., nedelja, ob 18. uri:
PRI ADAMSOVIH 2 — AMER. STEREO 97'
ADDAMS FAMILY VALUES
Režija: Barry SONNENFELD.
V gl. vl.: Raul JULIA, Anjelica HUSTON, Christopher LLOYD. Adamsova Mortizia je navdušena, ko dobi brkatega novorojenčka...

22. 5., nedelja, ob 20.30:
ROMANCA V SEATTLU — amer. stereo 100'
SLEEPLES IN SEATTEL
Režija: Nora EPHROM
V gl. vl.: Tom HANKS, Meg RYAN, Bill PULLMAN, Rob REINER. Vdovčev sinček išče očiju ženo, sebi pa mamico — vendar na način, ki je bolj všeč odraslim kot otrokom.

28. 5., sobota, ob 20. uri,
29. 5., nedelja, ob 18. uri:
VAŠKI MILJONARJI — amer. stereo 93'
THE BEVERLY HILLBILLIES
Režija: Penelope SPHEERIS
V gl. vl.: Dabney COLEMAN, Lili TOMLIN, Cloris LEACHMAN. Prvinsko neotesane čudake je narava obdarila z velikim naftnim vrelcem. »Country« komedija z veliko ustrezne glasbe.

29. 5., nedelja, ob 20.30:
KLUB SREČNIH ŽENSK — amer. stereo
THE JOY LUCK CLUB
Režija: Wayne WANG
V gl. vl.: Tamlyn TOMITA, Ming Na WEN, Melanie CHANG. Po romanu Amy Tan posnet film o materah in hčerah, torej o dveh generacijah kitajskih žensk v času pred 1949 in njihovih hčerah, rojenih v Ameriki.

4. 6., sobota, ob 20. uri,
5. 6., nedelja, ob 18. uri:
FIN GOSPOD — amer. stereo 100'
THE DISTINGUISHED GENTLEMAN
Režija: Jonathan LYNN
V gl. vl.: Eddy MURPHY, Lane SMITH, Joe Don BAKER, Sheryl Lee RALPH, Victoria ROWELL, James GARNER. Po smrti kongresnika Jeffa Johnsona si njegovo ime prisvoji droben prevarant, ki kandidira in je izvoljen v kongres. V tej veseli politični komediji prevarant odkriva korupcijo in nečednosti, ki jih sam ni sposoben...

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

SPLOŠNO
Slovenska bibliografija
Bezlaj, K.: Poštni muzej Slovenije
Tehniški muzej Slovenije

FILOZOFIJA — PSIHOLOGIJA
Mill, J. S.: O svobodi
Kojc, M.: Samozdravljenje nervoznih težav

DRUŽBENE VEDE
Human Rights in Slovenia
Hadnik, M.: Praktični spisovnik ali šola strokovnega ubesedovanja
O'Hara, G.: Enciklopedija mode
Petrič, F.: Duša, le pojdi z mano
Časopis za kritiko znanosti
Wittek, G.: Moč molitve
Wittek, G.: Živi trenutek

MATEMATIKA — PRIRODOSLOVNE VEDE
Chia, M.: Prebuditev zdravilne energije
Banič, B.: Zdrav otrok
Kobal, E.: Ekologija zate
Lovelock, E. J.: Gaja: nov pogled na življenje na Zemlji
Treben, M.: Uspehi pri zdravljenju
Gozd na krasu slovenskega Primorja
Allison, J.: Vodni vrtovi
Osvald, J.: Gojenje vrtnin
Tryckare, T.: Velika knjiga o ribolovu
Moj biodnevnik
Učna pot po gozdovih Bistre
Grandovec, H.: Kitajska kuhinja za Slovence
Nahtigal, F.: Naučimo se uporabljati okna

UPORABNE ZNANOSTI
Kobe-Arzenšek, K.: Prvi tekstilni industrijski obrati na Slovenskem

ARHITEKTURA — UMETNOST
Košir, F.: Zamisel mesta
Fister, P.: Arhitekturne krajine in regije Slovenije
Fister, P.: Glosar arhitekturne tipologije
Od Triglava do treh vrhov sveta
Hederik, D.: Od dinozavrov do japonskih avtomobilov
Menaše, L.: Marija v slovenski umetnosti

JEZIKOSLOVJE — LEPOSLOVJE — LITERARNA VEDA
Alexander, L. G.: Longman english grammar
BBC english dictionary
Jones, L.: Progress to first certificate
Uno.: corso comunicativo di italiano per stranieri
Aesopus Ezopove basni
Baar, J. S.: Zadnja pravda
Bach, R.: Iluzije
Benzoni, J.: Ponosna Američanka
Dumas, A.: Grof Monte Cristo
Grisham, J.: Pelikanovo sporočilo
Hibbert, E. B.: Sedemkrat zapečateno
Patience, J.: Lepotica in zver
Borovnik, S.: Slovenija, moja Afrika
Demon Marjana Rožanca
Hudeček, J.: Vonj po gori
Hvastija, S.: Tvoje ime spominja na ribnik
Krajnc, J.: Po svet' in doma
Lobe, M.: Mali jaz sem jaz
Ranfl, R.: Kako postaneš filmska zvezda
Virk, J.: Moški nad prepadom

ZGODOVINA — DOMOZNANSTVO - ZEMLJEPIS
Pajk, M.: Mežiška dolina
Brosnahan, T.: Turkey : a travel surival kit
Žitnik, J.: Pero in politika
Zgodovina za vse
Wheelr, T.: Sout-East Asion a shoestring

MALČKI!

V MAJU BOSTE V KNJIŽNICAH POSLUŠALI TELE PRAVLJICE:

v Borovnici vsak ponedeljek ob 16.30.
23. maj: PRISEDITE K MOJI MIZI
30. maj: KORENČKOV PALČEK
na Vrhniki vsak četrtek ob 17. uri:
19. maj: TRIJE METULJI
26. maj: ČIČIBAN IN ČEBELA

PRIČAKUJETA VAS
KSENIJA IN MAGDA

Anketa

Ime, priimek .....
(Ustrezno obkrožil!)
a) se bom udeležil(-a)
b) se ne bom udeležil (-a)

srečanja na Rudnem polju, dne 7. 8. 1994.

Če boš na srečanje pripeljal (-a) še koga, prosim, napiši

imena in priimke: .....

.....

Pripeljal (-a) se bom:
a) z lastnim prevozom
b) želim, da organizirate avtobus

MOPD bo organiziral avtobusni prevoz na vaše stroške, če bo dovolj prijav. O vsem boste pravočasno obveščeni.

Želim kosilo v taboru:
a) da b) ne

Cene kosila še ne moremo določiti, vendar se bomo potrudili, da bo čim manjša.

KOLESARSKA DIRKA GIRO D'ITALIA SKOZI VRHNIKO 2. JUNIJA OB 15. URI 26 MINUT

Pretreseni do kosti

Ena največjih profesionalnih kolesarskih dirk Giro d'Italia bo letos vodila tudi skozi Slovenijo. Trasa te slovite kolesarske dirke, ki je dolga 3739 km, bo z 12. in 13. etapo vodila po naših slovenskih cestah, in sicer v skupni dolžini 190 km. 12. etapa bo kolesarje pripeljala iz Nove Gorice prek Cola tudi na našo Vrhniko ter naprej prek Ljubljane na cilj v Kranju.

Kolesarji bodo skozi Vrhniko peljali v četrtek, 2. junija, nekaj minut čez 15. uro.

Štart 13. etape pa bo naslednji dan, 3. junija, v Kranju. Našo državo bodo profesionalni kolesarji zapustili na mejnem prehodu Rateče.

Na Vrhniki, kjer ima kolesarjenje že daljšo tradicijo, bomo gotovo z zanimanjem spremljali svetovno znane kolesarje ob vsej poti skozi našo občino.

Zato že sedaj vabimo ljubitelje kolesarjenja, da pospremimo kolesarje in izkažemo tudi pravo kolesarsko disciplino. Kolesarje dirke Giro d'Italia bomo športno bodrili.

Slovenski ekipni odbor, ki ga vodi obrambni minister Jelko Kacin, je na svojstven način že predstavil letošnjo dirko po Italiji. Organizirali so vožnjo od Rateč do Nove Gorice, ki so jo poimenovali »GIRU NAPROTI«.

Množica kolesarjev se je okrepila na zasilni stojnici okrepčevalnice PAVZA.

Kolona s približno 100 kolesarji, ki so jo sestavljali člani etapnega odbora (tudi Cveto Mole), člani častnega odbora, zastopniki sponzorjev, novinarji, člani KK Sava Kranj, pripadniki TO in nekateri znani slovenski kolesarji, se je v soboto, 23. aprila, za 15 minut ustavila tudi na Vrhniki pred Domom Karla Grabeljška. Vse kolesarje je pozdravil podpredsednik skupščine občine Tomaž Mesec. Obrambni minister Jelko Kacin pa je javno povedal, da so vsi udeleženci kolesarske kolone »GIRU NAPROTI« takoj pripravljeni podpisati peticijo za čim hitrejšo obnovo magistralne ceste M-10 Ljubljana-Vrhnika, saj jih je pretresla do kosti. Obljubil je tudi, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da se bi obnova pričela čimprej, s popravili pa bi morali končati že pred pravo dirko Giro d'Italia.

S. S.

12. tek po mejah KS Drenov Grič — Lesno Brdo

Na koncu prvomajskih praznikov, 2. maja 1994, je bil na Drenovem Griču — Lesno Brdo že 12. tradicionalni tek po mejah krajevne skupnosti. Tek sta organizirala športna zveza Vrhnika in domače Športno društvo Dren v zares idealnem vremenu.

Športni delavci domačega društva so izvrstno pripravili in izvedli tek, katerega se je udeležilo 150 rekreativcev vseh starosti iz raznih krajev Slovenije. Tekmovalci so bili razdeljeni v trinajst kategorij glede na starost. Tako so cicibani in cicibanke tekli na 500 m, mlajši dečki in deklice na 1000 m, mladinci in mladinke na 3000 m, vsi drugi pa na 7000 m. Najboljši tekmovalci so morali preteči 14.000 m, kar je bila absolutna kategorija.

Štart cicibank je uspel.

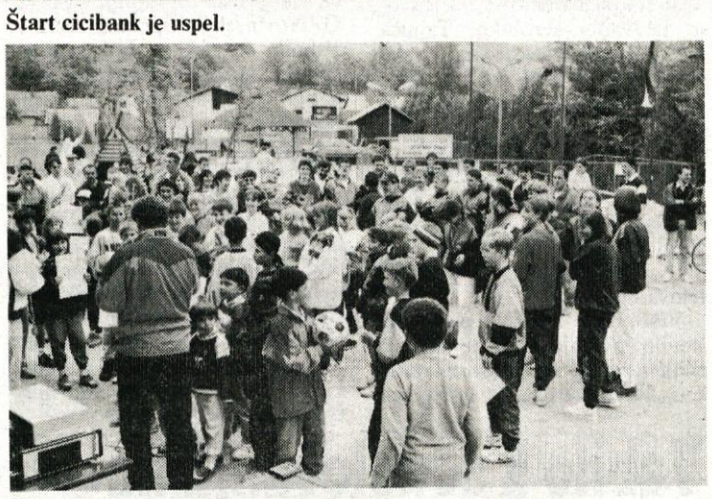

Vsi so nestrpno pričakovali podelitev in razglasitev rezultatov.

Rezultati po kategorijah so bili:

Cicibani:
1. Tomaž Miklavčič (Dren)
2. Domen Zalar (Coming)
3. Primož Jurca
7. Uroš Petrač (Dren)
8. Gregor Kogovšek (Coming)
9. Žiga Rus (Coming)

Cicibanke:
1. Anja Mikulan (Coming)
2. Maja Jere (Sevnica)
3. Ajda Slavec (Coming)
4. Tina Grbac (Vrhnika)
5. Špela Bizjak (Coming)
6. Maja Trček (Coming)
7. Mateja Bajc (Dren)

Mlajši dečki:
1. Dani Kušar (SK Brda)
2. Simon Smerajc (SK Brda)
3. Klemen Grom (Coming)
4. Jan Pliverič (Dren)

Mlajše deklice:
1. Martina Nartnik (Coming)
2. Petra Mikulan (Coming)
3. Katka Lenaršič (Coming)
4. Tina Kociper (Coming)

Dečki:
1. Miha Plahutnik (Coming)
2. Dani Cukjati (Dren)
3. Tadej Jurca (Coming)
4. Ervin Malavašič (Žiri)

Deklice:
1. Alenka Umek (Coming)
2. Sabina Verbič (Coming)
3. Nina Leb (Coming)

Mladinci:
1. Miha Grom (Coming)
2. Gorazd Berginc (Coming)
3. Miha Zrnec (Coming)

Mladinke:
1. Živa Tavčar (SK Brdo)
2. Božena Radič (Coming)
3. Špela Jerina (Coming)

Člani:
1. Janez Marinko (Dobrova)
2. Borut Malavašič (Žiri)
3. Vinko Štempihar (Dole)
in 5. Miha Grom (Coming)

Članice:
1. Ktaja Žibert (Coming)
2. Tina Hajdinjak (Ljubljana)
3. Mateja Drobnič (Boštanj)

Veterani A:
1. Marko Škerlep (Ljubljana)
2. Janez Drobnič (Doline)
3. Ivo Brančič (Tivoli)
in 9. Alojz Berginc (Coming)

Veterani B:
1. Štefan Lešnik (Ljubljana)
2. Mare Kristoflič (Krplje)
3. Jani Denša (Kranj)

Absolutna kategorija:
1. Aljoša Počič (Portovald)
2. Janez Vovk (Proline)
3. Tomaž Kalan (Kranj)
in 20. edina ženska predstavnica iz Borovnice Urša Debevec.

Prvi trije iz vsake kategorije so prejeli medalje in pohvale, ki jih je podelil Igor Novljan, predsednik športne zveze Vrhnika.

Gotovo pa bi poseben pokal lahko prejela celotna ekipa Cominga z Vrhnike, ki se je najštevilčnejše udeležila teka v skoraj vseh kategorijah. Kje so bile druge ekipe iz športnih klubov in društev občine Vrhnika??

S. S.

Sezona kartinga se je pričela

Na prvem letošnjem tekmovanju v kartingu v Portorožu, ki je potekalo, 1. maja 1994, so tekmovali tudi vrhniški vozniki kartinga.

Aleš Prek, ki letos vozi v višji kategoriji »JUNIOR 100 cm«, je bil v obeh vožnjah četrti, kar je glede na prestop v višjo kategorijo prav gotovo uspeh. Sedaj tudi ne vozi več za AMD Vrhnika, ampak za CROSSTIME iz Borovnice. Ob napovedani novi občini Borovnica raste tudi nov karting center, kar je najbrž posledica neangažiranosti in daljnosežnih nesporazumov v AMD Vrhnika.

V kategoriji SENIOR 100 cm je zelo uspešno nastopil tudi Tomaž Gorenc, nesojeni lanski državni prvak, ki so mu državno prvenstvo odvzeli za zeleno mizo. V obeh dirkah je z odlično taktiko in vožnjo prehitel vse svoje nasprotnike in v drugi vožnji z veliko prednostjo tudi zmagal. V prvi vožnji pa je po velikem vodstvu žal moral odstopiti en krog in pol pred končnim ciljem. Tako je zopet dokazal, da upravičeno načrtuje osvojiti mesto državnega prvaka, in to na dirkališču z dobrimi vožnjami. Poleg tega je dosegel tudi hitrostni rekord proge v Portorožu. Tudi Tomaž je zamenjal klub in sedaj vozi za AMD Moste, Ljubljana. Prihodnja dirka za točkovanje državnega prvenstva bo v Ljubljani, 28. 5. in 29. 5. 1994 v Javnih skladiščih. Tako bodo ljubitelji kartinga z Vrhnike lahko zelo blizu spremljali vožnje svojega rojaka. Za velikonočne praznike pa je Tomaž Gorenc dosegel še mednarodni uspeh, saj je v svoji kategoriji dvakrat zmagal na Madžarskem za avstrijsko prvenstvo.

S. S.

Vrhnika — Triglav »94«

Julija letos bo z Vrhnike na Triglav šla več kot stotnija Vrhničanov, saj je prijavljenih že 130 pohodnikov. Karavana bo res pisana, saj jo bo sestavljalo staro in mlado. Med drugimi bo skoraj 30 žensk, pa najmlajši, star 12 let, in najstarejši, ki šteje 67 let.

Prvi je bil z nami že dvakrat, drugi pa dvanajstkrat. Najbolj vztrajna pa sta šla že 24- oziroma 33-krat. Pot pohoda je prilagojena vsem, saj bodo najmanj pripravljeni hodili po »direktni trasi« 8 do 10 ur na dan, bolje pripravljeni pa še kako uro ali dve več, če bodo želeli.

Odbor za pripravo pohoda dela s polno paro, tako da bo pohod vsestransko pripravljen. Spremljevalne ekipe pohoda so določene, in sicer tako intendanska, kuharska kot tudi zdravniška in kulturna. Pohodniki bomo opremljeni z enotnimi majicami, izdelani bosta posebna jubilejna značka in dopisnica. Izdali bomo tudi poseben bilten oziroma brošuro z vsemi podatki o pohodu in njegovih udeležencih.

Dvajsetega julija bo parkirni prostor pred Mantovo premajhen za vse udeležence pohoda in seveda obvezne »firbce«. Fotografi se bodo morali precej potruditi, da bodo na sliko stlačili vse pohodnike.

S. J.

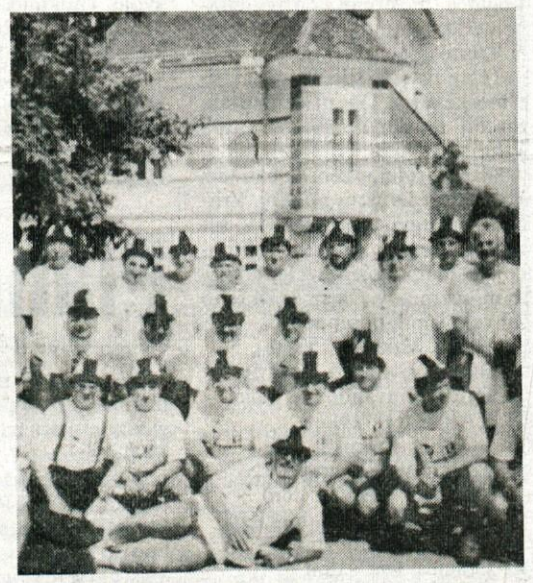

ŠD Blatna Brezovica zopet aktivno

»Na letnem zboru ŠD, ki šteje 20 članov, smo ustanovili nov odbor, ki ga sestavljajo: predsednik Rajko Pirc, tajnik Boris Gregorka, blagajnik Darko Knapič.

Kot prvo nalogo smo si zadali zgraditev osnovnih objektov za delovanje našega društva. Začeli smo z gradnjo brunarice, v kateri bo klubski prostor in garderobe z ustreznimi sanitarijami. Največji problem so denarna sredstva, ki smo jih doslej reševali s prihodnostjo in delavnostjo svojih članov (vsi so se delovnih akcij polnoštevilno udeležili) oz. skoraj vsa sredstva smo zbrali z lastnimi prispevki, manjši del pa smo dobili od IUV in Komnoloma Verd. V prihodnje želimo pridobiti kakšnega sponzorja, da bi nam v zameno za dobro reklamo malo olajšal finančno stisko.

Vse to mi je v razgovoru povedal najbolj prizadevni in delovni Rajko Pirc, ko sem jih obiskal na eni izmed mnogih delovnih akcij, ki jih organizirajo skoraj vsak dan. Presenetil sem jih s fotografskim aparatom in naredil posnetek, ko so pripravljali teren za betoniranje temeljev novih prostorov ob sedanjem košarkaškem igrišču. Z vso svojo delovno vnemo ter finančno pomočjo načrtujejo čimprejšnjo dograditev.

S. S.

Pohod na Ključ

10. aprila 94 smo se pohodniki zbrali pred gasilskim domom v Dragomerju ob 9. uri. Podelili smo embleme Ključa in startnih listov, ki so potem služili za žrebanje pohodnikov, ki smo krenili na pot prek Ferjanke in skozi vas Brezje na Ključ. Na Ključ so prihiteli še iz drugih smeri: polhograjske, ljubljanske, Drenovega Griča, Loga in Vrhnike. Tako je bilo vseh udeležencev 136. Na Ključu je bil organiziran tudi kulturni program. Za uvod je zaigral harmonikar Ivan, nato je sledil pozdravni govor člana ŠD Dragomer-Lukovica g. Mira Zoreta in predstavnika PD IMP Ljubljana Toneta Laha, ki je tudi vodil program. Pevski zbor iz Dragomerja je zapel nekaj lepih pesmi pod vodstvom pevovodje Jožeta Jesenovca.

Po nastopih je sledilo žrebanje startnih listov. Tega so bili najbolj veseli otroci, ki so vsi dobili nagrade, nekaj pa je ostalo tudi starejšim. Čeprav vreme ni bilo najboljše, le-to ni pokvarilo prijetnega vzdušja. Želimo si še takih pohodov.

Član Š. D. Dragomer Lukovica in poverjenik PD IMP Ljubljana

Kulturno-prireditveni center in okrepčevalnica
PAVZA

Študentje kolesarili okrog Borovnice

V soboto, 14. maja se je v Borovnici zgodilo prvo odprto študentsko prvenstvo v gorskem kolesarjenju. Tekmovanje je potekalo v študentski kategoriji, kamor so se šteli tudi dijaki in učenci, in v Open kategoriji. Udeležilo se ga je 42 tekmovalcev, v glavnem so to bili študenti. Tekmovalna proga je bila dolga 15 km, višinska razlika med najvišjo in najnižjo točko pa je znašala 450 m. Start je bil v Mavčevi dolini, od koder je po stari cesti prečkala Borovnico, šla prek ceste na Grič na Pokojišče od tam pa na Laze in se končala spet v Mavčevi dolini. Traso so tekmovalci zvozili brez večjih nesreč ali poškodb. Vsi so tudi prišli na cilj. V kategoriji študentov so bili prvi trije Žiga Bajt, Aleš Jagodič in Blaž Perko, odličen četrti pa je bil Borovničan Matjaž Bajec. V Open kategoriji so si sledili Janez Hočevar, Ernest Munda iz Borovnice in pa Žiga Fvdransperg. Po tekmi je minister za šport Študentske vlade v Ljubljani podelil nagrade, ki so jih prispevali gostišče Godec, gostišče Dante in bistro Čebela, sponzor pa je bila tudi Tobačna tovarna iz Ljubljane.

SMUČARSKE NOVICE:

Smučarska sezona končana

Smučarska sezona 93/94 je končana in sedaj opravljamo analize za nazaj ter pripravljamo nove programe za prihodnjo smučarsko sezono 1994/95.

Tudi smučarski klub Vrhnika je kar uspešno končal sezono v vseh alpskih disciplinah. Čeprav je bilo zopet malo snega, je bilo veliko truda in časa porabljenega za treninge in tekmovanja na smučiščih v Sloveniji in Avstriji, pač tam, kjer so bila urejena smučišča.

Seveda pa so se ob tem pojavljale finančne težave, ki pa so jih s sponzorji, udeležbami staršev tekmovalcev, kar uspešno prebrodili. V tej sezoni je nastopalo devet mladih smučarjev, od katerih se jih je sedem redno uvrščalo v točkovanje za državno prvenstvo.

Pri cicibanih je za pokal Gorenjka (točkovanje vseh tekem) Bojan Krašovec osvojil 30. mesto, Rok Lacko pa 56. od 80 tekmovalcev, ki so lahko nastopali na posameznih tekmah.

Mlajše deklice so se udeležile osmih tekem, ki so bile vključene v točkovanje za pokal Radenske. Irena Brenčič je bila 17. Barbara Krašovec pa 54. Tudi za mlajše dečke je veljal enak sistem tekmovanja; med njimi je dosegel dober uspeh Aleš Prek, ki je bil četrti, Žiga Hočevar pa z udeležbo na eni tekmi skupno 62.

Tudi pri starejših dečkih je nastopal predstavnik Vrhnike; to je bil Jernej Markič, ki je v skupnem seštevku tekem 53. Poleg omenjenih tekmovalcev sta pri mlajših dečkih tekmovala in trenirala še Miha Kenk in Primož Nagode. Vsi mladi smučarji so glede na razmere in kakovost dosegli zadovoljive in predvidene rezultate, vsi pa bodo v prihodnji sezoni nastopali v višjih kategorijah. Zato so že pričeli s treningi in pripravami za novo tekmovalno sezono.

Ob koncu sezone se vsi tekmovalci in strokovni spremljevalci v društvu zahvaljujejo vsem sponzorjem, Športni zvezi in tistim, ki so karkoli pomagali in prispevali k uresničitvi navedenih rezultatov ter promociji mladih smučarjev širom Slovenije in zunaj nje.

Pokal Pinocio v Italiji

Drugega največjega tekmovanja v smučarskih alpskih disciplinah za mlajše kategorije se je v Italiji udeležil tudi Aleš Prek. To tekmovanje se imenuje POKAL PINOCIO in je pritegnilo tekmovalce iz 22 držav z vsega sveta. Aleš Prek je zopet pokazal izredno smučarsko nadarjenost in bil v veleslalomu 11., v slalomu pa 13.

Poškodbe pozdravljene

Vrhniška najboljša smučarja Mojca Suhadolc in Dani Mattias, kot vemo, v letošnji sezoni nista imela sreče, saj stabila vso sezono poškodovana. Iz neuradih virov pa smo izvedeli, da so se obema poškodbe pozdravile in se že skrbno pripravljata na nova tekmovanja v sezoni 1994/95. Oba čaka veliko napornega treninga. Potrebno bo veliko volje, da bosta nadoknadila izgubljeno sezono.

Vsi z nestrpnostjo pričakujemo od njiju dobre rezultate, še posebno od Mojce Suhadolc, ki bo v novi sezoni stalna članica naše zlate ženske reprezentance.

S. S.

KOŠARKARSKE NOVICE

Uspeh mlajših pionirjev

Mlajši pionirji Osnovne šole Ivana Cankarja so premočno osvojili naslov občinskega prvaka ter postali tudi prvaki Notranjske. S tem so si pridobili pravico nastopa na četrtfinalnem turnirju za prvenstvo Slovenije mlajših dečkov.

Za uspeh so zaslužni igralci na sliki 2; od leve proti desni stojijo: Hrestak, Mamuza I., Srdič, Mamuza II., Oblak, Novak, Stojanovski in trener Jaklič, čepijo: Otrin, Kordič, Dolenc, Lenarčič in Kešelj.

Sprejem pri županu

Vrhniški košarkarji so dosegli svoj cilj ter se uvrstili v slovensko drugo košarkarsko ligo. Po dolgem času bo tudi ekipa z Vrhnike, poleg košarkarjev ELLES WEVIT iz Borovnice, nastopila v II. slovenski ligi.

Zaradi uspeha celotne ekipe igralcev in članov vodstva kluba je vzrok, da je župan občine Vrhnika Vinko Tomšič zanje pripravil sprejem.

Za uspeh jim je čestital ter podaril spominska darila. Nato pa so spregovorili o problematiki vrhniške košarke, in sicer od tedaj, ko je bilo konec uspehov vrhniških košarkarjev. Tako je letošnji uspeh kar velik in seveda zavezujoč za vse, da košarka zopet dobi pravo mesto med športnimi panogami na Vrhniki. Seveda brez denarnih pomoči, brez pridobljenih sponzorjev in entuzijazma vodstva kluba ne bo šlo.

Vsa leta so vzgajali najmlajše kategorije, ki zdaj dosegajo kar lepe uspehe. Prav ti bi morali postati prihodnost kluba in bi počasi nadomeščali svoje starejše kolege. Prav tako je treba vedno računati na nekaj kakovostnih igralcev od drugod, če želimo, da se bo ponovil letošnji uspeh oziroma se dogovoriti za še boljše uvrstitve. Na sliki 1 so igralci RcG Vrhnika, ki so se za spomin slikali z županom Vrhnike in drugimi gosti, ki so se udeležili sprejema.

S. S.

Mladi tenisači z Drenovega Griča: Veselinovič, Kucler in Kršmanec (stojijo) s svojim trenerjem Seljakom in nasprotniki iz Portoroža (čepijo)

Mladi tenisači iz športnega društva Dren

Med prvomajskimi prazniki je Športno društvo Dren organiziralo medklubski dvoboj mladih tenisačev: ŠD Drena (Drenov Grič—Lesno Brdo in Teniškega kluba Portorož. Za ŠD Dren so igrali Aljoša Kucler, Marko Veselinovič in Gašper Kržmanc. Zmagali so mladi tenisači iz Portoroža, ki so tudi bolje uvrščeni na lestvicah za mlajše dečke. Vendar pa rezultat v skrajnem primeru le ni bil pomemben, pomembno je bilo, da se mladi tenisači čim večkrat srečujejo s svojimi vrstniki širom Slovenije, če hočejo postati dobri ali vrhunski tenisači.

S. S.

ŠAHOVSKE NOVICE

Starejši dečki drugi

Na ekipnem šahovskem prvenstvu za starejše dečke je Osnovna šola Ivana Cankarja osvojila drugo mesto. Tekmovanje je organiziralo Šahovsko društvo Vrhnika in Osnovna šola Ivana Cankarja, v soboto, 9. aprila, in sicer v večnamenskem prostoru osnovne šole.

Za Vrhniko so igrali: Miodrag Stojnič, Matej Šebenik, Gašper Petkovšek, Admir Latič, Seladin Hušidič in Klemen Polanec.

Po zagrizenih in zanimivih bojih je prvo mesto osvojila ekipa Osnovne šole Lucijan Seljak — Kranj s 27 točkami, Vrhnika je bila druga s 24 točkami, tretja pa Osnovna šola Stari trg ob Kolpi.

Državnega prvenstva so se lahko udeležili le ekipe, ki so zmagale na predhodnih regijskih tekmovanjih. Tako je nastopilo 10 ekip iz vse Slovenije, igrali pa so na štirih deskah.

Na prvi deski je najboljši rezultat dosegel Miodrag Stojnič (Vrhnika), saj je v vseh devetih partijah nanizal same zmage. Na drugi deski je bil najboljši (tudi Vrhničan) Matej Šebenik, ki je od devetih točk osvojil šest zmag in tri remije.

Mladi šahisti so z drugim mestom dokazali, da raste nov rod dobrih šahistov, ki jih je treba samo skrbno negovati in jim omogočiti čim boljšo ter strokovno vadbo.

S. S.

Ekipa Osnovne šole Ivana Cankarja s pokalom za osvojeno drugo mesto

Šahirali tudi mlajši dečki in deklice

Gornja Radgona pa je bila prizorišče ekipnega šahovskega prvenstva za Osnovne šole za mlajše dečke. Ekipa Osnovne šole Ivana Cankarja je osvojila četrto mesto postavi: Matej Šebenik, Aleš Polanec, Admir Latič in Jaka Petkovšek. Razveseljiv pa je bil nastop tudi ekipe Osnovne šole dr. Ivana Korošca iz Borovnice, ki je med 19. ekipami osvojila 15. mesto, saj so prvič nastopili na enem izmed tekmovanj.

Mlajše deklice pa so nastopile v Krškem, kjer je sodelovalo 17 ekip. Tudi tam je nastopila ekipa deklic iz Osnovne šole dr. Ivana Korošca iz Borovnice; osvojile so 15. mesto. Vendar pa je treba poudariti, da so pričele igrati šele v tem, šolskem letu in so bile na tekmovanju po starosti najmlajše.

S. S.

Krožek mladih vrhniških strelcev

STRELSKI KOTIČEK

Izpolnjene norme

V sezoni 1993/94 je na OŠ Ivan Cankar na Vrhniki ponovno zaživel strelski krožek. Vpisanih je bilo veliko, vendar se je kmalu pokazal pričakovani osip, saj so nekateri učenci prostovoljno iz različnih vzrokov prenehali obiskovati krožek. Tako jih je od 40 vpisanih učencev vztrajalo 15, ki si želijo pridobiti znanje strelske discipline, predvsem pa si želijo tudi tekmovanj in tako ustvarjati nova poznanstva. Potem, ko smo vsaj za silo priredili in uredili prostore za vadbo, je nastal problem z orožjem, ki je že staro in dotrajano, tako da tudi rezultati ne morejo biti obetavni. Pionirjem, med katerimi se jih je nekaj tudi aktivno vključilo v klub SD Vrhnika, ne moremo ponuditi primernega orožja za vadbo. Tako si pomagamo s kompletiranjem starega in dotrajanega orožja, sredstev za nakup novega pa ni. Kljub vsem osnovnim težavam pa med pionirji ne manjka strelskega duha in pridno in vztrajno trenirajo. To potrjuje podatek, da so se vrhniški pionirji prvič ekipno uvrstili v finale državnega prvenstva ŠŠD, ki bo v maju v Ljubljani.

Zadnjo sezono s serijskim zračnim orožjem pa je uspešno končala tudi članska ekipa, saj je na regijskem prvenstvu v Postojni zmagala, dosežena pa je bila tudi ekipna norma za nastop na državnem prvenstvu. Po državnem prvenstvu bodo člani lahko nastopali le še v mednarodnem programu s standard zračnim orožjem. Tu pa se prične drugi problem strelstva na Vrhniki, ki se prav tako konča pri denarju. Za sodelovanje v mednarodnem programu so potrebna večja finančna sredstva, ki pa jih klub nima. Letos nam je uspelo kupiti le tri puške mednarodnega programa, katerih cena za kos je 2000 DEM. Ob tem bi se zahvalili za nepristransko pomoč IUV Vrhnika, ki nam je s svojimi sredstvi omogočila nakup ene puške. Drugo puško smo kupili s prodajo starejšega MK orožja, tretjo pa iz sredstev kluba za leto 1993/94. Ker smo s tem izčrpali letošnja sredstva, nimamo denarja za tekmovanja oz. prijave in drage stroške. Kljub temu smo se vrhniški strelci udeležili vseh tekmovanj tako v nacionalnem kot mednarodnem tekmovanju, na katera smo bili povabljeni.

Tako smo v januarju najprej organizirali izbirno tekmovanje pionirjev, iz katerega smo pridobili tekmovalne ekipe.

Rezultati PIONIRJI

1. Aleš Satler	163
2. Marko Jeraj	157
3. Tomaž Kos	154
4. Gregor Žigman	147
5. Gregor Nadlišek	132
6. Boris Rožmanc	131
7. Peter Voljč	117
8. Šemso Beganović	108
9. Uroš Slabe	104
10. Mitja Dormiš	103

PIONIRKE:

1. Maja Berk	120
2. Helena Školc	96
3. Mojca Jeraj	61

Družinska ZLATA PUŠČICA:

1. Bojan Lampreht	542
2. Vladimir Ravnikar	535
3. Jože Pasarič	521
4. Aleš Satler	482
5. Marko Jeraj	480
6. Gregor Žigman	463
7. Boris Rožmanc	397
8. Damjan Jeraj	357

Regijska ZLATA PUŠČICA:

1. Izidor Hreščak, Postojna	521
2. Bojan Lampreht, Vrhnika	512
3. Karlo Baranja, Postojna	511
9. Vladimir Ravnikar, Vrh.	489
15. Jože Pasarič, Vrhnika	470
17. Aleš Satler, Vrhnika	447

Regijsko MEDNARODNI PROGRAM:

EKIPNO:

(člani drž. reprezentance)

1. Cerknica Brest	1743
2. Postojna	1656
3. Vrhnika	1563
4. Pivka	1560

Posamezno:

vsi Brest Cerknica

1. Damijan Kandare	584
2. S. Žniraršič	583
3. Matjaž Šuligoj	576

vsi Vrhnika

8. Vladimir Ravnikar	537
11. Jože Pasarič	518
13. Bojan Lampreht	508

Regijsko NACIONALNI PROGRAM:

ČLANI EKIPNO:

1. SD Vrhnika	1009
2. SD Postojna	1008
3. T. Tomšič, Pivka	919

Posamezno:

1. Baranja, Postojna	359
2. Ravnikar, Vrhnika	340
3. Pasarič, Vrhnika	338
5. Lampreht, Vrhnika	331

Pionirji posamezno:

1. Fajdiga, Postojna	184
3. Turkovič, Postojna	174
15. Jeraj, Vrhnika	143
2. Mahne, Il. Bistrica	178
9. Satler, Vrhnika	155

Pionirke posamezno:

1. V. Mahnič, Postojna	163
3. N. Mahnič, Postojna	158
2. Fajdiga, Postojna	160
4. Berk, Vrhnika	134
5. Školc, Vrhnika	130

Pionirji niso nastopili v ekipni konkurenci

Memorial A. Vrtnarja — MEDNARODNI PROGRAM:

EKIPNO:

1. SD Brest Cerknica	1736
2. SD Olimpija	1719
3. SD Kamnik I.	1705
20. SD Vrhnika	1552

Posamezno:

1. Horvat, Olimpija	581
2. Šuligoj, Brest	581
3. Kovič, Domžale	578
63. Lampreht, Vrhnika	520
64. Pasarič, Vrhnika	520
70. Ravnikar, Vrhnika	512

3. odprto prvenstvo 530 UC TO Vrhnika

EKIPNO:

1. SD Vrhnika I.	539
2. KS Stara Vrhnika	489
3. SD Vrhnika II.	462
11. OŠ IC Vrhnika (M)	413
13. OŠ IC Vrhnika(ž)	220

Posamezno:

1. Lampreht, Vrhnika I.	187
3. Pasarič, Vrhnika I.	178
10. Jeraj, Vrhnika II.	159
19. Nadlišek, OŠ IC (M)	153
26. Molk, OŠ IC (M)	139
33. Rožmanc, OŠ IC (M)	121
2. Mrkun, Litostroj	185
6. Ravnikar, Vrhnika I.	174
15. Satler, Vrhnika II.	154
22. Žigman, Vrhnika II.	149
32. Školc, OŠ IC (Ž)	122
39. Berk, OŠ IC (Ž)	98

Regijsko ŠŠD:

EKIPNO PIONIRJI:

1. OŠ Postojna	510
2. OŠ II. Bistrica	510
3. OŠ Vrhnika I.	490
5. OŠ Vrhnika II.	458

Pionirji posamezno:

1. Fajdiga, Postojna	180
3. Jeraj, Vrhnika	172
12. Žigman, Vrhnika	157
15. Molk, Vrhnika	152
2. Kragelj, Postojna	172
8. Kos, Vrhnika	161
14. Rožmanc, Vrhnika	154
17. Nadlišek, Vrhnika	152

Pionirke posamezno:

1. Fajdiga, Postojna	180
3. Mahnič N. Postojna	151
5. Berk, Vrhnika	144
2. Mahnič V. Postojna	167
4. Školc, Vrhnika	146

Državno ZLATA PUŠČICA:

1. Bukovec, E. Flisar	545
3. Horvat, Železničar	535
30. Lampreht, Vrhnika	489

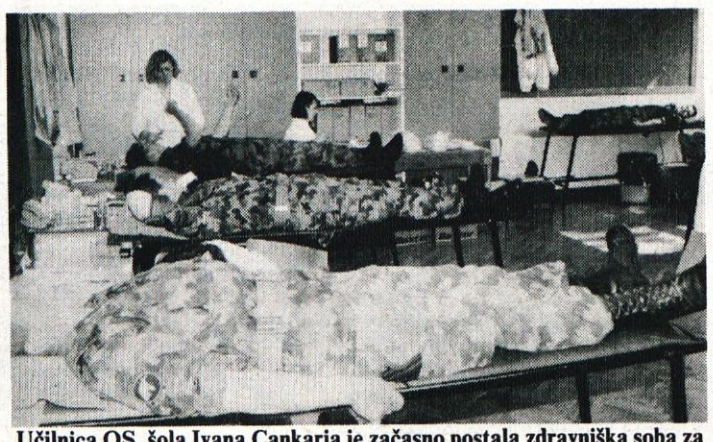

Učilnica OS. šola Ivana Cankarja je začasno postala zdravniška soba za odvzem krvi.

Človek – človeku, kri za življenje

Vsi si želimo zdravja. Zdravje pa pomeni srečo in uspešnost pri delu in življenju. Da lahko zdravje ohranimo, pa je marsikdaj potrebna kri, kri nesebičnih dobrotnikov, ki so jo pripravljeni darovati za sočloveka, ne da bi pri tem pomislili na osebno korist. Zadostuje jim lep in topel občutek, da so s svojim darom pomagali človeku v nesreči in mu morda celo rešili življenje ter ga vrnili njegovi družini.

Veliko takih darovalcev se je v četrtek, 28. 4., in v petek, 29. 4. 1994, udeležilo krvodajalske akcije na Vrhniki. Občinska organizacija RK Vrhnika je akcijo organizirala v osnovni šoli Ivana Cankarja in takoj kot že velikokrat prej uspešno opravila to humanitarno akcijo. V obeh dnevih je kri darovalo 279 občanov občine Vrhnika ter tudi 158 pripadnikov slovenske vojske, ki vojaški rok služijo v vojašnici Ivana Cankarja na Raskovcu.

Občinski odbor Rdečega križa se vsem darovalcem zahvaljuje za nesebično darovanje krvi

Na Vrhniki bo 20. maja 1994 na Osnovni šoli Ivan Cankar ter v Domu Karla Grabeljška potekalo regijsko prvenstvo mladih tehnikov iz občin Logatec, Idrija, Cerknica in Vrhnika.

Učenci se bodo pomerili in izmenjali izkušnje in znanje s širšega področja tehničnih panog, kot so: robotika, računalništvo, elektrika, elektronika, videotehnika, fotografija, izdelki iz domače delavnice... Namen tekmovanja in srečanja je vzpodbuditi zanimanje javnosti za področje tehnike, zato vase vabimo, da si po končanem tekmovanju ogledate izdelke učencev.

Žrebanje anket

Žrebanje je potekalo v županovi pisarni pod budnim očesom stroge komisije (Molek, Pelan, Šinkovec in župan).

Na sejmu Alpe-Adria, Svoboda gibanja, kjer se je občina predstavila z naravnim spomenikom »Mali plac«, smo organizirali tudi nagradno anketo, ki jo je izpolnilo 794 obiskovalcev.

Nagrade so prispevali:

1. Klub letalcev Vrhnika — 3 panoramske lete nad Vrhniko in okolico z motornim letalom
2. Gostišče Močilnik — dva-krat večerjo za dve osebi
3. Gostilna Kavčič, Drenov Grič — večerja za dve osebi
4. Gostilna Simon — dvakrat večerjo za dve osebi
5. Restavracija in Klub Leskovec — dvakrat večerja za dve osebi
6. Gostilna Marinčič — dvakrat večerja za dve osebi

Nagrade so prejeli:

1. MARICA TRIKAUS, Pokopališka 24, Ljubljana
2. MARKO SUHADOLC, Ljubljanska 51, Grosuplje
3. ANDREJ ZORNIK, Ilovški stradon 8, Ljubljana
4. CVETO POUŠIČ, Likozarjeva 27, Kranj
5. JANEZ PAVŠEK, Tržaška cesta 55 b, Ljubljana
6. ANDREJA OGULIN, Cesta na Vrhovce 36, Ljubljana
7. JANEZ HOČEVAR, Tbilisijska 110, Ljubljana
8. EMSUDIN MASLIČ, Založnikova 44, Brezovica pri Ljubljani
9. FRANC KASTELIC, Črniče 79 E, Črniče
10. ŠTEFAN STANE, Šmartinska 222, Ljubljana — Polje
11. SEBASTIJAN ADLEŠIČ, Šišenska 39, Ljubljana
12. METODA KARNIČAR, Zg. Jezersko 83 b, Zg. Jezersko

Vsem nagrajencem čestitamo in jim želimo dobro počutje ob obisku Vrhnike.

ŽELITE LETETI VARNO?

KLUB LETALCEV VRHNIKA, sekcija jadralni padalci, vam poleg šolanja nudi tudi letenje v dvoje z inštruktorjem pod enim padalom. Start je lahko na Ulovki ali kjerkoli v Sloveniji.

Informacija pri Stanislavu Rusu 061/753-519.

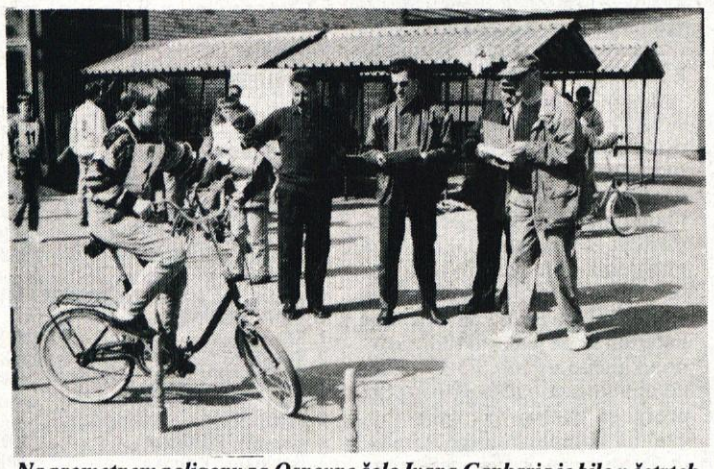

Na prometnem poligonu za Osnovno šolo Ivana Cankarja je bilo v četrtek, 21. aprila 1994, občinsko tekmovanje za učence »KAJ VEŠ O PROMETU«.
Med starejšimi učenci je zmagal Jure Žilavec (Osnovna šola Ivana Cankarja), med mlajšimi pa Vita Mekinda iz Osnovne šole dr. Ivana Korošca iz Borovnice, ki je dosegla tudi najboljši rezultat, s katerim se je uvrstila na republiško tekmovanje. S. S.

STARŠI PREBERITE, TOVARIŠICE V ŠOLI TO VEDO!

Otroci, promet in prometne nezgode

Za nezgode, tudi prometne, bi morda lahko dejali, da so nepričakovani dogodki, katerih pojav pripisujemo naključju. Toda, če bi bilo to res, potem bi bil zaman vsakršen boj proti njim, saj ne bi mogli vedeti, kdaj in kako se lahko pripetijo. Čeprav res ne moremo predvideti vsake posamezne prometne nezgode, pa so znani mnogi dejavniki, ki do njih privedejo, znane so najbolj izpostavljene skupine prometnih udeležencev ter mnoge možnosti njihovega preprečevanja. Ne vse in ne do konca, toda toliko, da ne smemo stati prekrižanih rok.

Prometna nezgoda pešca se navadno pripeti, ko slednji stopi na cestišče, tj. na »ozemlje« vozil, posebno kadar plane na cesto z robnika ali izmed parkiranih vozil. Otroci neredko stečejo čez cesto zato, ker jih je kdo poklical ali pa so videli starše, prijatelja idr. in hočejo priti k njim. Vozniki jih v takih primerih pogosto sploh ne opazijo. Otroci so prometnim nevarnostim še posebno izpostavljeni zato, ker še nimajo ustrezno razvitih spretnosti in navad, potrebnih za varno vključevanje v promet, pa tudi zato, ker žive v drugačnem pojmovnem svetu kot odrasli, ki jim je promet predvsem prirejen.

Spoznavne omejitve otrok, mlajših od šest let, jasno kažejo izsledki raziskave, ki jo opisuje Shinar (1978). Ko so otroke učili, naj pogledajo najprej na levo in potem na desno pri prečkanju ceste, so menili, da je povsem dovolj, da na robu pločnika glasno rečejo: »Poglej na levo, poglej na desno!«, pa bo zadeva urejena. Pogledali seveda niso. Ta skoraj anekdotski primer očitno kaže, kakšna je lahko razlika med besednim znanjem in vedenjem v stvarnih okoliščinah. Zato tudi v nižjih razredih poudarjamo praktično vzgojo v stvarnih prometnih razmerah.

Med otroki različne starosti obstajajo tudi velike razlike v razumevanju prometnih izrazov in prometnih znakov. Sandelsova (1970) je jasno ugotovila, kako se to razumevanje izboljšuje s starostjo. Besede, ki jih je razumelo več kot 90% otrok, so bile: pločnik, rešilni avto, voznik itd. «Težke« besede so bile med drugimi tudi: hoja proti prometnemu toku, vozilo, prometni otok itn. Med besedami, ki so kazale očitno izboljšanje s starostjo, so bile: pešec (9% pri 6 letih; 57% pri 8 letih in 93% pri 10 letih), pojdi s poti (42% pri 6 letih; 72% pri 8 letih in 91% pri 10 letih) itn. Seznam »lahkih« in »težkih« besed se seveda spreminja od jezika do jezika in učitelj ali starši lahko v pogovoru ali s kakšno preiskušnjo zvejo, kaj otrok o tem ve. Naj še omenim, da tam, kjer imajo v družini avtomobil ali pa ima otrok kolo, lahko pri otrocih do 8. leta opazimo boljše razumevanje prometnih pojmov kot pri vrstnikih. Pri desetletnikih dostop do avtomobila ali kolesa ne povzroča več nobenih razlik. Podobne razvojne težnje se javljajo tudi pri razumevanju prometnih znakov. Še celo pri desetletnikih lahko opazimo velike vrzeli v znanju. Otroci lahko znake celo povsem narobe razlagajo. Tako so nekateri mlajši otroci znak »prehod za pešce« (na znaku je naslikan mož, ki hodi) razlagali kot: »Tu lahko prečkajo le odrasli«, opozorilni znak »šola ali igrišče« (na znaku so bili narisani otroci, ki tečejo), kot: »Tukaj morajo otroci hitro steči čez cesto«. Kakšne so posledice takega (ne)razumevanja, si lahko mislimo.

Dejstvo, da mlajših otrok ni mogoče prilagoditi prometnemu okolju, seveda ne pomeni, da je prometna vzgoja izguba časa. Marsikaj je moč doseči. Otroci stalno napredujejo in vsak dan več zmorejo. Izkoristiti je treba prav vsako možnost za pridobivanje novih spretnosti in znanj. Zato mora biti prometna vzgoja čim bolj razumljiva, konkretna in usklajena. Zavedati se moramo tudi, da otroci znanja ne uporabljajo tako kot odrasli, pač pa na svoj način.

M. C.

S kakšnimi vozili se v resnici vozimo?

Združenje šoferjev in avtomehanikov Vrhnika je v soboto, 9. 4. 1994, opravljalo preventivne preglede motornih vozil, ki so vstopali na Vrhniko z ljubljanske in logaške smeri. Take preventivne preglede opravljajo že več let, tako da je to bila njihova že tradicionalna akcija. Tistega dne so pregledali 419 osebnih motornih vozil, in to v treh urah. Pregledovali so predvsem delovanje svetlobnih teles na vozilih, izrabljenost gum, delovanje krmilnega mehanizma, stanje karoserij vozil, pripetos oz. nepripetost z varnostnimi pasovi ter pregledovali dodatno obvezno opremo vseh vozil.

Na koncu so pripravili tudi poročilo, ki bi ga lahko primerjali s poročili prejšnjih let. Tako ugotovimo, ali se rabljenost osebnih vozil izboljšuje ali poslabšuje.

Letos so ugotovili, da se je vozni park na slovenskih cestah glede osebnih vozil obnovil, letniki vozil so mlajši in tudi drugih napak na vozilih, ki ogrožajo varno vožnjo, je manj. To pomeni, da vozniki osebnih vozil nekaj več skrbi namenjamo lastni varni vožnji, še veliko več pa moramo storiti za varno vožnjo v samem cestnem prometu, in sicer do drugih udeležencev, kot so otroci, pešci ter drugi vozniki motornih vozil.

S. S.

Na vhodu z logaške smeri so preventivno pregledovali vozila pri Mlekarni. V akciji je sodelovalo 12 uniformiranih članov Združenja šoferjev in avtomehanikov Vrhnika ter dva policaja vrhniške Policije. Največ napak je bilo na svetlobnih telesih 17,2%, 12,4% voznikov ni bilo pripetih; 5,7% pa je bilo izrabljenih gum.

TRGOAVTO Z METALOTRGOM

NA VRHNIKI
FAKS + TEL 061 756-210
756-211

PROMOCIJSKA PONUDBA ELEKTRIČNEGA ORODJA FELISATI ITALIJA

— stabilna krožna žaga 770	57.844,-
— stabilna krožna žaga 777 CE	92.367,-
— kotna žaga 830 W	12.821,-
— vrtalni stroj s kladivom 580 W	9.602,-
— kotna brusilka 2000 W Ø 230	18.227,-
— oblič 720 W	19.810,-
— akumulatorski vrtalnik 812	15.111,-
— krožna žaga 1400 W	37.342,-

TRAKTORSKE GUME BARUM

— 11 — 28/6tz pogonske	21.835 + 5% PD
— 600-16 RADIALNE ALI POGONSKE	5.330 + 5% PD
— betonski mešalec 120 l	39.990,00
— samokolnica	4.725,00

MOTOKULTIVATORJI LABIN S PRIKLJUČKI
14 KS DISEL 10 KS DISEDEL 8 KS DENCIN

NAKUP JE MOŽEN S PLAČILOM NA 6 OBROKOV, S ČEKI ALI NA KREDIT TUDI DO TREH LET ZA VEČJO VARNOST

SE PRIPOROČAMO

DELOVNI ČAS: 8. — 12; 15. — 19;
SOBOTA: 8. — 12;

PODJETNIKI, OBRTNIKI, TRGOVINE — POZOR!

Če želite, da oglaševanje vaših proizvodov in storitev seže resnično do vsake hiše v naši občini, potem nas pokličite na **telefon 754-262.**
Nudimo vam možnost oglaševanja na naših vozilih, ki vsak teden obiščejo pet tisoč gospodinjstev in jim tako lahko vaša sporočila prinesejo na dom.
Poskusite s ponujeno obliko reklame — obljubljamo vam, da odločitve ne boste obžalovali.

Komunalno podjetje
Vrhnika

G. T. d.o.o.
KOCKA

TRGOVINI »KOCKA«
— BOROVNICA, Rimska c. 32, tel. (061)746-613
— VRHNIKA, Stara cesta 34, tel. (061)755-335

ODPRTO:
delavnik: od 9. do 19. ure
sobota: od 8. do 12.30 ure
nedelja, praznik zaprto

Pri nas dobite:
Šolske potrebščine in pisarniški material
— imamo že velik izbor šolskih torb in nahrbtnikov za novo šolsko sezono
— v začetku junija bomo pričeli zbirati prednaročila za šolske knjige

Igrače:
— za peskovnik in rekreacijo,
— plišaste in didaktične igrače,
— lego kocke, Barbie in Tomy,
Praktična darila in darilne žgane pijače, tobačne izdelke, plenice pampers, fotoaparate, filme in foto albume, sprejemamo filme v razvijanje in izdelavo slik audio in video kasete

Vabimo vas, da nas obiščete!

Skupščina občine Vrhnika
30. skupna seja vseh treh zborov
Skupščine občine Vrhnika
BO V ČETRTEK, 9. JUNIJA 1994
ob 17. uri v Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki.
TAJNIŠTVO OBČINE

SAMOPLAČNIŠKA AMBULANTA UZ

Obveščamo vas, da smo v prostorih ZD Vrhnika (dispanzer za žene) pričeli s samoplačniško ambulanto UZ diagnostike abdonma.
Pacientke se lahko naročajo v tajništvu ZD Vrhnika po tel. (061) 754-160 v dopoldanskem času.
Dr. KOŽELJ bo na voljo ob sredah popoldan od 15. ure naprej.
V primeru, da bo več pacientk potrebovalo to storitev, pa bo dr. Koželj na voljo vsak teden.
Cena pregleda je 2.600 tolarjev, ki jo plačate pred pregledom.
ZD Vrhnika

»ADI« Zidarstvo in fasaderstvo
Dol 102, Borovnica
telefon 061/747-140

Opravljamo vsa zidarska dela in omete po konkurenčnih cenah. Kakovost zagotovljena.
Imate samo malo dela — pokličite.
Imate veliko dela — pokličite.
Pokličite danes,
jutri pridemo!
Telefon 061/747-140

Vzgojno varstveni zavod Antonije Kucler Vrhnika vpisuje otroke v skrajšan program male šole za šolsko leto 1994/95. Vpisujemo otroke rojene v letu 1988 in do 31/8-89, ki niso vključeni v dnevno varstvo. Vpis je v upravi vrtca na T/2a ali po telefonu 754-207 do 4. 7. 1994.
VVZ Antonija Kucler Vrhnika

AGMA d.o.o.

Trgovina z avtodeli
Kamnik pod Krimom 6
telefon 631 561
(vhod z zadnje strani stavbe)

Specializirana trgovina z oljnimi, zračnimi in gorivnimi filtri
Velika izbira olj in maziv

Ugodna ponudba motornih olj:
castrol GTX 3 5 litrov za 4131 tolarjev
castrol GTX 3 3 litre za 2557 tolarjev
castrol GTX 3 1 liter za 850 tolarjev
valvoline turbo V 1 liter za 399 tolarjev
valvoline syn gard 1 liter za 512 tolarjev

Se priporočamo!

Obiščite nas med tednom od 8. do 19. ure, ob sobotah do 13. ure.

COMING d. o. o.
Podjetje za komercialni inženiring
Trg Karla Grabeljška 1
61360 Vrhnika

PRILOŽNOST ZA SPOSOBNE IN ODGOVORNE

Smo podjetje, ki se že peto leto ukvarja s trgovino doma in v tujini.
Ste zrela, sposobna in odgovorna oseba, ki se zaveda, kaj dobro podjetje pričakuje od dobrega

RAČUNOVODJE.

Če imate visoko ali višjo izobrazbo in dovolj izkušenj v računovodstvu trgovske stroke, ste prava oseba za nas.
Če razpisano delo ustreza tudi Vam, nam v osmih dneh pošljite pisno prijavo z osnovnimi podatki ter s podatki o dosedanji zaposlitvi. Dodatne informacije lahko dobite po tel. 061/755-833.

MALI OGLASI

Iščem žensko za čiščenje stanovanja, prevoz po potrebi preskrbljen. Kličite po tel. 746-476.

Prodam osebni avtomobil fiat 1100 R, skoraj zastonj; telefon 061/653-152 (vsak dan proti večeru).

Prodam GOZD (1 ha) med Vrhniko in Logatcem, NJIVO (1/2 ha) med Sinjo Gorico in Drenovim Gričem. Telefon 061/791-270!

Ugodno prodam malo rabljeno **italijansko peč** GIBO na kurilno olje. Inf. 061/752-783.

Inštrukcije iz kemije: študent kemije inštruira kemijo in kemijsko računstvo za srednje šole in prve letnike fakultet. Inf. po telefonu 061/753-152.

PRODAM **PRIKOLICO** za osebni avto, nosilnost 600 kg; Zaplana 26 (pri gostilni Mesec).

Prodam **GOSPODINJSKI ŠTIRINITNI »OVERLOK«** z diferencialom; Zaplana 26 (pri gostilni Mesec).

Prodam **enoosno prikolico** za traktor, nosilnost 2000 kg. Informacije po tel. 754-316.

MLADA TRIČLANSKA družina najame enosobno stanovanje na Vrhniki. Tel. 754-496.

PIZZERIJA BOTER
Turistično društvo Blagajana Vrhnika
Zveza kulturnih organizacij Vrhnika in Športna zveza Vrhnika

Organizirajo

ARGONAVTSKI SEJEM 1994

s spremljajočim programom, ki bo potekal od petka, 24. 6. do nedelje, 26. 6. 1994.

petek, 24. 6. 1994
- ob 18. uri otvoritev razstave umetniške fotografije **Borisa Višnovca,** Mala dvorana Cankarjevega doma
- ob 20. uri Promenadni koncert Pihalnega orkestra Lenzberg (Švica) in nastop jodlarske skupine švicarskega orkestra na trgu Karla Grabeljška

sobota, 25. 6. 1994
- ob 10. uri otvoritev sejma s stojnicami na Stari cesti;
- ob 11. uri arheološka razstava Mira Potočnika v Domu obrtnikov;
- ob 17. uri nastop ansambla »ČUKI« ob 4. obletnici Pizzerije Boter v Športnem parku; (do 20.00 ure)
- ob 20. uri koncert pihalnih orkestrov Lenzberg in Vrhnika v Športnem parku;
- ob 7. uri pričetek »12 ur košarke« Vrhnika—Logatec, zunanje košarkarsko igrišče;
- ob 8. uri teniški turnir za pokal Pizzerije Boter, teniška igrišča;

nedelja, 26. 6. 1994
- ob 10. uri nadaljevanje Argonavtskega sejma

EKSKLUZIVNA PRODAJA PREMOGA

— Kakovost
— Hitra dobava
— Plačilo s čeki (z odlogom)

Se priporočamo!

TRGOVINA S PREMOGOM IN PREVOZNIŠTVO
KGM
☎ 061/823-609
☎ 061/824-424
FAX: 061/824-420
KALAN JANEZ ZAPOGE 3d VODICE

TURISTIČNO DRUŠTVO »BLAGAJANA« VRHNIKA

obvešča, da je zopet odprta

KOČA V STAREM MALNU.

Delovni čas: pon-pet od 14. do 20. ure
sob. ned. in prazniki od 11. do 21. ure

VABLJENI!

leskovec

Stara cesta 23 VRHNIKA tel. 061 752 983

PAPIRNICA M. ANA d.o.o.
Trgovina obutve LARA
Trgovina NADA
Restavracija LESKOVEC

TARIFE KOMUNALNIH TAKS

I.

Tarifa št. 1 — Za uporabo javnih površin (JP)

1.1. Uporaba JP za stojnice
— za vsak m² na dan — 10 točk
1.2. UPoraba JP za kioske
— za vsak m² na leto — 100 točk
1.3. Uporaba pločnika za strežbo
— za vsak m² na dan — 1 točka
1.4. Uporaba nevzdrževanih JP (cirkusi ipd.)
— za vsak m² na dan — 1 točka
1.5. Uporaba JP za gradbene namene in prekope
— za vsak m² na dan — 10 točk
1.6. Rezervacija parkirnih mest
— parkirno mesto na leto — 3.000 točk
1.7. Pretovarjanje razstreliva
— za vsako akcijo — 5.000 točk
1.8. Zapora ulice za komercialno prireditev (najemnina se ne obračuna)
— za vsako prireditev (na dan) — 1.000 točk

Pojasnila:

a) Za javne površine se štejejo ulice, pločniki, ceste, trgi, zelenice, parkirišča ter druge vzdrževane ali nevzdrževane javne površine na območju občine Vrhnika.
b) Plačilo komunalne takse za uporabo javnega prostora ne izključuje plačila najemnine.
c) Komunalne takse se ne odmerijo za uporabo javnih površin za gradbene namene in prekope, če je investitor občina Vrhnika oz. krajevne skupnosti.
d) Komunalne takse se ne odmerijo za rezervacijo parkirnih mest za invalide.

Tarifa št. 2 — Za napise, objave in druge oblike reklamnih oglasov

2.1. stalni reklamni napisi
2.1.1. neosvetljeni
— za za vsak m² na leto — 800 točk
— za vsak nadaljnji m² na leto — 200 točk
2.1.2. osvetljeni
— za vsak m² na leto — 1.000 točk
— za vsak nadaljnji m² — 300 točk
2.2. občasne reklame
2.2.1 transparenti
— na dan — 12 točk
2.2.2. razdelitev letakov
— za akcijo — 200 točk
2.2.3. reklama pred lokalom (A table)
— na mesec — ro točk
2.3.2. zvočna reklama (najava prireditve oz. prodaje)
— stalne akcije — na leto 1.000 točk
— občasne akcije — akcija 200 točk
2.3. usmerjevalne table (firme)
— prostostoječe, za vsak m² — 400 točk
— na javnih panojih — 300 točk
2.4. plakatiranje
2.4.1. splošno obveščanje (po pogodbi)
— za dejavnost na mesec — 1.000 točk
2.4.2. reklamne akcije (veliki panoji)
— pano ob M/10 letno — 6.000 točk
— pano, ostale lokacije, na leto — 3.000 točk
2.4.3. občasne akcije (npr. cirkus)
— akcija — 500 točk
2.5. vitrine
— m² na leto — 100 točk
— vsak nadaljnji m² na leto 50 točk
2.6. elektronski displeji
— do 2 m² na leto — 2.000 točk
— nad 2 m² na leto — 3.000 točk
2.7. reklamna postavitev proizvodov zunaj poslovnega prostora
— za m² na mesec — 10 točk

Pojasnila:

a) Javno mesto po tej tarifi je vsaka javna površina in tudi fasada, streha in podobno, površina oz. objekt, od koder je napis (oz. drugačno sporočilo) viden na javne površine ne glede na lastnino objekta, na katerem je takšen predmet.
b) Površino taksnega predmeta nepravilne oblike predstavlja najmanjši možni pravokotnik, ki zajema vse njegove točke.
c) Za taksnipredmet se ne šteje ena zakonska obvezna označba firme, ena označba poslovne enote oz. drug napis, ki po vsebini označuje dejavnost poslovne enote. Vsaka nadaljnja označba se šteje kot usmerjevalna tabla.
d) Za razdelitev letakov se šteje razdelitev letakov v poštne nabiralnike, zatikanje letakov za brisalnike parkiranih vozil ipd.

Tarifa št. 3. — Za igralna sredstva in glasbene avtomate v javnih lokalih

3.1. igralni avtomati in druga igralna sredstva (pikado ipd.)
— za vsak kos na leto — 1.500 točk
3.2. biljard, namizni nogomet, glasbeni in drugi podobni avtomati
— za vsak kos na leto — 1.000 točk
3.3. igralni avtomati kot dejavnost
— stalna dejavnost na leto — 10.000 točk
— prireditev — 5.000 točk

Pojasnila:

a) Javni lokali v smislu tega odloka so gostinski poslovni prostori (gostilne, bifeji, restavracije, igralnice ipd.) in podobni prostori kot tudi k tem prostorom pripadajoči vrtovi, terase in drugi prostori, v katerih se zadržujejo gosti.
b) Taksni predmeti so vse naprave, katerih uporabo morajo stranke plačati ne glede na obliko plačila (gotovina, žetoni).

II.

Vrednost točke za izračun komunalne takse znaša 8.00 SIT.

III.

Tarife komunalnih taks pričnejo veljati z dnem objave v glasilu Naš časopis.

Predsednik Izvršnega sveta dipl. inž. Vili Granda

Na podlagi določil Odloka o komunalnih taksah v občini Vrhnika (Ur. list RS, št. 19/94) občina Vrhnika, Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje objavlja

POZIV
ZA PRIJAVO NASTANKA TAKSNE OBVEZNOSTI

1. Takšni zavezanci so pravne osebe, zasebniki in druge fizične osebe, ki uporabljajo taksne predmete.
2. Taksen zavezanec je dolžan prijaviti nastanek taksne obveznosti upravnemu organu, ki je pristojen za komunalne zadeve do nastanka taksne obveznosti.
3. Taksnim zavezancem, ki jim je bila odmerjena komunalna taksa za leto 1993, taksnih predmetov ni treba prijavljati, če pri njihovi uporabi ni bilo sprememb.
4. Rok prijave nastanka taksne obveznosti je 31. 5. 1994. Prijavo je treba oddati na Občino Vrhnika, Tržaška c. 1, v sobi 8 (vložišče).

Dodatne informacije: oddelek za DER in P, Viktor Razdrh — komunalni nadzornik (tel. 755-121).

Vrhnika, 11. 5. 1994

Republika Slovenija
Občina Vrhnika
Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje

Hall d.o.o.
Družba za organizacijo prireditev in gostinstvo
Trg Karla Grabeljška 3, 61360 Vrhnika
tel.: 061/755-503

Kulturno-prireditveni center in okrepčevalnica

PAUZA

Trg Karla Grabeljška 3, Vrhnika

v soboto
28. 5. 1994 ob 21. uri
NASTOP ANSAMBLA
PUORTORICO, Latina fiesta

VABLJENI

Delovni čas:

PONEDELJEK	08 - 17
TOREK	08 - 22
SREDA	08 - 17
ČETRTEK	08 - 22
PETEK	08 - 01
SOBOTA	08 - 01
NEDELJA	10 - 22

PKO Design

V.I.P. d.o.o.
Vrhniški inkubator podjetništva
Pisarna: Tržaška c. 23, Vrhnika,
tel./fax 755-820

— splošna in specialistična svetovanja s področja podjetništva
— priprava in izvedba posameznih projektov s področja podjetništva
— svetovanja s področja pridobivanja finančnih sredstev in priprava dokumentacije
— fin.—računovodski servis
— posredovanje nepremičnin

Izvajamo svetovanje o pravnostatusnih oblikah.
Uredimo potrebno dokumentacijo za uskladitev v skladu z določili Zakona o gospodarskih družbah.
Splošno svetovanje se izvaja brezplačno ob pomoči Ministrstva za gospodarske dejavnosti in občine Vrhnika.

LIKO, d.o.o., Vrhnika, Tržaška 28

odda v najem pisarniške prostore v III. nadstropju poslovne stavbe na Vrhniki, Tržaška 28, ter pisarniške prostore v upravni stavbi v Borovnici, Mejačeva 2.
Dodatna pojasnila lahko dobite po telefonu 753-311, interna 239.

OBVESTILO

Občinska organizacija Rdečega križa Vrhnika prireja tečaj **PRVE POMOČI ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL.**
Tečaj se bo pričel 23. 5. 1994 ob 18. uri v prostorih Rdečega križa, Poštna 7B, Vrhnika.
Prijave zbiramo na sedežu Rdečega križa vsak dan od 8. do 12. ure, ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure.
Vse informacije dobite po telefonu 752-105.

OO RK VRHNIKA

COM-TAR d.o.o.
AVTO ŠOLA
TURISTIČNA AGENCIJA
VRHNIKA

1. **Organiziramo tečaj cestnoprometnih predpisov**

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

Tečaj CPP od aprila naprej tudi za C in E kategorijo! Vožnja brez čakalne dobe!

2. **Zbiramo prijave za tečaj iz varstva pri delu s traktorjem.**
3. **Prodajamo turistične aranžmaje priznanih agencij — izleti in počitnice v domovini in tujini.**

Od maja do avgusta bomo vsako zadnjo sredo v mesecu izžrebali kandidata, ki vozi pri naši AVTO ŠOLI, in ga nagradili z enodnevnim izletom v Gardaland!
Izmed vas, ki boste letošnji dopust (v juniju, juliju, avgustu, septembru) preživeli v organizaciji naše turistične agencije, bomo izžrebali dopustnika, ki bo nagrajen z enodnevnim izletom v Gardaland za 2 osebi!

Informacije in prijave: Cankarjev trg 5, tel./fax: 755-828

URADNE URE:
pon. in sreda. od 9. do 18. ure
tor., čet., pet. od 9. ure do 15.30
sobota od 8. do 11. ure

---

delovni čas:
pon. - pet.:
9.00 - 12.00;
14.00 - 18.00
sobota
9.00 - 12.00

montaža
trgovina
servis

SIMON
electronic
avtoAKUSTIKA

Gabrče 13, 61360 Vrhnika tel.: 061-754-213

ZAHVALA

V 90. letu nas je zapustila naša mama, stara mama in prababica

Angelca Suhadolnik
po domače Maroltova mama

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom in sorodnikom, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in nam stali ob strani v težkih trenutkih. Posebna hvala Francki Brence in sosedi Justi. Zahvaljujemo se tudi g. Božnarju za lepo opravljen obred in sočutno povedane poslovilne besede.

Sinova Nace in Janez z družinama

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem za vsa prijateljstva in prijaznosti, ki ste jih poklonili naši mami

Albini Zupan
rojeni Koščak

z Vrhnike

Od nje smo se poslovili v nedeljo, 1. maja 1994, na vrhniškem pokopališču ysi, ki smo jo imeli radi in ki nas je imela rada. Iskrena hvala Špeli in kvintetu Zupan za občutno zapete pesmi v slovo. Hvala g. dekanu za lep obred in poslovilne besede. Zahvaljujemo se vsem, ki ste sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče, darovali v dober namen. Iskrena hvala tudi osebju Pnevmološkega oddelka kliničnega centra v Ljubljani.

Mož Edvard in otroci z družinami
Vrhnika, 11. maja 1994

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega moža

Jožeta Žitka

se iskreno zahvaljujem za vso pomoč v težkih trenutkih Zdenki in Ediju, Jelki in Janezu, dr. Mundovi, gospodu župniku za lepo besedo, pevcem, vsem sosedom in znancem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti in ste sočustvovali z menoj.

Dragica Žitko

Dol, 13. 5. 1994

Življenje naše je kot knjiga,
za listom list,
za dnevom dan...
Nihče ne ve, kdaj bo roman,
kdaj bo končana zadnja stran.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega

Slavka Petavsa

iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga tako številno pospremili na zadnji poti, pisno ali ustno izrekli sožalje in njegov prerani grob prekrili s cvetjem. Priščrna hvala ge. dr. Heleni Rožmanc Drašler in medicinski sestri ge. Veri. Iskrena hvala Združenju šoferjev in avtomehanikov Vrhnika za ganljiv zadnji pozdrav in govor g. Jožeta Voljča. Iskrena hvala č. g. dekanu za cerkveni obred in pevcem pevskega zbora LIKO Verd za zapete pesmi. Iskrena hvala Ivu, Slavkovemu prijatelju, in njegovi ženi Marini za dragoceno pomoč v težkih trenutkih.

Žalujoča žena Pavla in sin Miha

BLAGOSLOVITEV SPOMENIKA
IN SIMBOLIČEN POKOP
ŽRTEV REVOLUCIJE 1941 — 1945

je bil na STARI VRHNIKI 15. maja 1994,
v VERDU bo 22. maja 1994,
na VRHNIKI pa 29. maja 1994

Z MAŠO ZADUŠNICO POVSOD OB 16. URI.
SVOJCI

Sam Bog mi jo je dal in z njo življenje,
in tisto prvo božjo vez — Ljubezen.
V. Kos

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mami, mame in sestre

Elizabete Pavlovčič

iz Borovnice

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, staršem učencev 1.b OŠ dr. Ivana Korošca, sosedom in znancem za pomoč v najtežjih trenutkih, za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in materialno pomoč. Hvala dr. Mundovi za nekajletno skrb, g. župniku Stržaju, ministrantom in pevcem za lep obred. Hvala vsem, ki ste jo pospremili k zadnjemu počitku.

Hčerka Jana z Urbanom in Uršo

ZAHVALA

V 92. letu svojega življenja je za vedno zaspala naša draga mama in stara mama

Marjeta Telban

z Verda

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam izrazili sožalje, jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti in se od nje poslovili ter ji darovali cvetje in sveče. Iskreno se zahvaljujemo g. dekanu Božnarju za lep obred in poslovilne besede. Vsem, ki se mame spominjate in sočustvujete z nami, še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči domači

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, nonota in pranonota

Stanislava Maurija st.

z Vrhnike

se zahvaljujemo upravi in uslužbencem Doma počitka na Vrhniki, zlasti gospe Anici Buh, ki so mu olajšali zadnje dneve življenja. Zahvaljujemo se tudi dr. Heleni Drašler-Rožmanc in dr. Ljubi Božovič-Prebil za lajšanje njegovih bolečin. Posebna zahvala velja g. Adolfu Malavašiču za ganljive poslovilne besede in g. Avgustu Seljaku za poslednjo izkazano čast. Hvala tudi vsem sosedom, sorodnikom in znancem, ki ste nam izrazili pisno ali ustno sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Po dolgih letih trpljenja je tiho odšel od nas dragi mož, brat in stric

Pavle Kastelic

Vsem, ki ste mu darovali cvetje in prispevali denarno pomoč, prav lepa hvala. Posebna zahvala velja nekdanjim sosedom iz blokov Kopališka 1 A in 1 B za prelepo cvetje. Hvala tudi sedanjim sosedom. Nadalje se zahvaljujemo gospodu dekanu za lep poslovilni obred. Iskrena hvala tudi gospe dr. Prebilovi za vso skrb v njegovi dolgotrajni bolezni. Zahvaljujemo se tudi pevcem za prelepo petje ter vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala: žena Slavka, sestri Marija in Milka, brat Lojze z družinami

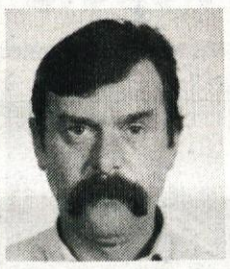

V SPOMIN

V domu našem je praznina,
v srcih naših bolečina.
Spomin na tebe še živi,
čeprav te več med nami ni.

5. junija mineva leto dni, odkar je nepričakovano odšel od nas naš ljubljeni sin, brat in stric

Lojzek

Vsem, ki se ga na kakršen koli način spominjate in nam lajšate bolečino, iskrena hvala.

Mama Ida, sestra Ida z možem Marjanom ter nečaka Nejc in Mitja

Vrhnika, 5. junij 1994

ZAHVALA

Ob smrti moža, očeta, starega ata, brata, tasta

Janeza Lebna

čebelarja

z Brezovice pri Borovnici 32

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebno se zahvaljujemo družini Rahne za vso pomoč ob bolezni in na zadnji poti. Hvala članom Čebelarskega društva Borovnica, župniku g. Stržaju, g. Novačanu in pevcem za lepo opravljen pogrebni obred. Iskreno se zahvaljujemo dr. Žagarjevi, dr. Razboršku, dr. Mundovi, patronažni sestri in drugemu zdravniškemu osebju za obiske in tolažbo.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame, prababice, tete in tašče

Ane Pušnik

rojene Justin

z Raskovca

se zahvaljujemo vsem, ki ste ji kaj dobrega storili in bili prijazni z njo v letih njene bolezni, posebno pa osebju Doma upokojencev Vrhnika za njihovo skrb in nego. Hvala sosedom, prijateljem in vsem drugim za izrečena sožalja in darovano cvetje, gospodu župniku z Vrhnike za zadnji blagoslov, gospodu župniku z Gorenje vasi, pogrebcem in pevcem za lepo opravljeni pogrebni obred na lučinskem pokopališču.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi

Franceta Kuclerja

Bregarjevega ata

iz Velike Ligojne

se zahvaljujemo vsem za darovano cvetje, svečke in iskreno sožalje. Zahvala Gasilskemu društvu, Krajevni skupnosti ter gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Vsi njegovi

Kot blisk življenje naše
zagori in traja le,
dokler ga uzro oči.
Li — Tai — Po

ZAHVALA

Ob smrti naše drage tete

Albine Guzelj

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ji pomagali v času njene hude bolezni in ji izkazali čast na njeni zadnji poti.

Janez z družino

ZAHVALA

V bolečini in praznini, ki jo občutimo ob prerani izgubi našega moža, očeta, dedka, tasta, brata in strica

Karla Suhadolnika

se najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste z nami delili bolečino, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče, nam vsestransko pomagali in ga spremili na njegovi poslednji poti. Iskrena hvala g. dekanu za lepo opravljen obred, cerkvenim pevcem in trobentaču. Hvaležni smo vsem, ki ste ga v času njegove kratke, a hude bolezni obiskovali in nam stali ob strani. Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti drage žene, mame in sestre

Ivanke Lavrič

roj. Bogataj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in spremstvo na njeni prerani zadnji poti. Zahvala velja tudi dr. Piršičevi in patronažni sestri za skrb in nego ob njeni bolezni. Hvala g. dekanu in pogrebcem za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: mož Jože, sin Cene z družino ter sestri Nuška in Minka z družinama

ZAHVALA

V 93. letu starosti je mirno za vedno zaspala naša draga mama, babica in prababica

Antonija Lenarčič

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje, hvala za izraze sožalja in vsem, ki ste nam pomagali v najtežjih trenutkih, še posebno hvala gospem: Minki, Francki in Veri ter sosedom. Posebno pa se zahvaljujemo g. kaplanu za lepo opravljen obred. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Žalujoči: vsi njeni

Bl. Brezovica, Vrhnika, april 1994

ZADNJE NOVICE

VEČER FILMSKE GLASBE IN MUSICALA

Pomladni koncert

Od Novoletnega koncerta je minilo že kar pet mesecev, zato se je dirigent Komornega orkestra Vrhnika Marko Fabiani odločil, da bo pripravil nov projekt, ki bo programsko tako zanimiv kot Novoletni koncert, če ne še bolj. Filmska glasba in musicali so mu zelo pri srcu, zato se je odločil pripraviti večer v takem stilu in ga poimenoval Pomladni gala koncert. To je edinstven projekt, ki ga namerava ponuditi tudi drugod po Sloveniji.

In tako se je zgodilo. V soboto, 14. maja, smo bili priča rojstvu tega projekta, ki bo prav tako kot Novoletni koncert postal tradicionalen, vendar vsako leto programsko različen. Slišali smo znane melodije iz filmov Boter, Most na reki Kwai, West Side Story, Ne čakaj na maj in drugih. Večer je povezovala Nina Šurbek in nas tako seznanila z zanimivostmi iz filmskega sveta. V ta namen so sestavili tudi nov mešani pevski zbor z imenom Mavrica, ki ga vodi gospa Darinka Fabiani, in to je bil hkrati tudi njihov prvi večji nastop. Na vabilo k sodelovanju se je prijazno odzvala tudi Mojca Oblak z vokalno skupino Krila iz Ljubljane, ki je še nedolgo tega pela pri Ženskem pevskem zboru Concinite. Kot gostja večera je nastopila znana slovenska pevka Mia Žnidarič, ki jo poznamo kot pevko z izrednimi glasbenimi sposobnostmi in prav zaradi tega je v svetu zabavne glasbe in jazza visoko cenjena. Kot solisti pa so se predstavili tudi nekateri člani Komornega orkestra: Matjaž Mrak, Mojca Oblak ter Jaka in Blaž Pucihar.

Kot vsako leto so tudi letos v Cankarjevem domu na Vrhniki potekali kulturni dogodki v spomin na Ivana Cankarja, največjega slovenskega pisatelja, zato tudi ta koncert spada v zaključek prireditev Cankarjevih dni. V veliko pomoč so jim bili tudi naslednji sponzorji, ki so finančno pripomogli k uresničitvi tega projekta: Iskra elektrooptika d.d. Ljubljana, IMP Ljubljana, Skupščina občine Vrhnika, Pizzerija Boter Vrhnika, Copy-line d.o.o. Vrhnika, Petelin tisk Borovnica, GPG 5 Evgrad d.d. Vrhnika, Smer 21 d.o.o. Vrhnika, Štirn d.o.o. Vrhnika, Cvetje Ksenija Domžale, Krajevna skupnost Stara Vrhnika, Pekarna Baškovč Vrhnika, Elles d.o.o. Borovnica in Vargalant Vrhnika.

Vsekakor je bil to zelo zanimiv večer, na katerem je bilo veliko ljudi in domov so odšli zadovoljni, saj so nastopajoči dali res vse od sebe ter tako že drugič letos zadovoljili vrhniško občinstvo. Kajti prav je, da se tudi na Vrhniki zgodi tak spektakel, kot se je ta večer v Cankarjevem domu, kateremu je enak le še Novoletni koncert.

Mateja Šmuc

Prvi trije nagrajeni lastniki »Naj salama« 1994, od leve: Jože Habe, Nade Geronij in Bernardo Škof;

»Domovina moja skrb in bolečina«

Pod tem geslom je v petek 13. maja v domu Karla Grabeljška potekal razgovor z predstavnikom SDSS Janezom Janšo, predsednikom SLS Marjanom Podobnikom, predstavnikom Zelenih Vanetom Gošnikom in predstavnikom SKD Jankom Deželakom.

Organizator prireditve »Domovina moja skrb in bolečina« je bila vrhniška »Lista Navportus«, ki združuje nekatere vrhniške stranke iz nekdanjega vrhniškega Demosa. Torej je še vedno DEMOS PO DEMOSU, ki združuje občinske odbore naslednjih strank: SLS, SDSS, SKD, Narodne demokrate in Gošnikove zelene.

Dvorana je bila nabito polna in po oceni je bilo tam okoli 400 občanov Vrhnike in od drugod. Na začetku je zapel oktet Raskovec, nato pa je povezovanje in razgovor prevzel Zvone Škof, ki je predstavil vse sodelujoče in tudi predvideno moderatorko prireditve, TV novinarko Vido Petrovčič, ki pa prireditve in pogovora ni smela voditi, saj so organizatorji pred pričetkom prireditve prejeli telegram iz TV Slovenije (podpis Lado Ambrožič), da te politične manifestacije novinarka Vida Petrovčič ne sme voditi.

Vsi štirje vabljeni gostje so nato odgovarjali na zastavljena vprašanja in bili za svoje odgovore nagrajeni z močnimi aplavzi. Pogovor je tako trajal skoraj tri ure. Več o vprašanjih in odgovorih pa v naslednji številki Našega časopisa.

S. S.

Zvone Škof skrbno pregleduje vprašanja prisotnih ter jih pripravlja za goste večera Janeza Janšo, Marjana Podobnika, Vaneta Gošnika in Janka Deželaka;

NAŠ ČASOPIS

je vrhniško občinsko glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnika, tel. 756-224 in 755-121, int. 222, fax 755-158. Organizator Simon Seljak. Grafična priprava: Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhniški občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdavčen s 5-odstotnim prometnim davkom.

Vse igralke 4. Pikinega Memorijala

Ogrin in Popit mešala cocktaile

3. odprto prvenstvo Slovenije v mešanju pijač in 17. pokal Bleda za barmane je bilo od 13. 5. do 15. 5. 1994 v blejskem Casinoju. V organizaciji Društva barmanov Slovenije se je tekmovanja udeležilo 26 tekmovalcev iz Slovenije, Avstrije in Madžarske. Z Vrhnike sta se tekmovanja udeležila Aleš Ogrin —Pizzerija Boter in Klemen Popit — Okrepčevalnica Pavza. Velik uspeh je dosegel Aleš Ogrin, ki je v skupnem seštevku štirih tekmovalnih kategorij zasedel drugo mesto, Klemen Popit pa se je uvrstil okoli dvajsetega mesta, kar je ob prvem njegovem nastopu tudi uspeh. Aleš Ogrin je osvojil prvo mesto tudi pri strokovnem delu mešanja pijač in priprave cocktailov.

Rezultati so bili naslednji:

Skupna uvrstitev:

1. Miran Sobrl — Grand Hotel Toplice 247 točk
2. Aleš Ogrin — Pizzerija Boter 233 točk
3. Peter Weissnegger — Avstrija 225 točk

Kategorija: **Before dinner (aperitiv):**

1. Miran Šoberl — Bled
9. Aleš Ogrin;

After dinner (po obedu):

1. Aljoša Bajt (Hotel Palas Portorož)
6. Aleš Ogrin;

Brezalkoholni napitek:

1. Milan Lekič (Casino Ljubljana);
4. Aleš Ogrin;
12. Klemen Popit;

LONG DRINK (dolga pijača)

1. Miran Šoberl
2. Aleš Ogrin in
5. Klemen Popit

Klemen Popit in Aleš Ogrin v intenzivni pripravi dekoracije za svoje cocktaile, malo pred nastopom kategorije Brezalkoholni napitek;

10. salamijada uspela

V soboto, 14. maja 1994 je bila v gostilni Kranjc že 10. jubilejna salamijada, na kateri so vrhniški in okoliški pridelovalci salam predstavili svoje izdelke osemčlanski komisiji v ocenjevanje ter degustacijo. Turistično-kulturna prireditev je popolnoma uspela, saj gostišče Kranjc, čeprav so na novo pripravili pokrit prostor dvorišča in obe stezi za balinanje, ni mogel sprejeti vseh gostov in krajanov, ki so si prišli ogledat zaključno prireditev »naj salam« ter se pozabavati do jutranjih ur.

Najboljšo oceno je dobila salama Nade Geronij (Vrhnika) s 425 točkami, druga je bila salama lastnika Bernarda Škofa (424 točk) iz Drenovega Griča, tretji je bil Jože Habe (415 točk) Vrhnika, četrti Janez Mrlak (412 točk) Podlipa in peti Edo Zupan (402 točke). Več o prireditvi v naslednji številki »NČ«.

S. S.

Odbojkarski turnir — ženske

Sodelovalo je šest ekip in ob tradicionalno dobri in športni igri je bila razvrstitev naslednja:

V soboto, 14. 5. 1994 je ženska odbojkarska sekcija pri športnem društvu Partizan Vrhnika, v sodelovanju z Športno zvezo Vrhnika, organizirala odbojkarski turnir, že 4. Pikin Memorijal.

1. mesto — Narodni dom Ljubljana
2. mesto — OS Vrhnika
3. mesto — Fužine I. Ljubljana
4. mesto — »Špela« Kamnik
5. mesto — ŠD Pravnik Ljubljana
6. mesto — Fužine II. Ljubljana

Žrebanje rešitev križanke iz prejšnje, 201. številke Našega časopisa

Eno izmed novosti v prejšnji številki »Našega časopisa« je bila tudi nagradna »KRIŽANKA«, katere sponzorja sta bila podjetje M-Trgoavto-MERCATOR (kooperacija z METALOTRGOM), Cankarjeva 6, za avtobusno postajo in »TIME OUT«, trgovsko športni center, Poštna 7, Vrhnika.

Na uredništvu smo prejeli 185 ovojnic, z rešenimi križankami. Izžrebali smo naslednje pravilno rešene križanke:

1. nagrada: **Zdenka Kržič, Zalarjeva 33, 61353 Borovnica** BON za 5.000,00 M-TRGOAVTO, Cankarjeva 6, ob avtobusni postaji — Vrhnika;
2. nagrada: **Ana Gostiša, Blatna Brezovica 2, 61360 Vrhnika** BON za 3.500,00 — TIME OUT, trgovinsko športni center, Poštna 7, Vrhnika;
3. nagrada: **Rok Majer, Stara cesta 11, 61360 Vrhnika** BON za 2.500,00 — TIME OUT, trgovinsko športni center, Poštna 7, Vrhnika

Klub LETALCEV Vrhnika pa je prispeval še dve nagradi in sicer dva poleta z dvosedežnim padalom iz vrha Ulovke. Ti dve nagradi pa prejmejo: **Božo Potrebuješ, Stara Vrhnika 85, 61360 Vrhnika in Sonja Strgar, Log — cesta Dolomitskega odreda 46 Brezovica.**

UREDNIŠTVO

						ZNAK ZA BOR	OKROGLINAST	MANDELJ, ŽLEZA V GRLU	ZNAK ZA ERBIJ	ZGORNJI UDI	MINISTERSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE	MAJHEN	IZLOČEK TELESA	GROZA, CONA
											DARILO			
						KRAJ PRI MOSKVI								
						LOJZE NOVAK			TOP					
						GRŠKI BOG PASTIRJEV			HUDOBNA					
SESTAVIL SUSMAN JAKOB	DOZIRNA NAPRAVA	ZADNJI LIBIJSKI KRALJ	SMUČARSKO SREDIŠČE NA ŠVEDSKEM	NEPORASEL HRIB, GOL PTIČ	SUROVINA ZA ANILIN									
					OGRADA									
PREČNICA, VEZNICA NASPROTNIH OGLJIŠČ														
ODKRUŠEK, ODROBEK						SARAJEVO			ŠAMPION					
						GNILOŽIVKA								
GODNOST, PRAVIČNJA STAROST								OGLJIK						
								POHIŠTVO V MENZI						
EVGEN IGLIČ			DOBA, VEK				MOLIBDEN			KOBALT	DEL HRVAŠKE	OVEN ANTON	DEL MOTORJA	INDIJANSKO PLEME V PERUJU IN BOLIVIJI
							DELI TELESA							
REPUBLIKA SLOVENIJA			PIZZA											
					RAZDELITI									
					MALTNA ZIDNA OBLOGA					TONA		AMERICIJ		
												PASJA HIŠICA		
					ŽELEZO			AMPER		ŽENSKO POKRIVALO				
								DOLHAR BRANKO		KARLOVAC				
					REAGENT KAZALEC, POKAZATELJ									
					PANO, PLOŠČA						POVRŠINSKA MERA (MNOŽINA)			

Križanka »Boter«

Sponzor križanke je Franc Pišek, lastnik gostišča BOTER, ki tudi nagrajuje prve tri pravilno rešene križanke.

1. nagrada: družinska pizza Boter (za štiri osebe) + štiri piva
2. nagrada: zarzuelo de mariskos + pivo
3. nagrada: morska pizza + pivo

Poleg teh specialitet gostišča, ki so namenjene prvim trem izžrebanim, pravilno rešenih križank, Franc Pišek nudi še:

— več vrst pizz;
— pečeno svinjsko kračo;
— lazanijo;
— kanelone;
— školjke za buzaro;
— domači narezek;
— odprta domača vina;
— več vrst piva;
— sadne kupe;
— ledene kave in sladolede;
— ter razne koktajle.

Rešeno križanko pošljite do 10. junija 1994 na naslov: Uredništvo Našega časopisa, Tržaška 1, 61360 Vrhnika v ovojnici, na katero napišite Križanka.